ஆனந்த போதினி.

மலர் 21 பகுதி 4

அக்டோபர் 1935

ஜL
m211,m15 AB
N35.21.4
207700

அக்டோபர். 1935

னந்தபோதி
யுவ௵
ஐப்பசி௴ 1உ

புதுமொழி ஆக்கம்

"பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சாஸ்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும், இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்" என்று அறிவுறுத்திச் சென்றார் கவிராயர் பாரதியார். இது விஞ்ஞான யுகம். விஞ்ஞானத்துறையில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு புதுமை காட்சி அளித்து வருகிறது. நாகரிக நாடுகளில் ஸ்நானம்-பானம், உண்டி, உடை, வீடு, போக்குவரவு, வேடிக்கை, விநோதம், விவசாயம், கைத்தொழில், வர்த்தகம், போர் முதலியன எல்லாம் இக்காலத்தில் விஞ்ஞான ஒளியால் வீறுகொண்டு விளங்குகின்றன. சுருங்கக் கூறுமிடத்து மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத எல்லாச் சாதனங்களும் புதிய சாஸ்திரீய ஆராய்ச்சியின் பயனாக உயர்வு பெற்று வருகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தியா இன்னும் பழைமைப் பித்தத்தினின்றும் முழுத் தெளிவு அடையா விட்டாலும் புது வாழ்வு நடத்துவதில் இதற்கு விருப்பமில்லை என்று சொல்லிட முடியாது. காலச்சக்கரச் சுழற்சியில் இந்தியா மட்டும் தனித்து நின்று தப்பித்துக் கொள்ள முடியாதல்லவா? நாகரிக முதிர்ச்சியின் பயனாக நமது நாட்டிலும் புதுப்புதுக் கருத்துக்கள் வந்து உலவுகின்றன. ஆங்கிலக் கல்வியால் நமது நாட்டு அரசியல் வாழ்விலும், சமூக வாழ்விலும் நேர்ந்துள்ள மாறுதல்கள் அநேகம். இங்ஙனமே கல்வித் துறையிலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆதியில் நம்மவர்கள் ஆங்கிலக் கல்வியில் வைத்த மோகத்தால் தாய் மொழிகளை அடியோடு அலக்ஷியம் செய்யத் தலைப்பட்டு விட்டனர். ஒண்டவந்த பிடாரி ஊர்ப்பிடாரியை ஓட்டியது போல் நேற்று வந்த ஆங்கிலம் நாட்டு மொழிகளில் நாட்டம் செலுத்த முடியாதபடி மக்களைத் தடை செய்து விட்டது. காந்தியடிகளின் அரசியல் இ[illegible] முன் ஆங்கிலங் கற்ற கனவான்கள் தாய்மொழியில் பேசுவதே அகௌரவம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். தேசிய உணர்வு மேலோங்கி வரும் இக்காலத்திலும் ஆங்கிலங் கற்ற அநேகரிடம் இந்த மௌடிகம் நிறைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆனால் தேசிய எழுச்சியான[illegible]

சென்னை-600 0[illegible]

இத்தகையவர்களைத் தலை குனியுமாறு செய்து [illegible] ளிப்போருக்கு நன்கு விளங்கும்.

தாய் மொழி வளர்ச்சி அடையவேண்டும்; எல்லா விவகாரங்களும் தாய்மொழி வாயிலாகவே நடைபெற வேண்டும்; பள்ளிக்கூடங்களில் பாடங்கள் எல்லாம் தாய்மொழி மூலமே போதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வு இக்காலத்தில் நாளுக்குநாள் வலிமை பெற்று வருகிறது. தமிழ்நாடு ஒழிந்த மற்ற மாகாணங்கள் எல்லாம் தாய்மொழி வளர்ச்சியில் அதிகமான சிரத்தை காட்டி வருகின்றன. வங்காளமும் மஹாராஷ்டிரமும் புதிய நூல்களைத் தாய் மொழிகளில் இயற்ற முனைந்து நிற்கின்றன. ௸ மொழிகளில் புத்திலக்கியங்கள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. ஆந்திரர்களும் மலையாளிகளுங் கூடப் புத்திலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆர்வங் காட்டி வெற்றி பெற்று வருகின்றனர். தமிழ் மொழியின் அருமை பெருமைகளைப் பற்றி வானளாவப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாம் அகழியில் கிடக்கும் முதலைக்கு அதுவே வைகுண்டம் என்ற நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றோம். மொழிப் பற்றினால் தமிழ் மக்கள் ஏனையோருக்கு எவ்விதத்திலும் தாழ்ந்தவர்கள் இல்லை என்பது தெளிவு. தமிழ் நாட்டில் ஒரு சிலரிடையே தோன்றியுள்ள தனித்தமிழ் வாதமே இதற்கொரு சான்றாகும் என்று நம்புகிறோம். தனித்தமிழ் வாதத்தில் ஊன்றி நிற்போர் இப்பொழுது தமிழ் மொழியில் ஏறியுள்ள வடசொற்களையும் பிறநாட்டுச் சொற்களையும் அறவே ஒழித்துவிடவேண்டும் என்று கங்கணங் கட்டிக்கொண் டிருக்கின்றனர். தமிழல்லாத சொற்களுக்கெல்லாம் தனித்தமிழ் மொழிகளை ஆக்கியும் வழங்குகின்றனர். இது சரியா அன்றா என்ற விவகாரத்தில் இறங்குவது இத்தலையங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் அன்று. பிடிவாதமாய் எல்லாம் தனித்தமிழ் மயமாய் இருக்கவேண்டும் என்ற வாதத்தையோ மணிப்பிரவாள நடையைத் தெய்விகமாகக் கொண்டாடும் வாதத்தையோ நாம் ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை. தமிழ் உயர்தனிச் செம்மொழி என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. இது பிற சொற்களின் உதவியின்றித் தனித்தியங்க வல்லது என்னும் உண்மையையும் அநுபவத்தில் காண்கின்றோம். ஆனால் கால தேச வர்த்தமானங்களை ஒட்டித் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்பது நமது அவா. இன்றியமையாத பிறசொற்களுக்கு இடங்கொடாமல் கட்டுக் கிடையாக நமது மொழியைப் பாதுகாப்பதாகச் சொல்லுவது பொருட் செறிவுடைய வாதமாக எமக்குத் தோன்றவில்லை. தொல்காப்பியம் முதலிய பண்டைய இலக்கண நூல்கள் வடசொற்களும் வேறு திசைச் சொற்களும் தமிழிற் கலக்க அநுமதி கொடுத்திருக்கும் பாந்தநோக்கத்தை நேயர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

தமிழ் மொழியில் புத்தம் புதிய அறிவு நூல்கள் பெருகவில்லை. பள்ளிக்கூடங்களில் தாய்மொழி வாயிலாகமே நிலநூல்—

வானநூல்—உயிர்நூல்—உடல்நூல் முதலியவைகளைப் போதிக்கலாம் என்று விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த விதி ஏட்டளவில் மட்டுமே இருக்கிறது. நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கப்படுதல் இல்லை. என்ன காரணம்? தமிழ்மொழியில் ௸ நூல்கள் போதிய அளவு இல்லை. புதிய நூல்களை மொழிபெயர்க்கப் போதிய தமிழ்ச்சொற்கள் ஆக்கப்படவில்லை. இதனால் புத்தம் புதிய அறிவுக் கலைகள் பெருகுவது தடைப்பட்டு நிற்கிறது என்றே சொல்லலாம். நவீன பூதபௌதிக சாஸ்திரங்கள் சம்பந்தமான பதங்களுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் சரியான தமிழ்ச்சொற்களை ஆக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இப்பொழுது சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் முன்வந்திருப்பதைக்கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சிப்பெருக்கு அடைகின்றோம். சென்ற செப்டம்பர்மாதக் கடைசியில் ௸ சங்கத்தார் திருநெல்வேலியில் தமிழ்ச் சொல்லாக்க மகாநாடு ஒன்று கூட்டினர். இம் மகாநாட்டில் தலைமை வகித்தவர் திருவனந்தபுரம் ஸ்ரீமான் டி. லக்ஷ்மண பிள்ளை. இவர்களைத் தமிழ்மக்கட்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கவேண்டியது அநாவசியம் என்றே கருதுகின்றோம். இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சிறந்த புலமை வாய்ந்தவர். இசைக்கலையில் நிபுணர். திருவனந்தபுரம் சமஸ்தானத்தில் உயர்ந்த உத்தியோகம் வகித்து இப்போது உபகாரச் சம்பளம் பெறுபவர். வயது முதிர்ச்சியைப்போலவே அநுபவ முதிர்ச்சியும் சிறக்கப்பெற்றவர். இத்தகைய பெரியார் தமிழ்ச் சொல்லாக்க மகாநாட்டில் தலைமை வகித்தது முற்றிலும் பொருத்தமே ஆகும். நவீன நாகரிகத்தின் வேகத்தால் அறிவு வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. புதிய புதிய கருத்துக்கள் பிறக்கின்றன. தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன. தற்கால உலகில் வாழ்வதற்கு இவை இன்றியமையாதவை. புதிய சாஸ்திரங்களும் கலைகளும் தமிழ்நாட்டில் பரவ வேண்டுமானால் சில வார்த்தைகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் இன்றியமையாத தமிழ்ப்பதங்கள் வேண்டும் என்பதை ஸ்ரீமான் லக்ஷ்மண பிள்ளை அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். புதிய சொற்களைத் தமிழ்ப்புலவர்கள் ஆக்கவேண்டும் என்றும், கருத்தை எளிதில் காட்டக்கூடிய தமிழ்ச்சொற்கள் இருந்தால் அவைகளை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அப்படியில்லாவிட்டால் ஒரு வார்த்தையின் கருத்தைச் சரியானபடி தெரிவிக்கக்கூடிய சொற்களையோ சொற்றொடர்களையோ நாம் ஆக்கவேண்டும் என்றும் விரிவாக எடுத்துக்காட்டினர். ஸ்ரீமான் பிள்ளை அவர்கள் பிடிவாதமான தனித்தமிழ்வாதி இல்லை என்பது அவர் பேச்சிலிருந்து நன்றாய் விளங்குகின்றது. "தனித் தமிழ்ச்சொற்களை மாத்திரம் உபயோகிப்பது கஷ்டமாயிருந்தால் வடமொழிப் பதங்களையும் சேர்த்து உபயோகிக்க வேண்டும்" என்று கூறியிருக்கிறார். இக் கருத்துத் தனித்தமிழ் வாதிகளுக்குக் கசப்பாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இம்முறையே பெரிதும் பயன்படத் தக்கது என்பது எமது கருத்து.

தமிழ்ச் சொல்லாக்க மகாநாட்டில் சில அறிஞர்கள் ஆக்கிய புதிய தமிழ்ச்சொற்கள் ஆராய்சி செய்யப்பட்டதாக அறிகிறோம். அதன் முடிவுகளும் விவரங்களும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. தெரிந்த பிறகு இதைப்பற்றி இன்னொருமுறை விரிவாக எழுதலாம் என்று எண்ணியிருக்கின்றோம். தமிழ்நாட்டில் பேரும் புகழும் பெற்ற தமிழ்ப்புலவர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். ஆங்கிலப்புலமையும் தமிழ்ப்புலமையும் வாய்ந்த அறிஞர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். இவர்கள் எல்லோரும் புதிய தமிழ்ச்சொல்லாக்கத் தொண்டில் ஒன்றுகூட வேண்டும் என்பது நமது பேரவா. இதற்கொரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். ஷை தமிழறிஞர்களோடு விஞ்ஞானம்-கிலநூல்-வானநூல் — உடல்நூல்—மருத்துவம்—சட்டம்—பொருளாதாரம்—வரலாறு—முதலியவைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற அறிஞர்களும் ஒத்துழைத்து அளவளாவ ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவர்கள் எல்லாரும் சிறிது சிரமம் எடுத்துக்கொண்டால் புதிய கருத்துகளுக்கேற்ற புதிய தாய்மொழிச் சொற்களை ஏராளமாகக் கண்டுபிடித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை எமக்குப் பெரிதும் உண்டு. இவர்கள் ஆக்கும் புதிய சொற்களை அவ்வப்போது பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டு மற்றவர்களின் விமர்சனங்கட்கும், திருத்தப்பாடுகட்கும், அங்கீகாரத்திற்கும் இடந்தருவது பெருநன்மை பயப்பதாகும் என்றும் குறிப்பிட விரும்புகின்றோம். புதிய சொற்கள் பெருகினால் தமிழில் புத்தம் புதிய கலைகள் எளிதில் தோன்ற வழி ஏற்படும் என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை. சென்னை, மதுரை, கரந்தை, கோவை முதலிய இடங்களிலுள்ள தமிழ்ச்சங்கங்கள் புதிய தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்தில் கருத்தைச் செலுத்தவேண்டும் என்று சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகிகளைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

ஹிந்திப் பயிற்சி

இந்தியாவுக்கு ஒரு தேசீயப் பொதுமொழி வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி நாளுக்குநாள் வலிமை அடைந்து வருகிறது. இதற்கு எதிர்ப்பும் இருந்து வருகிறது. இந்தியாவில் சுமார் 22-கோடி மக்கட்கு ஹிந்தி தெரியும் எனவே சிறுபாலோர் ஹிந்தியைக் கற்றுக்கொண்டு தேசீய விவகாரங்களில் ஈடுபடவேண்டும் என்று ஒரு பக்கம் பிரசாரம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மற்றொரு பக்கம் ஆங்கிலத்தைப் பொதுமொழியாக ஏற்றுக்கொண்டு தாய்மொழி வளர்ச்சியில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருக்கவேண்டும் என்று பிரசாரம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எதிர்ப்போர் ஹிந்தியைக் கற்றுக்கொள்ளுவது வீண் சுமை என்று வாதிக்கின்றனர். ஆந்திரநாட்டிலும் ஹிந்தி கற்பதற்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது. ஹிந்தியில் கருத்தைச் செலுத்

தினால் தாய்மொழி வளர்ச்சி குன்றிவிடும் என்பதே எங்குமுள்ள எதிர்ப்பாளர் வாதம். ஆங்கிலம் உலகப் பொதுமொழி ஆகிவிட்டது. நவீன உலகியல் விவகாரங்கட்கு ஆங்கிலம் இன்றியமையாத சாதனமாக விளங்குகின்றது. எனவே ஆங்கிலத்தை அலக்ஷியம் செய்வதற்கில்லை என்பதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொண்டு தீரவேண்டும்.

தாய்மொழியை வளர்க்கவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேற்றுமைக்கு எள்ளளவேனும் இடமில்லை. தாய்மொழிப் பயிற்சிக்கே முதன்மை கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் தேசீய ஒற்றுமைக்கு ஹிந்திப்பயிற்சியும் அவசியம் என்பதை நாம் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றோம். இந்தியாவில் 7 லக்ஷம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. நாட்டு விடுதலைக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் கிராம மக்களின் ஒத்துழைப்பும் ஒற்றுமையும் மிக மிகத் தேவை. தாய்மொழிகளிலும் கையெழுத்துக்கூடப் போடத் தெரியாதவர்கள் கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்நாட்டில் இருக்கின்றனர். இவர்கள் எல்லோரும் ஆங்கிலங்கற்றுப் பொதுநல விவகாரங்களில் கலந்துகொண்டு தேசீய முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுவது எளிதில் முடியக்கூடிய காரியம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. எனவே பெரும்பான்மையோர் வழங்கி வரும் தேசீய மொழியாகிய ஹிந்தியை எல்லாரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும்.

மற்றப் பாகங்களைவிடத் தமிழ்நாட்டில் ஹிந்திப் பயிற்சிக்கு ஆதரவு குறைவென்றே சொல்லவேண்டும். ஹிந்திப் பிரசார சபையாரின் இடையறாத பேருழைப்பால் இப்பொழுதுதான் ஹிந்தி பயில்வோரின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து வருகிறது. இது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியே. சென்றமாத இறுதியில் ஹிந்திப்பிரசாரவாரம் எங்கும் கொண்டாடப்பட்டது. இதை யொட்டிச் சென்னையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் ஸர். எம். ராமச்சந்திராவ், ஸர் பி. எஸ். சிவஸ்வாமிஐயர் போன்ற பிரபலஸ்தர்கள் கலந்துகொண்டு ஹிந்தி மொழிக்கு ஆதரவு நல்கியது பெரிய விசேஷமாகும். ஸர். எம். ராமச்சந்திராவ் "பொதுவான தேச பாஷை ஒன்று இருக்கவேண்டியது அவசியம். அது ஹிந்தியே ஆகும்" என்றார். ஸர். சிவஸ்வாமி ஐயர் "விசேஷ பாஷையான ஆங்கிலம் ஒருநாளும் நமது தேசீய பாஷையாகாது. சுதேசபாஷையின் ஸ்தானம் அதற்குக் கொடுக்கப்படமாட்டாது. ஆனால் ஹிந்தியைப் பள்ளிக்கூடங்களில் கட்டாய பாடமாக்கும் முயற்சியை நான் விரும்பவில்லை" என்று கூறியிருக்கிறார். இதிலிருந்து என்ன விளங்குகின்றது? அறிவு வளர்ச்சியின் பொருட்டு ஆங்கிலமும் தாய்மொழியும் இருக்கின்றன. தேசீய ஒற்றுமையின் பொருட்டு எல்லாரும் ஹிந்தியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது விரும்பத்தக்கது என்றே அவர் கருதுகிறார். இதை நாம் மனப்பூர்வமாய் ஆதரிக்கின்றோம். ஹிந்தியை மூன்று மாதங்களில் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஓம் ஸத் ஸத்.

பிரம சூத்திரம்.

(சித்தூர் பண்டித-பூ. ஸ்ரீநிவாசன்)

(குறிப்பு:—10-வது அதிகரணம் வேண்டாப் பகுதியாதலின் விடப்பட்டது.)

11. கம்பனாதிகரணம்

39-வது சூத்திரம்:—அவதாரிகை:—"யதிதம் கிஞ்ச ஜகத்ஸர்வம் ப்ராண ஏஜதி நிஸ்ஸ்ருதம் | மஹத்பயம் வஜ்ரமுத்யதம் யஏதத்விது ரம்ருதா ஸ்தே பவந்தி" என்னும் இந்த வாக்கியம் கடவல்லி யுபநிடதவாக்கியம். "உற்பத்தி யுடையதாகிய இந்த பிரபஞ்ச முழுவதும் பிரேரேபிக்கப்பட்டதாய் தன் வியாபாரத்தை (தொழிலை)ச் செய்கின்றது. எடுக்கப்பட்ட வஜ்ராயுதத்தைப்போலவே மகத்தான இந்த பிராணன் பயத்தை யுண்டுபண்ணுவதா யிருக்கின்றது. இதைத் தெரிந்துகொண்டவர்கள் மோக்ஷத்தை யடைகின்றார்கள்" என்பது இந்த வாக்கியத்தின் பொருளாம்.

இந்த வாக்கியத்தில் பிராணன் என்னும் பெயரால் குறிக்கப்பட்ட பொருள் எது? பிராணவாயுவா? அல்லது பிரம்மமா? என்பது சந்தேகம். இச்சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்காக கீழ்வரும் சூத்திரம் எழுந்தது.

சூ. 39. "கம்பநாத்."

பதவுரை:—கம்பநாத்=(பிராணனுடைய பயத்தினால் எல்லாம்) சலித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுதலால் (அவன் பரமாத்மாவே.)

கருத்து:—"பிராண வாயுவினாலாவது அபான வாயுவினாலாவது எந்த மனிதனும் ஜீவிப்பதில்லை. இந்த பிராணனும் அபானனும் எவனை ஆஸ்ரயித்திருக்கின்றனவோ அவனால் எல்லாம் பிழைத்திருக்கின்றன" என்று சுருதி கூறுகின்றது. இதனாலும், இது பிரம்ம பிரகரணமா யிருத்தலாலும், பிராணன் என்னும் பதம் பிரம்மத்தையே குறிப்பதாகும். அன்றியும், பிராணனுடைய பயத்தால் சமஸ்தமும் சலிக்கின்றதென்று சொல்லப்பட்டிருத்தலையும் காண்க. தவிர, பிராணன் என்னும் பதம் பிரம்மத்தைக் குறிப்பதாகும் என்று முதல் பாதம் 23-24-வது சூத்திரங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டிருத்தலையும் காண்க.

12. ஜ்யோதிர்தர்சநாதி கரணம்

40-வது சூத்திரம் அவதாரிகை:—"அதய ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோ ஸ்மாச் சரீராத்ஸ முத்தாய பரம்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபி நிஷ்பத்யதே" என்பது சாந்தோக்கிய உபநிடத வாக்கியம்.

"எந்த ஆத்மா நல்ல தெளிவுடையதாய் இந்த சரீரத்திலிருந்து கிளம்பி சுயஞ்சோதியை யடைந்து தன் வடிவத்துடன் சேர்கிறதோ அது இது" என்பது இந்த உபநிடத வாக்கியத்தின் பொருள்.

இந்த வாக்கியத்தில் உள்ள ஜோதி என்னும் பதத்தின் பொருள் எது? பௌதிக தேஜோவிசேஷமா? அல்லது பரப்பிரம்மமா? என்பது இங்கு ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாம்.

சூ. 40. "ஜ்யோதிர் தர்சநாத்."

பதவுரை:—ஜ்யோதி:=பரஞ்சோதி என்று சொல்லப்பட்ட பொருள் (பிரம்மமே) ஏனெனில், தர்சநாத்=சுருதியில் அவ்வாறு காணப்படுதலால்.

கருத்து:—மேலே காட்டப்பட்டுள்ள சுருதி வாக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஜோதி என்னும் பதம் பிரம்மத்தைக் குறிக்குமேயன்றி பௌதிக தேஜோ விசேஷத்தைக் குறிக்காது. ஏனெனில், சுருதியின் ஆரம்பத்தில் "யஆத்மா அபஹத பாப்மா" என்று பிரம்மதர்மங்கள் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிறகு, "அந்த ஆத்மா தேடத்தகுந்தது, அறியத் தகுந்தது" என்று கூறுகின்றது. பின்னரும், அந்த வஸ்துவே பல விடங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. முடிவில் "அது சரீர மில்லாதது, நித்தியமானது, நிஸ்ஸங்கமானது" என்றும் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கடைசியில் 'அதுவே பரஞ்சோதி' என்றும், 'அவன் உத்தம புருஷன்' என்றும் வருணிக்கின்றது. ஆகையால், பரஞ்சோதி பதார்த்தம் பரமாத்மாவே என்பது நிச்சயமாகின்றது.

13. அர்தாந்தரத்வாதி வ்யபதேசாதிகரணம்

41-வது சூத்திரம் அவதாரிகை:—"ஆகாசோ, ஹவைநாம, நாமரூபயோர் நிர்வஹிதா, தேயதந்தரா, தத்ப்ரஹ்ம தத்ம்ருதம் ஸஆத்மா." இதுவும் சாந்தோக்கிய உபநிடத வாக்கியமே.

இதன் பொருள்:—"ஆகாச பதார்த்தமானது நாமரூபப்ரபஞ்ச நிர்வாஹகமானது. எந்த ஆகாசத்தின் மத்தியில் இந்தப் பிரபஞ்சம் இருக்கின்றதோ அதுவே பிரம்மம்; அமிர்தம் ; ஆத்மா;" என்பதாம். இந்த வாக்கியத்திலுள்ள ஆகாசம் என்னும் பதம் எதைக் குறிக்கின்றது? பூதாகாசத்தையா அல்லது பிரம்மத்தையா? என்பது ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாம்.

சூ. 41. "ஆகாசோர் தாந்தரத்வாதி வ்யபதேசாத்."

பதவுரை:—ஆகாச:=ஆகாச சப்தவாச்சியம் (பிரம்மமே) ஏனெனில், அர்தாந்தரத்வாதி வ்யபதேசாத்=நாம ரூபங்களையுடைய ஆகாச முதலாகிய பிரபஞ்சத்தினும் பின்னமாகவும், அமிர்த சொரூபமானதாகவும் சொல்லப்படுதலால்.

கருத்து:—நாம ரூபங்களையுடைய ஆகாசம் முதலாகிய பிரபஞ்சத்தினும் பின்னமானது என்றும், அமிர்த சொரூபமானது என்றும் சொல்லப்பட்டிருத்தலால், இந்த சாந்தோக்கிய வாக்கியத்திலுள்ள ஆகாசம் என்னும் பதம் பிரம்மத்தைக் குறிக்குமேயன்றி பூதாகாசத்தைக் குறிக்காது.

இங்கு, ஆகாச உபாசனை போதிக்கப்பட்டு அந்த ஆகாசத்திற்கே பிரம்மத் தன்மை அம்ருதத் தன்மைகள் ஆரோபிக்கப்பட்டன என்பது பூர்வபக்ஷி

களின் ஆக்ஷேபம். அது சரியன்று. நிர்க்குண ப்ரமஞானமே இங்கு போதிக்கப்பட்டது. (இந்த அர்த்தமே முன்பும் 'ஆகாசஸ்தல்லிங்காத்': பாதம் 1. சூத்திரம் 22) என்னும் சூத்திரத்திலும் சொல்லப்பட்டது.

14. ஸுஷுப்த்யுத்க்ராந்த் யதிகரணம்.

42-வது சூத்திரம் அவதாரிகை:—"கதம ஆத்மேதியோயம் விஜ்ஞானமயஃ—ப்ரணேஷு ஹ்ருத்யந்தர்ஜ்யோதிஃ புருஷஃ (ப்ருகதாரண்ய கோபநிஷத்)

"ஆத்மா எவன்? எத்தகையன்?" என்று கேட்கையில், "எந்த விஞ்ஞானமயன் பிராணாதி வாயுக்களி னுள்ளும் இதயத்தினுள்ளும் பிரகாசவடிவ புருஷனா யிருக்கிறானோ அவனே ஆத்மா" என்று விடையளிக்கப் பட்டது. இதில் ஜீவலிங்கம் (லக்ஷணம்) சந்தேகந்தருவதா யிருக்கின்றது.

"ஸ்வா அயம்புருஷோ ஜாயமாந சரீரமபி ஸம்பத்யமாநஃ—பாப்மபிஸ் ஸக்ம் ஸ்ருஜ்யதே" (அந்த புருஷன் பிறந்து (சரீரதாரியாய்) பாபங்களில் கலக்கிறான்) இந்த வாக்கியத்தில் ஜீவலிங்கம் விளக்கமா யிருக்கின்றது.

"நதுதத் விதீயமஸ்தி—ததோந்யத்வி பக்தம்—யத்பச்யேத்" (அதைவிட இரண்டாவது பொருளில்லை. அதைவிட அன்னியமாக வேறாகப் பிரிக்கப்பட்ட பொருளில்லை. ஆகையால் அது எதைப் பார்க்கக்கூடும்?

இதில் பிரஹ்ம லக்ஷணம் குறிக்கப்பட் டிருக்கிறது.

"தத்வா அஸ்யை ததாப்தகாமம், ஆத்மகாமம், அகாமக்ம், ரூபக்ம் சோகாந்தரம்" (அவன் நீங்கின கோரிக்கைகளுடையவன், ஆகலின் தன்னைத் தான் கோருகின்றவன். அது பற்றியே கோரிக்கைகள் இல்லாதவன். துக்கரகித சொரூபன்) இதில் பிரஹ்மலிங்கம் வெளிப்படையா யிருக்கின்றது.

சுருதியின் உபசங்காரத்தில் "ஸவாஎஷ மஹாநஜ ஆத்மாயோயம் விஞ்ஞாநமயஃ ப்ராணேஷு." (பிராணன்க ளிடத்தில் எந்த விஞ்ஞானமயன் (சம்சாரி) காணப்படுகிறானோ அவன் மஹாமஹன்; பிறப்பில்லாதவன்; ஆத்மா) இதில் மீண்டும் ஜீவலிங்கம் குறிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு ஜீவலிங்கமும் பிரம்ம லிங்கமும் கலந்து சந்தேகத்திற் கிடமாக வுள்ள இந்தப் பிரகரணம் ஜீவபரமா? அல்லது பிரம்ம பரமா? வென்பது ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்.

சூ. 42. "ஸுஷுப்த்யுத்க்ராந்த்யோர் பேதேந."

பதவுரை:—ஸுஷுப்த்யுக்ராந்த்யோஃ=ஸுஷுப்தியிலும் மாணத்திலும், பேதேந=ஜீவனை விட பரமேசுவரன் பின்னனாக (வ்யபதேசாத்=வியவகரிக்கப் படுதலால் இந்தப் பிரகரணம் பரமேசுவரபரமே.)

கருத்து:—சுழுப்தி காலத்திலும் மரண காலத்திலும் சரீரியை (ஜீவனை) விட பிராஞ்ஞன் பின்னமானவனாகச் சொல்லப்படுதலாலும், இங்கு பிராஞ்ஞன் என்னும் பதம் "பிராஞ்ஞே னாத்மநாஸம் பரிஷ்வக்தோந பாஹ்யம் கிஞ்சந வேதநாந்தரம்' (பிராஞ்ஞனாகிய ஆத்மாவினால் தழுவப்பட்டவனாய் ஜீவன் வெளியை யாயினும் உள்ளை யாயினும் சுழுப்தியில் அறிந்து கொள்ளாம லிருக்கிறான்) என்னும் சுருதி வாக்கியத்தினால் பரமேசுவர பரமேயன்றி

சுழுப்தி யவஸ்தையை யடைந் துள்ளவனாகிய ஜீவபரமல்லவென்று வெளிப்படையாகத் தெரிவதனாலும் இந்தப் பிரகரணம் பிரம்மத்தைப் பிரதி பாதிக்கின்ற தென்பது நன்கு விளங்குகின்றது. இப்படியே மாணத்திலும் பேதத்தை "அபயம் சாரீர ஆத்மா ப்ராஜ்ஞேந ஆத்மநாந் வாரூட உத்ஸர்ஜந்யாதி" என்னும் சுருதி வாக்கியம் கூறுகின்றது.

அப்படியானால், இந்தப் பிரகரணத்தின் முதலிடை கடைகளில் ஜீவ சம்பந்தமான விஷயங்கள் என் கூறப்பட்டிருக்கின்றன? என்றால்:—

உபக்கிரமத்தில் பிராணஸ்தனாகிய விஞ்ஞான மயனைக் குறித்துக் கூறியது, அவனுடைய சம்சாரி சொரூபத்தை விவரிப்பதற்காகவன்று. மற்று என் எனின்ஃ அவனுடைய சம்சாரி சொரூபத்தைக் கூறி, பின், பரப்பிரம்மத்தோடு அவனுக்கு ஏகத்தன்மை கூறுதற்காம். உபசங்கார வாக்கியத்திலும் ஜீவனைப் பற்றியே கூறப்பட்டு அந்த ஜீவனுக்கு பரமேசுவரா பின்னத் தன்மை சொல்லப்பட்டது. பிரகரணத்தின் மத்தியில் ஜீவனுக்கு சுழுப்தி முதலிய அவஸ்தைகள் உண்டென்று கூறுவது அவனுக்கு பரமார்த்த தசையில் அவை இல்லை யென்றும், அத் தசையில் அவன் அசங்கன் என்றும் போதிப்பதற்கேயாம் என்று அறிக.

43-வது சூத்திரம் அவதாரிகை:—மேலே கூறிய வாக்கியங்கள் பிரம்மாத்ம ஐக்கியத்தைக் காட்ட வந்தனவே யென்பதற்கு வேறு காரணம் காட்டப்படுகின்றது.

சூ. 43. "பத்யாதிசப்தேப்யஃ"

பதவுரை:—பத்யாதி சப்தேப்யஃ=சுருதியில் 'பதி' முதலிய பதங்களிருத்தலால் (இந்தப் பிரகரணம் பரமேசுவர பரமானதே.)

கருத்து:—"ஸர்வஸ்யாதிபதிஸ் ஸர்வஸ்யவசீ ஸர்வஸ்யேசாநஃ" என்னும் சுருதிவாக்கியத்தில் (எல்லாவற்றிற்கும் அதிபதி; எல்லாவற்றையும் தனக்குள் அடக்கியவன்; எல்லாவற்றிற்கும் ஈசன்) விஞ்ஞான மயனைக் குறித்துக் கூறப்பட்ட பதி முதலிய பதங்கள் அசம்சாரித்துவ ரூபத்தைக் கூறுவனவாகும். "நஸாதுநா கர்மணா பூயாந்நோ ஏவாஸாது நாகநீயாந்" (அந்த விஞ்ஞான மயன் சத்கர்மங்களால் உயர்ந்தோனாகான்; துஷ்கர்மங்களால் நீசனுமாகான்) இவ்வாறு 'தத்வமஸி' என்னும் மகா வாக்கியத்தில் 'துவம்' பதார்த்தமே ஆராயப் பட்டதாய் 'தத்' பதார்த்தமாகின்ற தென்று காட்டப் பட்டது. ஆகையால், இந்தப் பிரகரணம் பிரம்மபரமே.

முதல் அத்தியாயம்-நான்காம் பதம்.

அவதாரிகை:—சில சுருதிகளில் பிரயோகிக்கப் பட்டுள்ள 'அவ்யக்தம்,' 'அஜா' என்பன போன்ற சந்தேகத்திற் கிடமாகவுள்ள பதங்களின் அர்த்த விசாரம் இந்தப் பாதத்தில் செய்யப்பட்டு, அவை, சாங்கிய நூல்களில் கூறப்படும் பிரதான பரமல்ல என்று நிர்ணயிக்கப் படுகின்றது.

1. ஆநுமாநிகாதி கரணம்.

1-வது சூத்திரம். அவதாரிகை:—

"இந்த்ரியேப்யஃ பராஹ்யர்தா அர்தேப் யச்ச பரம் மநஃ
மநசச்ச பராபுத்திர் புத்தேராத்மா மஹாந்பரஃ

மஹத: பரமவ்யக்த மவ்யக்தாத் புருஷ:பர:
புருஷாந்ந பரம்கிம்சித் ஸாகாஷ்டா ஸா பராகதி:"

(இந்திரியங்களை விட விஷயம் மேலானது; விஷயத்தினும் மனம் மேலானது; மனத்தினும் புத்தி மேலானது; புத்தியினும் மகதாத்மா மேலானது; மகதாத்மாவினும் அவ்யக்தம் மேலானது; அவ்யக்தத்தினும் புருஷன் மேலானவன்; புருஷனை விட மேலானவனில்லை; அவனே மேலானவன்; அவனே எல்லை.) இந்த கடவல்லி யுபநிடத வாக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள அவ்யக்தம் என்பது எது? சாங்கிய மதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள பிரதானமா? அல்லது, "ஆத்மாநம் ரதிநம் வித்தி சரீரம் ரத்மேவச' என்று மேல் சூத்திரத்திற்கு முன்னுள்ள சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள (ஆத்மா ரதிகன் சரீரம் ரதம்) சரீரமா? என்பது சந்தேகமான விஷயம். இச் சந்தேகம் இச் சூத்திரத்தால் போக்கப்படுகின்றது.

சூ. 1. "ஆநுமாநிகமப்யே கேஷா மிதிசேந்ந
சரீர ரூபக விந்யஸ்த க்ருஹீதேர் தர்சயதிச."

பதவுரை:—ஆநுமாநிகமபி=பிரதானமும், ஏகேஷாம்=சிலருடைய சாகையில், இதிசேத்=பிரதி பாதிக்கப்பட்டது என்பாயானால், ந=அது சரியன்று; ஏனெனில், சரீர ரூபக விந்யஸ்த க்ருஹீதே:=(முன் வாக்கியத்தில்) ரதரூபமாக வர்ணிக்கப்பட்ட சரீரத்தையே இங்கு அவ்யக்தம் என்னும் பதம் போதிப்பதனால்; தர்சயதிச=அப்படியே சுருதி பொருள் படுகின்றது.

கருத்து:—சாங்கிய மதத்தில் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் கூறப்படுகின்றன.

அவை இவை:—

1.	புருஷன்	...	...	...	1
2.	பிரதானம்	...	...	...	1
3.	மஹத்தத்துவம்	...	...	...	1
4.	அஹங்காரம்	...	...	...	1
5.	சூக்ஷ்ம தன்மாத்திரைகள்	...	...	...	5
6.	ஸ்தூல தன்மாத்திரைகள்	...	...	...	5
7.	ஞானேந்திரியங்கள்	...	...	...	5
8.	கர்மேந்திரியங்கள்	...	...	...	5
9.	மனம்	...	...	...	1
					25

இவற்றுள் பிரதானம் (பிரகிருதி) ஜகத்துக்குக் காரணமானதென்று வேதத்தில் பிரசித்தி யின்மையின், அது, அசப்தம் (சொல்லப்படாதது) என்று "ஈக்ஷதேர் நாசப்தம்" என்னும் சூத்திரத்தில் விளக்கப்பட்டது.

"பிரகிருத சூத்திரத்தில் சாங்கிய பிரக்கிரியையை யனுசரித்து சில தத்துவங்கள் சூசிப்பிக்கப்பட்டு, அவற்றுள் புருஷதத்துவத்திற்கும் மஹத்தத்துவத்திற்கும் இடையில் பிரதான தத்துவத்தின் ஸ்தானத்தில் அவ்யக்தம் என்னும் பதம் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அந்த அவ்யக்தம் என்னும் பதம், சாங்கிய மத நூல்களில் வெளிப்படையாக, பிரதான பரமாக வழங்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின், பிரதானத்தை அசப்தம் (சொல்லப்படாதது) என்பது பொருந்தாது. இங்கு அவ்யக்தம் என்பதன் பொருள் பிரதானமே" என்பது சாங்கியர்களின் வாதம். இது சரியல்ல என்பதற்கு விடை பின் வருமாறு:—

இங்கு அவ்யக்தம் என்னும் பதத்தின் பொருள் பிரதானமன்று; சரீரமே. இது, பிரகிருதி சுருதி வாக்கியக்கிரமத்தை யனுசரித்தும் பின்வரும் வாக்கிய வொற்றுமையை யனுசரித்தும் அறியப்படுகின்றது. மேலே காட்டப் பட்டுள்ள "இந்த்ரியேப்ய:" என்று தொடங்கும் விஷயவாக்கியத்திற்கு முன்புள்ள "ஆத்மாநம்ரதிநம்வித்தி, சரீரம் ரதமேவது/ புத்திந்து ஸாரதிம் வித்து, மந: ப்ரக்ரஹ மேவச/ இந்த்ரியாணி ஹயாநாஹுர் விஷயாம் ஸ்தேஷு கோசராந்/ ஆத்மேந்த்ரிய மநோயுக்தம் போக்தேத் யாஹுர் மநீஷிண:" என்னும் வாக்கியத்தில், ஆத்மா, சரீரம், புத்தி, மனம், இந்திரியங்கள், விஷயங்கள், போக்தா என்னும் ஏழு பதார்த்தங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்படியே, விஷய வாக்கியத்தில் இந்திரியங்கள், விஷயங்கள், மனம், புத்தி, ஜீவாத்மா, அவ்யக்தம், புருஷன் என்னும் ஏழு பதார்த்தங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு வாக்கியங்களிலும் இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி என்னும் பதங்கள் சமானமாகவே, பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மேலும், ஆத்மா, விஷயங்கள், போக்தா என்னும் பதங்களுக்கு (பின்வாக்கியத்தில் அதாவது 'ஆத்மாநம் ரதிநம்வித்தி' என்று தொடங்கும் வாக்கியத்தில் உள்ளவை)ப் பதிலாக புருஷன், மஹாத்மா என்னும் பதங்கள் (விஷய வாக்கியத்தில்) பிரயோகிக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும், முதல் வாக்கியத்தில் சரீரம் என்னும் பதமும் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் அவ்யக்தம் என்னும் பதமும் விடப்பட்டிருத்தலால் பாரிசேஷிக நியாயத்தால் அவ்விரண்டு பதங்களும் ஒரே அர்த்தமுடையவை யென்பது பெறப்படுன்றது.

இவ்வாறு முதல் வாக்கியத்தில் ரதவடிவமாக வர்ணிக்கப்பட்ட சரீரமே இரண்டாவது வாக்கியத்தில் (விஷய வாக்கியத்தில்) அவ்யக்தம் என்னும் பதத்தால் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

("புத்தேராத்மா மஹாந்பர:" என்னும் வாக்கியத்தில் உள்ள புத்தி என்னும் பதம் வியஷ்டி புத்தியையும் "மஹாந் ஆத்மா" என்னும் பதங்கள் சமஷ்டி புத்தியையும் குறிக்கு மென்றும். அதனால் ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் பேதமாக இந்த சுருதியில் போதிக்கப்படவில்லை யென்றும், முதல் வாக்கியத்தில் ரதிகனாகக் கூறப்பட்ட ஆத்மாவே இரண்டாவது வாக்கியத்தில் (விஷய வாக்கியத்தில்) பரமபுருஷன் என்றும், அவனுக்கே தேகேந்திரியாதி அத்தியாச முண்டானபோது போக்தாத் தன்மை முதலிய வியவகாரங்கள் உண்டாகின்றன வென்றும், அவன் விஞ்ஞானியானால் மீண்டும் பிரம்ம ஐக்கியத்தை யடைகின்றானென்றும் ஸ்ரீமத் பாஷ்யகாரர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்).

மேலும், உத்தர (பின்) வாக்கியத்தில் "தத்யச்சேச்சாந்த ஆத்மநி" (புத்தியை சாந்தமாகிய பிரம்மத்தில் நிறுத்தவேண்டும்) என்று உபதேசித்திருப்பதால் இது பிரம்ம பிரகரணம் என்பதும் பெறப்படுதல் காண்க.

நான்காம் சங்கம்

(பெ. இராமாநுஜன்.)

"ஆனந்தபோதினி" மாத வெளியீட்டின் தொகுதி 21, பகுதி 3-ல் பண்டித இராமசுப்பிரமணிய நாவலரவர்கள் வரைந்த "தமிழின் தற்கால வாழ்வு" என்ற கட்டுரையை அடியேன் படித்து வந்த பொழுது அதனுட் சில பகுதிகள் எனக்கு ஐயம் விளைத்தன. அவ்வையத்தை யகற்றிக் கொள்ள வேண்டியே நாவலரவர்கள் வரைந்தவற்றுள் அடியேற்கு ஐயம் விளைத்த பகுதியையும், வகையையும் இவ் வெளியீட்டின் வாயிலாய் வெளியிட விழைந்தேன். தமிழ் வளம் பெறற்குப் பாண்டிய நாட்டில் மூன்று சங்கங்கள் இருந்தன என்று நமது முன்னோர்களால் கேள்விப்பட்ட நாம் இன்று அதே பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரில் நான்காம் சங்கம் என ஒன்றைக் கண்டு மகிழும் பேறு மாண்பமைந்த பெரியார் பாண்டித்துரைசாமித் தேவரவர்களால் பெற்றோம். அச் சங்கத்தினிலைமையைப் பின்வருமாறு நாவலர் கூறுகின்றார்.—"முச்சங்கம் நிகழ்ந்தன போக இப்போழ்து மதுரையில் நான்காஞ் சங்கம் நிகழ்கின்றது. தமிழ்ப்பித்து ஏறிய புலவரென்பார் சிலர் ஒருவகை வகுப்பினர்க்கே அதனை உரித்தாக்கித் தமிழ் நலத்தைக் கெடுக்க முயல்கின்றனர். எழுத்தாய்ந்து அச்சிடுவாரும் புலவராயினர்....... ......மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து எத்துணையர் புலமை நிரம்பியுள்ளார் எனக் கடாவின் விடை யென்னும்? நல்லிசைப் புலமைசான்ற பாடல் இயற்றினர் தாம் எத்துணையர்? ஆண்டு ஆண்டு நூற்களின் ஏடுகளைத் திருப்பிக் கண்ணிற் கண்ட பொருளை வினாய்த் தேர்வு முற்றுவிப்பதோடு இச் சங்கத்தின் பயனும் முற்றுகின்றது........"

நாவலர் வரைந்த இவை எனக்கு ஐயம் விளைத்த வகை யெவ்வாறு என்பதைக் கூறுவேன். செல்வப் பொருளைத் தானும் துய்க்காது, பிறர்க்கும் வழங்காது மலை போற்குவிக்க எண்ணி இரவும் பகலும் அதே சிந்தனையாக இருக்கும் ஒருவனை "பணப்பித்தன்" என்றும்; சிற்றின்பத்தையே சிந்தித்துழலும் ஒருவனைக் "காமப்பித்தன்" என்றும், இவை போன்ற பிறவற்றிலும் மக்கள் தம் வழக்கில் "பித்து" எனும் சொல்லைச் சேர்த்து வழங்கி வருவதை நாம் கேட்டு வருகிறோம். ஆனால் நமது பண்டிதர் கூறிய "தமிழ்ப் பித்து" இன்னதென்றே அடியேற்கு விளங்க வில்லை. புலவரென்பார் சிலர் ஒருவகை வகுப்பினர்க்கே "தமிழ்ப்பித்தை" உரித்தாக்கித் தமிழ் நலத்தைக்

கெடுக்க முயல்வதாகப் பண்டிதர் கவல்கிறார். பலர்க்கும் அதனை உரித்தாக்கின் தமிழ்நலம் பெருகும் என்பது அவர் நினைவு போலும். யான் காட்டிய உலக வழக்கப் பொருளில் பண்டிதர் அம் மொழியை உபயோகித்திருப்பாராயின் அவ்வொரு வகுப்பினர்க்குங் கூட தமிழ்ப்பித்தை உரித்தாக்காமலிருப்பின் தமிழ் வளம் பெருகும் என்பது எளியேன் எண்ணம். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து எத்துணையர் புலமை நிரம்பியுள்ளார் எனக் கடாவும் நாவலர் வினாவிற்குப் புலமையின் இலக்கணம் இன்னதென அவர் கூறின் யான் அறிந்த அளவு விடை இதுவென இறுக்கின்றேன். "நல்லிசைப் புலமை சான்ற பாடல் இயற்றினர் தாம் எத்துணையர்?" என்னும் பண்டிதர் வினா நான்காஞ் சங்கத்துக்கு மட்டும் பொருந்தாது; தமிழுலகிற்கே பொருந்துவதாகும். செழுமையான நிலமின்றி முற்றின உயர்ந்த கதிர்களை யெதிர்பார்க்க இயலுமா? பசியாற்ற வேண்டி வருந்தியுழலும் இக் காலத்தே பாடல்கள் தோன்றுவதெங்ஙனம்? நான்காஞ் சங்கத்தைப் பற்றிப் பண்டிதர் கூறிய வரையின் இறுதித் தொடருக்கு "ஆம், சங்கத்தின் பயன் அவ்வளவோடுதான் முற்றுகின்றது" என யானும் ஒத்துக் கூறுகின்றேன். ஆனால் அதற்குமேல் அவர் விரும்பும் பயனை சங்கத்தாரிடம் எதிர் பார்ப்பதைக் காட்டிலும் சங்கத்தார் நிறுவிய தேர்விற் றேர்ந்து வெளிவந்தவர்களிடம் எதிர்பார்ப்பது தான் நேரிது.

பண்டிதரவர்கள் நான்காஞ் சங்கத்தைப் பற்றி இன்னும் சில வரைந்துள்ளார். அவை பின் வருவன.—"தமிழ் மொழியை யோம்ப வந்த இக் காலத்து மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் வெளியிடும் நூல்களில் காணப்படும் அச்சுப் பிழைகள்போலப் பிறிது எந்நூலினும் பிழைகள் காணப்படா என்பது பலரும் உணர்ந்த உண்மை. குருடரும் அத்தகைய பிழைகளை எழுதாரென்னலாம். தமிழ்ச் சங்கத்தார் தமிழ்த்தலைமை தயங்குகின்றது நன்கு!" நம்பி யகப்பொருள், மாறனலங்காரம் முதலிய நூல்களை ஓதியிருக்கின்றேன். எனினும் பண்டிதர் கூறும் அத்துணை பழிக்குச் சங்க வெளியீடுகள் உரித்தாகுமா என்று என் மனம் திகைப்புறுகின்றது. ஆனால் எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து எழுதவே இயலாத குருடர்களிடத்தும் பிழை கண்டு, அப்பிழையினும் சங்கத்தார் பிழை மலிந்து கிடப்பதாக வருந்தும் பண்டிதர்க்கு எளியனின் அநுதாபம் உரித்தாகுக.

இனி பண்டிதரவர்கள் தமது கட்டுரையின் பிறிதோரிடத்தில், "தேவை; 'தயார்' 'ரொம்ப' 'ஜாஸ்தி'" முதலிய சொற்களைப் பல பத்திரிகைகள் எழுதித் தமிழை அவலப்படுத்துவதாக வருந்தி, மற்றோரிடத்தில் அவரே "இக்காலத்து விகடப் பத்திரிகைகள் மலிந்துவிட்டன. அவற்றால் தமிழ் நூல்களைக் கற்க விரும்பாதாரும் சிறிது பயன் எய்தி வருகின்றனரெனினும் பெரும்பயன் உண்டாவதின்று" என ஒரு சிறிது ஆறுதல் பெறுகின்றார்! ஆனால் அவர் வெறுப்புக்கு உரித்தான 'தேவை' "தயார்" முதலிய சொற்கள் விகடப் பத்திரிகைகளில்தான் மலிந்து கிடக்கின்றன என்பதை அவரும் அறிந்துளரென்று "கலப்பு நடை......நகைப் பத்திரிகைகளில் இடம் பெறுவது சாலவும் நன்று" எனக் கூறியுள்ளமையே சான்றாகும். அத்தகைய சொற்களைக் கலந்த நடையொடு வெளிவரும் நகைப் பத்திரிகைகளால் விளையும் சிறுபயன் எத்திறத்ததென்பதை நாவலர்தான் விளக்குதல்வேண்டும்.

"தமிழின் தற்கால நிலைமை" என்ற பெயரொடு ஒரு சிறு நூல் ராமசுப்பிரமணிய நாவலரவர்கள் வெளியிட்டிருப்பதாகப் "பாரதி" பத்திரிகையின் "ஆராய்ச்சி மேடை"யில் பார்த்துள்ளேன். "விசால ஹிருதயம் பத்திரிகாசிரியராய திருவாளர் ராமசுப்பிரமணிய நாவலர்" என்று அங்கு விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதால், "தமிழ் நயங் குன்றுவிடத்து வடசொற் கலந்தெழுதலாம்" எனும் நமது பண்டித......நாவலர் அல்லர் அவர் என நினைக்கின்றேன்.

"எலிசா" என்னும் சுவடியில் 'தேவை' 'தயார்' முதலிய திசைச் சொற்கள் பலவந்து நிறுத்தி நிற்பதாக வருந்துகிறார். சுவடியின் பெயரே தமிழர்க்கு விளங்காத "எலிசா"வாக இருக்கும் பொழுது எந்த சொற்கள் வந்தால்தான் என்னவென்று எளியனின் சிறுமதி குறுநகை புரிகின்றது. ஆனால் நமது நாவலர்க்கே ஓரிடத்தில் "தேவை" தேவையாயிற்று? அவர் வரைந்துள்ள "மாலை யார்க்கு மாலையாயிற்று" என்பது எனக்கு மயக்கமாயிற்று. "பரணிதிரணமாயிற்று" என்பதைச் சிந்தித்து என் நெஞ்சம் இரணமாயிற்று. புலவராதற்குரியரல்லார் பலரும் இக்காலத்தில் "பாவலரும் நாவலருமாய் விடுகின்றனர்" என்று கூலவாணிகன் சாத்தனார், பிள்ளைப் பாண்டியன், வில்லி, ஒட்டக்கூத்தன் முதலியோருடைய இன்றியமையாமையை விரும்புகிறார். விருப்பமானால் நமது பண்டித நாவலரைப் போன்றவர்கள் சாத்தனாராகலாம்.

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்சு வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மானேஜர்.

"ஆனந்தபோதினி" மதராஸ்.

தமிழ்நாடும் பண்டைத் தமிழர்களும்

ஸ்ரீமதி K. அன்னபூரணி

(தமிழ்ப்பண்டிதை, சர்க்கார் மகளிர் உலர்தர பாடசாலை, சேலம்.)

இஞ்ஞான்று நாம் வசிக்கும் தமிழ்நாட்டின் எல்லை பன்னிரண்டு ஜில்லாக்களைக் கொண்டதாகும். சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்நாடு சேரநாட்டையும் தெலுங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதியையும் உடன் பெற்றிருந்தது. சில ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டின் வடகோடி விந்திய மலைவரையில் பரவி யிருந்ததென்றும், கன்னியாகுமரி முனைக்குக்கீழ் பனைநாடு முதலிய நாடுகளும், குமரிக்கோடு, மணிமலை முதலிய மலைகளும், முத்தூர், கபாடபுரம் முதலிய ஊர்களும், பஃறுளியாறு, குமரியாறு முதலிய ஆறுகளும் கொண்ட எழுநூற்றுக் காவத தூரமுள்ள நாடு தெற்கே இருந்ததென்றும் அவை யாவும் கடலால் கொள்ளப்பட்டன என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். "பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை அடுக்கத்துக் குமரிக்கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள" என்னும் சிலப்பதிகார அடிகள் இவ்வுண்மையை வலியுறுத்தும். இப்பொழுதுள்ள இந்து மகா சமுத்திரத்தின் பெருநீர்ப்பரப்பு நிலப்பரப்பா யிருந்ததென்றும், அங்கேயே மக்கள் முதல் முதலில் தோன்றினரென்றும், ஆசிரியர் எர்னஸ்ட் ஹெக்கல், ஸ்காட் எலியட் முதலிய பல அறிஞர்கள் எழுதிய "History of Creation-படைப்பு வரலாறு" Lost Lemuria—மறைந்த லெமூரியா" முதலிய நூல்களில் கூறுகின்றனர். லெமூரியா என்னும் நிலப்பரப்பே தமிழர்கள் கூறும் குமரி நாடு. இப் பழமையான நிலப்பரப்பில் கடல் கொள்ளப்பட்டு அழிந்ததுபோக மிகுந்து நிற்பதே இப்பொழுது நாம் பெருமையுடன் உறையும் தமிழ்த்தாயக மாகும்.

நம் தமிழகம் வெப்பமும், தட்பமும் ஒப்ப வாய்க்கப் பெற்றிருப்பதால் அதனுடைய இயற்கை வளம், உடலுக்கும் உயிருக்கும் உறுதுணை செய்ய ஏற்றதா யிருக்கிறது. இவ்வியற்கை நிலத்தை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்று பாகுபடுத்தி, அதனதன் இயல்புக்கேற்ற வாழ்வு நடத்தி இயற்கை இன்பம் துய்த்தவர்கள் நம் பண்டைத்தமிழர்கள். தமிழ்நாட்டில் வாழ்வுக்கேற்ற மலைகளும் காடுகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. இயற்கையோ டமைந்த இன்ப வாழ்வை யளிக்கும் திருக்கழுக்குன்றம், பழனி, சென்னிமலை, திருச்செங்கோடு, திருவண்ணாமலை, சேர்வராயன்மலை, நீலகிரி, பச்சைமலை, கொல்லிமலை, கோடைக்கானல், குற்றாலமலை, முதலிய மலைகள் உயிர்களைக் காத்து வருகின்றன. வேங்கடத் தெழும் கடவுள் மணமும், பொதிகையிலெழும் தென்றற்காலும் ஒன்று சேர்ந்து, நீலம் முதற்கோடுகளில் தாங்குற்றுத் தேக்குமாறு, கீழும் மேலும் இடையீடின்றி தொடர்ந்தும் அடர்ந்தும், அரண் செய்யும் மலைக்கோவையின் காட்சியும், வரைக்குலங்

களின் துணைபெறு சிற்றில்களென ஆங்காங்குச் சிதறித் திகழும் குன்றுக் கூட்டங்களின் பொலிவும் கண்ணைக் கவரத்தக்கனவாம். பாலியும், பெண்ணையும், காவிரியும், கொள்ளிடமும், வைகையும், பொருநையும் அதில் தாங்கி மணிகொழித்து அதிர்ந்தோடும் அழகை வர்ணிக்க ஒண்ணுமோ? இவ்வாறுகள் பாய்ந்து வளஞ் செய்யும் புனல்களின் செழிப்பைச் செப்பவும் வேண்டுமோ? மருதத்துக்கே உறைவிடமாய் நன்னிலங்கொண்ட தஞ்சையை வாய்க்கப்பெற்ற நம் தமிழ்நாட்டின் பெருமையை யென்னென்றுரைப்பது!

மொழி:—

இசைமயமான இவ்வியற்கை நிலத்தில் வாழ்வு நடத்தி வந்த நம் முன்னோர்களது மொழி தமிழ்மொழியாகும். தமிழ் என்பதற்கு இனிமையென்று பொருள். "தமிழ்தழிய சாயலார்" என்றும் "தமிழ் சேர்க் காஞ்சி" யென்றும் புலவர்கள் இனிமை யென்னும் பொருள்படத் தமிழ் என்னும் சொல்லைக் கையாண்டிருக்கின்றனர். பண்டைத் தமிழ்மக்கள் இயற்கையினூறுந் தமிழையே பின்னர் தாங்கள் அவ்வியற்கைப் பொருளுக்கு வழங்கிய சொல் மொழிக்கும் உபயோகித்தார்கள் போலும்! நம்மக்கள் வாழ்வே தமிழ் வாழ்வு; அவர்கள் கண்டது தமிழ்; கேட்டது தமிழ்; உற்றது தமிழ்; உண்டது தமிழ்; உயிர்த்தது தமிழ். அத்தமிழ் அமிழ்தங் கொண்டது இந்நாடு. ஆ! ஆ! அது நினைவுறும்போது உறும் இன்பத்தை என்னென்றுரைப்பது? இது பற்றியே அவ்வின்பம் நுகர்ந்த இக்காலத் தமிழ்ப்பாவலர் பெருமானாகிய நம்து பாரதியார் "செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத்தேன் வந்து பாயுது காதினிலே" யென்று கூறினர் போலும்! இவ்வின்பத் தமிழ்நாட்டில் பிறந்த நாம் இப்பொழுது அத்தமிழின்பம் நுகர்கிறோமா? இல்லையே! காரணமென்ன? தமிழை மறந்தோம்.

அரசியல்:—

பண்டைத்தமிழர் அரசியல் எவ்வாறிருந்ததெனச் சற்று ஆராய்வாம். இராச்சியம் பல மண்டலங்களாகவும், மண்டலங்கள் கோட்டங்களாகவும், கோட்டங்கள் கூறுகளாகவும், கூறுகள், நாடுகள் வளநாடுகளாகவும் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. இராச்சியத்தில் அரசனே முதன்மையான பதவியை உடையவன். அரசனுடைய ஆலோசனைச்சங்கம் புரோகிதர், அமைச்சர், சேனாபதியர், தூதர், ஒற்றர் ஆகிய ஐம்பெருங் குழுவினராலாகியது. அரசன் கட்டளைகளை யெழுதும் உத்தியோகஸ்தருக்குத் திருமந்திரவோலை நாயகம் (Royal Secretary) என்று பெயர். அக் கட்டளைகளை அவரவர்கட்கு அனுப்பிக்கும் அதிகாரிக்கு விடையில் அதிகாரி (Despatching Clerk) என்று பெயர். வாங்கப்பட்ட வரிகளைக் கணக்கில் பதிந்து கொள்வோருக்கு வரியிலார் என்று பெயர். பத்திரங்கள் காப்பிடப் பெறுவதற்கு ஆவணக்களரி (Registration Office) உண்டு. இரவு பகலாய் நகரைக் காவல்புரியும் நகர்காவலரும் (Police) இருந்தனர். அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் தங்க நாணயங்களும் வழங்கி வந்தன. இத் தங்க நாணயத்தைக் கிளியின் மூக்கிலுள்ள ஒரு வேப்பம் பழத்திற்கு "குறுந்தொகை"யில் உவமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இஞ்ஞான்று 'சர்', 'திவான் பகதூர்' முதலிய பட்டங்களைப்போல ஏனாதி, எட்டி, காவிதி முதலிய பட்டங்களை அரசியலார் தக்கோர்க்கு அளித்து வந்தனர். அக்காலத்திலும் வோட்டிங் (Voting System) முறை இருந்து வந்தது. இதற்குக் குடவோலை யிடுதல் என்று பெயர். பழந்தமிழ் நாட்டின் அரசியல்பை உணர்த்த, கண்ணகியின் வீரச்செயலால், அவளது கொழுநனாகிய கோவலனைக் கொன்றது தவறு என்று பாண்டிய மன்னன் உணர்ந்ததும் "யானோ அரசன்! யானே கள்வன்" என்று மண்ணில் வீழ்ந்து உயிர் துறந்த ஒரு சான்றே போதும்.

தொழில்:—

தமிழ்மக்கள் தொழில் முறைகளைப்பற்றி சிலப்பதிகாரம் இந்திர விழவூரெடுத்த காதையிலும், மணிமேகலை கச்சிமாநகர்ப் புக்க காதையிலும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. "பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி நூலினும் கட்டு நுண்வினை" கண்டவர்கள் நம் தமிழ்மக்கள். "பாலாவி" யன்ன மிக்க மெல்லிய ஆடை நெய்தவர் நம் தமிழ்மக்கள். "வலவன் ஏவா வானவூர்திகள்" (Air-ships) நம் நாட்டில் செய்யப்பட்டனவென்று புறநானூறு கூறும். சூரியனது வீதியையும், அதன் இயக்கத்தையும், காற்றியங்கும் திக்கையும், ஆகாயத்தையும் ஆங்காங்குச் சென்று அளந்தறிந்தவர்களைப்போல, நாளும் இத்துணை யளவை யுடையனவென்று கூறும் வானசாஸ்திர நிபுணர்கள் நம் நாட்டி லிருந்தனர்.

வியாபாரம்:—

தமிழ்நாட்டின் செல்வமும் தொழில் முறைகளும் தமிழர்கள் முற்காலத்தில் பிறநாட்டினரோடு செய்த வாணிபத்தை நோக்கினால் நன்கு விளங்கும். "திரைகட லோடியும் திரவியம் தேடு" என்னும் பழமொழி தமிழ்மக்கள் கடல் கடந்து செய்த வாணிபப்பெருக்கைக் குறிக்கின்றது. பண்டைத் தமிழ்நாடு கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எகிப்து, ரோம், கிரீஸ், சிரியா, பேபிலோன் முதலிய நாடுகளோடு வாணிபம் செய்ததாகத் தற்கால ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். அந்நாடுகளுக்கு, மயில் தோகை, தந்தம், சந்தனம், தேக்கு, மிளகு, ஏலம், முத்து, பவளம் முதலியன தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் அனுப்பப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்தியாவினின்றும் ரோம் நாட்டிற்கு அக்காலத்து ஏற்றப்பட்ட சரக்குகளின் விலை 55,000,000 செஸ்டர்ஸ் (ரூ. 75,00,000) எனப் பிளினி. என்னும் ஆங்கில ஆசிரியர் வரைந்துள்ளார். ரோம் நாட்டிற்கும், தமிழகத்திற்கும் அக்காலத்துக் கூட்டுறவும் வாணிக சம்பந்தமும் உண்டென்பதைத் தமிழ்நாட்டில் இப்போதும் ஆங்காங்கே காணப்படும் ரோம நாணயங்கள் நிலைநாட்டும். கி. மு. முதல் நூற்றாண்டிலேயே பாண்டிய அரசனும் ரோம அரசனான அகஸ்தஸ் (Augustus) என்பவனும் உடன்படிக்கை செய்து நட்பினரா யிருந்தனர். ரோமப்போர்ச் சேவகர் தமிழரசரிடம் போர் வீரரா யிருந்தனர். நாட்டுக்கப்பல்கள் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் இந்தியத் சோழ துறைமுகங்களில் மாத்திரமன்றி வங்காளக் குடாவைக்கடந்து மலாயத் தீவுகள் வரையும் செல்வதுண்டு என "History of India" என்ற சரித்திரத்தை எழுதிய வின்சண்ட் ஸ்மித் கூறுகின்றனர். தமிழ்நாட்டு முக்கியத் துறைமுகங்களாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினம், தொண்டி, முசிறி, கொற்கை முதலிய துறைகளில் தமிழர் மரக்கலங்களும், பிறநாட்டு மரக்கலங்களும் பாய் மரங்

களை உயர்த்தி நிற்பன காடுகள் போற்றோன்றும். மதுரைக்கோட்டை வாயில் யவனர் (Ionians in Greece) காவலிருந்தனர்.

கடவுட் கொள்கை:—

ஒரு பற்றுக் கோடுமின்றி அருவாகித்தானே நிற்கும் தத்துவங் கடந்த பொருளாகிய கந்தழியை தமிழர் வழிபட்டு வந்தனர். அன்றியும் குறிஞ்சி நிலமக்கள், முருகனையும், முல்லை நிலமக்கள் மாயோனையும், மருத நிலமக்கள் இந்திரனையும், நெய்தல் நிலமக்கள் வருணனையும், பாலை நிலமக்கள் ஞாயிறையும் கொற்றவை முதலிய தெய்வங்களையும் வணங்கி வந்தனர். போரில் புறங்காட்டாது இறந்த வீரர்களுக்கும், பத்தினிப் பெண்டிர்க்கும், நடுகல் நட்டு, அவர்களைத் தெய்வமாக வணங்கி வந்தனர். பண்டைத்தமிழர்கள் கடவுள் உண்மையில் உறுதி யுடையவர்கள். "ஈறிலாப்பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே என்னுடை அன்பே" என்று பின்வந்த தமிழ்நாட்டன்பர் மாணிக்கவாசகரும் கடவுளை "இன்பமே" என்றும் "அன்பே" என்றும் கூறியிருக்கிறார். இயற்கை யெல்லாம் அவ்வன்புக் கடவுள் வடிவன்றோ? அவ்வியற்கையினின்றும் திரண்டெழுந்த அன்புக் கொழுந்தன்றோ பெண்ணமிழ்தம். அப்பெண்ணா காமப்பொருள்? கொடுமை! கொடுமை! மாசு படர்ந்த மனத்துக்கன்றோ பெண்ணெனும் பெருமை காமப்பொருள்? மாசிலா மனத்தார்க்கு அப்பெண்ணெனும் பெருமை காதற்கடவு ளல்லவோ! அப்பெண்ணோடு கூடி வாழும் வாழ்வன்றோ இயற்கை வடிவான இறையன்பைக் கூட்டும் வாழ்வாகும்? இயற்கையை விடுத்து இறைவனை எவ்வாறு காணமுடியும்?

மணமுறை:—

தமிழ்நாட்டில் மணமுறை எவ்வாறு இருந்ததென்று சிறிது ஆராய்வோம். ஒத்த அன்புடைய தலைவனும் தலைவியும் தங்களைத் தாங்களே, தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். ஆடவர் மகளிர் மனமும் கண்ணும் இயைவதே மணம் எனக்கொண்ட நம் தமிழ்மூதாதையர் கோட்பாடு மிகச் சிறந்ததே. இதுவே அவர்கள் கொண்ட காதல் மணமாகும். பூப்பெய்தியவளையே மணம் செய்து கொடுக்கும் வழக்கத்தை நம்முன்னோர் எக்குலத்தாரும் கையாடினர் என்பதை இஞ்ஞான்று பால்யவிவாகம் நடத்தும் பெரியோர் உணர்வாராக! மனம் இயைந்ததைக் கருதாராய்ப் பொருள் வருவாயையே பெரு நோக்காகக்கொண்டு மணவினை முடிக்கும் தற்காலமுறையினும், மனமியைந்தனையே மணமெனக்கொண்டு ஸ்திரீ புருஷரை இல்லறத்துக் குட்படுத்திய பண்டைத் தமிழ்மக்கள் நாகரீகம் சிறந்த தன்றோ? "பெண்ணை வெறுத்தல் பேரின்பம்" என்னும் பாழும் கொள்கை இடைக்காலத்தில் தோன்றியதாகும். நம் பண்டைத் தமிழ்மக்கள் பெண்ணமுதில் அன்புக்கடவுள் உண்மை யுணரும் பெருமை வாழ்வு பெற்றிருந்தார்கள். ஆ[illegible] மகன் தன்னை யொத்த பெண்மகளை என்று காமப் பொருளென்று கரு[illegible]னோ அன்றே இன்பம் சிற்றின்பம், பேரின்பமென இரண்டாகப் பிரியலாயிற்று.

பெண்களின் கற்பு:—

தமிழகத்துப் பெண்மணிகளுக்குக் கற்பே அணிகலன். கணவன் இறந்தான் என்பதைக் கேட்டவுடன் கொல்லன் உலைக்களத்தின் துருத்தியைப்

போல் பெருமூச்சு விட்டு அக்கணமே இன்னுயிரை ஈந்த மாதர் எத்தனை பேர்? நன்னீர்ப் பொய்கையிற் புகுவதுபோல் நளி எரி புகுந்த நங்கைமார் பலரன்றோ? இவ்விரண்டும் செய்யாது உற்றார், உறவினருடன் உறைவதற்கு விழைந்து, நறுநெய் தீண்டாது பழஞ்சோற்றை வெள்ளை எள் சாந்துடனும், புளிப்பெய் தட்ட வேளைக்கீரை யுடனும் உண்டும், பரல்கள் பரப்பிய பள்ளியில் பாயின்றிக் கண்படை கொண்டும், தம் முடம்பைச் செற்று கைம்மை நோன்பை நோற்கும் நாரீமணிகளின் தொகை எண்ணப்படுமோ? சூரபதுமனும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனும் உயிர் துறந்ததும் உடனுயிர்விட்ட கற்பரசிகளாகிய பதுமகோமளை, கோப்பெரும் பெண்டு என்னும் இவர் தம் அன்பு இருந்தவாறு என்னே! பூதபாண்டியன் இறந்ததும் அரசவையி லிருந்த பல சான்றோர்கள் தடுக்கவும் கேளாது "பெருங் காட்டுப்பண்ணிய கருங்கோட்டீமம் நுமக்கரி தாகுக; வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை நள்ளிரும் பொய்கையும் தீயுமோ ரற்றே" என்று அவர்க்கு எடுத்துக்கூறி தீயிற் பாய்ந்து உயிர்நீத்த பெருங்கோப் பெண்டின் பெட்பு நிலையினை என்னென்றுரைப்பது?

வீரம்:—

பழந்தமிழ் மக்கள் வீரம் அளவிட முடியாதது. முதியோள் ஒருத்தி தன் மகன் செருக்களத்தில் புறமுதுகிட்டான் என்று கேட்டதும், அஃதுண்மையானால் அவனுக்குப் பாலூட்டிய என் மார்பை அரிந்தெறிவேன் என்று வாள் தாங்கிப் போர்க்களஞ் சென்று பார்த்தபொழுது, அவன் இறந்து கிடப்பதுகண்டு, அவனை ஈன்ற பொழுதிலும் பெரிதுவந்ததாகவும், மற்றொரு வீரத்தாய் தன் தலைவன் போர்க்களத்தில் உயிர்துறந்ததாகக் கேள்விப்பட்டு தன் ஒரு புதல்வனை வேலைக் கையில் கொடுத்து வெள்ளாடை உடுத்தித் தலைக்கு எண்ணெய் நீவி அகமலர்ச்சியுடன் போருக் கனுப்பியதாகவும், புறநானூறு கூறுகின்றது. ஒரு முதியவள் வீரமும், புருஷனை இழந்த ஒருத்தியின் வீரமும் இவ்விதமிருந்திருப்பின் அக்காலத்திய இளைஞர் வீரம் எவ்விதமிருந்திருக்கும்? வீரம் என்பது தாய்க்கருவினின்றும் அரும்புதல் வேண்டும். வீரக்குழந்தைகளைப் பெறுந்தாய் கல்வி யறிவிற் சிறந்தவளாய் இருத்தல் வேண்டும். முன்னாளில் பெண்மக்கள் இவைகளைப்பெற்று வீரத்தாய்மார்களாக வாழ்ந்தமையால் அவர்கள் வயிற்றில் வீரப்பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

விருந்தோம்பல்:—

நம் பழந்தமிழ்மக்கள் குண நலன்களில் "விருந்தோம்பல்" என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இது பற்றியே வாழ்க்கையே விருந்தோம்பல் என்று திருவள்ளுவர்,

"இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு."

எனக் கூறி யிருக்கிறார். இவ்விருந்தோம்பும் நீர்மை தற்கால நாகரீகக் கல்வியால் குறைந்து வருவதைக் காண மனம் மிகவும் கவல்கின்றது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த நம் அருமைத்தமிழ் நாடெங்கே? அதன் வழக்க ஒழுக்

கங்க ளெங்கே? அன்பேங்கே? அரசெங்கே? வீரத்தாய்மார்க ளெங்கே? தமிழ்த்தா யெங்கே?

இது தவிர, "பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள, கற்பென்னும் திண்மை யுண்டாகப்பெறின்"; "சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும், மகளிர் நிறை காக்கும் காப்பே தலை" என்ற மறைமொழியை யுணராது நம் பெண்மக்களை அடிமைக்குழியில் தள்ளி யிருக்கும் தற்காலக் கொடுமையை யென்னென் றுரைப்பது? ஒரு சீதைக்காக ஸ்ரீராமபிரானும், ஒரு பாஞ்சாலிக்காகப் பாண்டவரும் எவ்வளவு பாடுபட்டனர்? அத்தகைய ஆண்மக்களை யீன்ற இந்நாட்டில் இப்பொழுது எவ்வளவு சீதைகள், எவ்வளவு திரௌபதிகள் கண்ணீர் சொரிகின்றனர்? நம் பெண்களின் தற்கால நிலைமை எங்ஙன மிருக்கின்றது? அவர்களுக்குப் போதிய கல்வியுண்டோ? உரிமை யுண்டோ? அவ்வாறாயின் அவர்கள் வயிற்றில் பிறக்கும் குழந்தைகள் எவ்வாறிருப்பர்? ஆதலால் பெண்மக்களுக்குப் போதிய கல்வி யளித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய உரிமை யளிப்பதை நம்மவர்கள் முக்கியமான கடமைகளுள் ஒன்றாக ஏற்றுக்கொண்டாலன்றி நம் தமிழ்நாடு முன்னேற்றமடைய வேறு சிறந்த எது இல்லை.

"Funny" Magzin of India

(Bi-monthly) Published on the 5th & 20th.

GIVES THE BEST OF EVERYTHING

Jokes, Stories, Serials, Humorous articles, Cartoons of great events and Competitions.

LUCKY NUMBER SCHEME & FREE PUZZLE PRIZE OUR ADDITIONAL FEATURES.

Price As. 1-6.

AVAILABLE AT ALL STALLS & NEWS AGENCIES.

or *Apply to*:—

The "Funny Magzin" Office,

No. 6, Lawyer Chinnathambi Mudali St.,

Sowcarpet, MADRAS

பறவையின் இனிய வாழ்வு

:(o):

(தே. ப. பெருமாள்.)

பறவையினது இனிய வாழ்வைக்கண்டு மகிழ்வோர் பலர். அதன் இனிய குரலைக் கேட்டு இன்புறுவார் பலர். அவற்றின் எழில் உருவைக் கண்டு மகிழ்வோர் பலர். அத்தகைய பறவையின் வாழ்வை விரும்பும் அறிஞர் பலர். புலவர் அவற்றின் வாழ்வினை தம் புனித மொழிகளால் புகழ்ந்து போற்றுவர்.

பறவைகள் தம் உருவிற்கேற்ப சிறு கூடுகளில் வதியும். ஆணும் பெண்ணும் அமைந்தே வாழும். பேடை தம் கூட்டின்கண் முட்டையிடும். அம் முட்டையினை தம் கண்ணெனக் காக்கும். பின்னர் அம் முட்டைகள் சின்னாட்களில் குஞ்சாகும். குஞ்சுகட்கு தாய்ப் பறவைகள் உணவை அளிக்கும். வலிய பறவைகள் உரம்பெற்ற உணவை தமது வாயால் மென்று அவற்றை தம் குஞ்சுகட்கு அளிக்கும். அவ்வுணவைப் பெற்ற அப்பறவைக் கான்முளைகள் எளிதில் அவ்வுணவை மென்று சுவைத்து உண்ணும். அவ்வுணவை உண்டதும் அவை இடுந்தொனியென்ன! மகிழ்வு பெருக்கால் தாய் பறவை அவற்றின் மழலை கேட்டு மகிழும் வண்ணம் கீ கீ கீ என்று கூக்குரலிடுகின்றது. தாய் பறவையும் தம்மாலியன்றமட்டும் தம் குஞ்சுகளைப் போற்றிவளர்த்து தாய்மையை பெருமையுறச் செய்கின்றது.

சிறு குஞ்சுகள் முதற்கண் நோக்குதற்கு அத்துணை அழகுடையதாய்த் தோன்றுதலில்லை. ஏனெனின் அவற்றின் உடல்மிசை இறக்கைகள் முளையாததினாலேயாம். இறக்கைகள் முளைத்து அவற்றில் பன்னிறம் படிந்த பின்னரே அவை நோக்குதற்கு கவின் பெற்றிலங்கும். அதன் பின்னரே அக் குஞ்சுகட்கு தம் கூட்டைவிட்டு பறக்கவும் இயலும்.

முதற்கண் அக் குஞ்சுகள் அழகிய தம் கூட்டையே உலகம் என்று எண்ணும். அக் கூட்டை விட்டு வெளிப்போதற்கு சிறிது சக்தி வந்தபின்னர் கூட்டைவிட்டு வெளிப்போந்து மாமிசை அமரும். அது அப் பசுமைக் கவினளிக்கும் மரத்தையே மண்பதை என்று தயங்கி வாழும். பறக்கும் சக்தி முற்றும் அக் குஞ்சுகள் அடைந்த பின்னர் மரத்தை விட்டகலும். அதுபோழ்து அதன் குருட்டெண்ணம் அகலுகின்றது. நீல வானையும் நீண்ட வெளியையும் கண்டு மகிழ்கின்றது. பரந்தவுலகில் வெம்மையையும் பகலோனைக் கண்டு வியப்பு கொள்ளுகின்றது. நச்சுக் கலப்பற்ற காற்றை உட்கொண்டு களிப்படைகின்றது. காற்றிலே உரங்கொண்டாடும் கிளைமீதமர்ந்து தஞ்சிறகைக்கோதி இனிய பாடலையும் இன்பமிக்கத் தொனியையும் வெளிக் கிளப்புகின்றது. அதன் பின்னர் அவை அடையும் இன்ப வாழ்வையே புலவர் பெரிதும் புகழ்ந்து போற்றுகின்றனர்.

காலையில் தம் கூட்டைவிட்டு வெளிப் போந்த பறவை கனி உதிரும் இனிய பொழில் அடைகின்றது. அப் பொழிலின் கண்ணே எழிலுறப் பழுத்துள்ள விழுமிய கனிகளைக் காணுகின்றது. அக்கனிகளைக் கண்டதும் அவை தம் உள்ளம் மகிழ்வால் மலருகின்றது. அது போழ்தே அவைகள் தம் நேரிய தொண்டையைத் திறக்கின்றன. அத் தொண்டையின் இனிய பாடலே புலவனை மதுவுண்டவனென மயங்கச் செய்கின்றது. சிலபோழ்து சில கனிகள் அவைதம் விழிகட்கு புலனாகுகின்றிலது. ஏனெனின் அடர்ந்த கிளைகளின் இடையே அக்கனிகள் தொங்குவதால் அவற்றை பறவைகள் காண இயலாது. ஆனால் அக்கனிகளின் வாடை எங்ஙனமோ பறவைகளின் மூக்கைத் துளைக்கின்றது. அதன் பின்னரே அக்கனியை அவைகள் ஆராயத் தொடங்குகின்றன. அதன் கூரிய பார்வைக்கு அக்கனிகள் தென்படாதிருக்குங்கொல்? கண்டுகொள்ளுகின்றது. அம்மம்ம! அதன் பிறகு, அவை புரியும் நடனம் என்ன! அக்கிளையினைச் சுற்றி சுற்றி கூத்தாடுகின்றது. உவகைப் பெருக்கால் அவை இடுர் தொனி வானைப் பிளந்து செல்லும்.

பறவைகள் கூட்டம் கூட்டமாய் வாழுந் தன்மையது. ஒற்றுமை கொண்டே அவை உலகை ஓம்புகின்றது. இரை தேடுதற்கும் கூட்டமாகவே செல்லும். இரை தேடித் திரும்புதலும் அவைகள் கூட்டமாகவே திரும்பும். வானகத்தே அவை கூட்டமாக கூக்குரலிட்டுச் செல்வதை புலவர் காணின் இன்பங்கொண்டு மகிழ்வர்.

பறவைகள் வாழ்வில் கவலை காண்டல் அரிது. அவை தினம் தினம் உழைத்து தினம் தினமே உண்ணுந்தன்மையது. நாளை வேண்டுமே என்ற எண்ணம் அவைகள் உள்ளத்தில் மலருதல் அரிது.

பறவைகள் விளையாத நெஞ்சுடையது. தனக்கோ தன் இனத்தவர்க்கோ இடுக்கண் வந்துறின் அவற்றை நினைந்து பலகாலும் உருகிவாடும். தனது குஞ்சுகட்கு ஒருகால் துன்பம்வரின் தாய்ப்பறவை தலையைக் கீழ் சாய்த்த வண்ணமாய் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும். அது சமயத்திற்கு உணவெடுத்தலும் அரிது. "பெரியவர் தம் நோய்போற் பிறர்நோய் கண்டுள்ளம் எரியினிழுதாவர்" என்ற பெரியோர் பொன்னுரைக்கு பறவைகளே உயரிய சான்றாய் அமைதல் காணலாம்.

பறவைகள் கூர்ந்த மதியுடையது. தனக்கு இடுக்கண் வருதலை வந்துறுதற்கு முன்னரே தெரிந்துகொள்ளும். தான் வதியும் கூடமைவுற்ற கொப்புகளை தமது உயரிய கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளும். ஏனெனின் அக் கொப்புகள் சிறிது ஒடிந்தோ இன்றேல் அவற்றில் இலைகள் உதிரவோ செயின் பறவைகள் உடன் தமது இல்லை அதைவிட்டகற்றும். பாந்தளாலோ மற்றை உயிரினத்தாலோ தமக்குத் துன்பம் நேராது மிகக் கவனமாய் காத்துக் கொள்ளும்.

சுத்தமாய் வாழ்வு நடாத்துவதிலும் பறவைகளைப்போற் பிறிதொன்றில்லை. பறவைகள் தம்முடலை மிகத் தூய்மையதாய் காத்துக்கொள்ளுகின்றன. அவற்றின் உடல்மிசை அழுக்கு படிந்திருப்பின் அவைகள் தம் அலகால் அவ்வழுக்கைப் போக்கிக்கொள்ளும். சில பறவைகள் ஆதித்தன் மறைந்த அந்திப்பொழுதினிலே ஆற்றிலும் சுனை ஊற்றிலும் அருவி நீரிலும் அழகிய தடாகங்களிலும் நீராடி தம் உடல்மிசைப் படிந்துள்ள மாசினைப் போக்குதல் காணலாம். இன்னுஞ் சில பறவைகள் தஞ்சிறகை விரித்து உதறி அவ்வழுக்கினைப் பறத்துதல் காணலாம். எஞ்ஞான்றும் எச்சமயமும் பறவைகள் தம்முடலை சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்வதில் கவனஞ் செலுத்துதல் பறவையின் வாழ்வை நுனித்துணரும் நுண்ணறிவாளர்க்கு புலனாகும்.

சுறுசுறுப்பிலும் புள்ளினங்கள் தலைமை சான்றதேயாம். அவை தம் வாழ்வில் சோம்பல் காண்டல் அரிது. எந்நேரமும் உணவிற்கு உழைத்த வண்ணமாகவே இருக்கும். இவற்றிற்கு ஒருகால் நோய் நேர்ந்துழி அந் நாட்களில்மட்டுமே இவை அவமே ஓர் பால் குந்திக் கிடக்கும். மற்றை எந் நாட்களிலும் இவை சுறுசுறுப்புடன் வானில் பறந்தும் வயல்களில் மேய்ந்தும் கிளைகளில் அமர்ந்தும் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருக்கும். பெரும்பாலும் புலவர்கள் சுறுசுறுப்புக்கு பறவையையே சான்று பகர்வர்.

இத்தகைய பறவையின் பெருமையை ஒரு புலவன் மிக அழகாகப் பாடியுள்ளான். அவனது பாடல் பொன்னும், மணியும், முத்தும் வைடூரியமும் மரகதமுமாய் ஒளிர்கின்றது. அதை இதோ பொறிக்கின்றோம்.

"எட்டுத் திசையும் பறந்து திரிகுவை
எறிய காற்றில் விரைவொடு நீந்துவை
மட்டுப்படா தெங்கும் கொட்டிக் கிடக்குமிவ்
வானொளி யென்னும் மதுவின் சுவையுண்டு.
பெட்டையினோ டின்பம் பேசிக் களிப்புற்று
மேடையிலா தோர் கூடுகட்டிக் கொண்டு
முட்டைதருங் குஞ்சை காத்து மகிழ்வெய்தி
முந்த வுணவு கொடுத்தன்பு செய்து..."

இத்தகைய பறவையின் வாழ்வைப்போல் மனிதன் வாழ்வு நடாத்தப் பயிலுதல் வேண்டும். அதுவே நேரிய வாழ்வு. அதுவே சுறுசுறுப்பு கொண்ட வாழ்வு. கவலை கண்டறியாத வாழ்வும் அதே. அவ் வாழ்விலேயே இறை ஒளிரும். இசை பிறக்கும். இன்பம் பெருகும். ஆதலின் அவனி மாந்தரனைவரும் அவ் வாழ்வையே கடைப் பிடித்து ஒழுகுதல் வேண்டும்.

“பாரதியாரின் கவிப் பெருமை”

(திருமலை. இராமாநுஜன்.)

முந்திய இரண்டு இதழ்களில், பாரதியாரது தமிழ்ப் புலமையைப் பற்றியும் தாய் மொழிப் பற்றைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து அவரது ஒப்புயர்வற்ற தன்மையை ஒருவாறு கண்டு உணர்ந்தோம். இப் பகுதியில் அவர் என்றும் அழியாப் பெரும் புகழ் படைத்தற்கு உறுதுணையாய் உடன் நின்று உதவி புரிந்த கவியினது பெருமையைப் பொது முறையில் ஆராய்தல் நம் கடனாகும்.

பொன்னினது உயர்வை உரைகல்லில் உரைத்து அறிவது போல, ஓர் கவியினது உயர்வை அவனது பாடலின் நயம்கொண்டு நாம் நன்கு உணரலாகும். பாரதி பாடலில் உள்ள நயங்களைக் காணும் முன் பொது முறையில் கவியினது சிறப்பிலக்கணம் இன்னது என்பதையும், அது எவ்வளவில் நம் புலவர் திலகர் பாரதியாரது பாடல்களில் அமைந்துள்ளது என்பதனையும் ஆராய்ந்து காணுதல் அமைவுடையது என்க.

கவியாவது, புலம் மிக்க புலவன் ஒருவன் யாதொரு கதையை உள்ளிட்டோ அல்லது தன் மனதில் தோன்றிய பொருளை உள்ளிட்டோ தாங்கள் வழங்குகிற மொழியில், விளக்கமும் தெளிவும் உடையதாய நல்ல திப்பிய நடை வாய்ந்து கேட்டார்ப்பிணிக்கும் தகையவாய்ப் பாடப் படுவதாகும். கவி இவ்வாறு புலவனால் பாடப் படுவதாயினும், தேவசிருஷ்டியினும் உயர்வுடையதாக உயர்ந்தோரான் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. குமர குருபரர் என்னும் பெரியார் ஒருவர் கவிஞரையும் பிரமனையும் ஒப்பிட்டுச் சீர் தூக்கி, “மலரவனும் வண்டமிழோர்க்கு ஒவ்வான்” எனப் பிரமனைக் காட்டிலும் கவிஞர் தகவுமிக உடையவர் என்பதைக் காரணந் தந்து நிறுவியுள்ளார்.

இத்தகைய சிறந்த கவித்துவம் காரிகை கற்பதனால் வருவது ஒன்று அன்று. உள்ளடங்கா மகிழ்ச்சி காரணமாயும் உள்ளக் கொதிப்பு காரணமாயும் தானே தங்கு தடை இன்றி வருவது. ‘காரிகை கற்றுக் கவி பாடுதலினும் பேரிகை கொட்டிப் பிழைத்தல் நன்றே” என்பது வெகு காலம் தொட்டு வழங்கி வரும் நம் நாட்டுப் பழமொழி. பெரும்புலவர்கள் எம் மொழியினும் காரிகை கற்றுக் கவிபாடியதாக நாம் கேட்டறிவதில்லை; இருப்பினும் அஃது அவ்வளவு சிறந்ததெனப் போற்றிக் கோடற்கும் உரியதன்று.

இவ்வாறு ஒரு பொருளினிடத்து ஈடுபட்ட மனம் உடையராய் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி துக்கம் இவை காரணமாய்ப் புறப்படும் பாடல்களில் யாப்பிலக்கண விதிகளில் பெரும்பாலான தாமேயும் வந்தமைதல் உண்டு. ஒரோவழி யாப்பிலக்கண நெறிமுறை பிறழ்ந்து வரினும் அது ஒரு பெருங் குற்றம் அன்று. பொருட் செறிவும் திட்ப நுட்பமும் எளிய நடையுமே நோக்கு. ஆழ்வார்கள் முதலிய பக்த சீலரான கவிஞர் அனைவரும் தானே இலக்கண நெறிக்குட்பட்டு அளவு கடந்த அன்பின் தகுதியால் வெளிப்படும் இத்தன்மை நோக்கி இதனை ஓர் வரப்பிரசாதமாகவே கருதியிருந்தனர்.

இனி நம் வரகவி-சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் காரிகை கற்றுக் கவி பாடத் தலைப்பட்டவர் இல்லை. நாட்டிடத்தும் நாட்டுமக்களிடத்தும் இயல்பாயெழுந்த அன்பும் துக்கமும் தலைமண்டையிட்டுப் பெருகி, அல்லும் பகலும் அதுவே சிந்தனையாய்ப் பாடப்பட்டவை என்பதைப் பாரதியாரை ஒருமுறை பயில்வோரும் கூடத் தெரிந்து கொள்ளலாம். படிப்பவர்க்கு உள்ளடங்கிக் கிடக்கும் உணர்ச்சியை எழுப்பிப் புத்துயிர் அளிக்கும் இக்கவிகள் சிறுபான்மை இலக்கண நெறி பிறழ்ந்து இயங்குவதும், எளிய நடை வாய்ந்திருப்பதும் ஒரு குறையினையுடையதாகா. இவ்வாறு பாரதி பாடல்கள் செய்யுள் இலக்கணத்திற் கொத்து ஆழ்ந்த பொருளையும் திட்ப நுட்பம் செறிந்த நடையினையும் உடையவாய் கற்போர் யாவர்க்கும் கழிபேருவகை ஊட்டி நிற்கும் திறத்தினை சிறப்பு முறையில் “பாரதியாரின் கவி நயம்” என்னும் பிறிதொரு தலைப்பிற் கண்டு மகிழ்வோம்.

இனி இரண்டாவதாகச் சிறந்த கவிகட்குப் பொருளுடைமையை அடுத்து ஓசையுடைமை பெரிதும் வேண்டப் படுகின்றது. “இழுக்குடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று” படிப்போர்க்கும் கேட்பவர்க்கும் விழுமிய ஓசையுடைய பாடல்களே பெரிதும் இன்பம் அளித்து நிற்கும். தமிழர்களும் இது கருதியே எழுத்துகளை முதல்கொண்டு ஓசைபற்றியே பாகுபாடு செய்து, தூங்கல் துள்ளல் செப்பல் முதலிய ஓசை விகற்பங்களையும் பாவினோடு இயைபு படுத்தி இலக்கணம் இட்டு சென்றனர் என எண்ணவும் இடம் உண்டு. “கவிப் பாஅமுதம் இசையின் கறியொடு கண்ணன் உண்ணக் குவிப்பான்” எனக் கல்வியில் பெரிய கம்பர் சடகோபரைப் புகழ்வதும் இக் கருத்தொடு பட்டதேயாகும். “எடுத்த பொருளினோடு ஓசை இனியதாய்” என்ற பாட்டியலும் பாட்டிற்குப் பொருள்பற்றிய சிறப்பே முதன்மையது என்பதையும், அதனை அடுத்து இசை உடைமையும் வேண்டத் தகுவதென்பதனையும் விளக்க வற்புறுத்துகின்றது. இவ்வோசைப் பிரதானமாகக் கொண்டு புதிய புதிய பண்களோடும் சந்தங்களோடும் மெட்டுக்களோடும் ‘பாடிய வாய் தேன் ஊறும்’ என்னும்படி இன்னிசையுடையதாய்ச் செல்வது நம் பாரதி இயற்றிய நூல்கள். இவரது நூல்களை இன்னும் நாம் சிறிது நுணுகி ஆராய்வோமானால், வல்லினமும் தொகை நிலைத் தொடரும் மிகுதல் இன்றி, வலி மெலி இடைகளும் குறில் நெடில்களும் கலந்து செவிக்கு இன்பம் தரத்தக்க ஓசையுடையதாய், வாக்கிய நடை கண்டும் கனியும் என இனித்து இன்பம் அளித்து நிலவுவதைக் கண்கொண்டு காணலாகும். செவியுணர்வால் நுகரத் தகும் இவ்வோசை இன்பத்தினை எழுத்தளவில் ஈண்டு எடுத்துரைத்தல் இயல்வது அன்று.

இம்மட்டும் அன்றி, சிறந்த கவிகள் ஓசையும் பொருளாழமும் பெற்றிருத்தலோடு எளிய இனிய நடையையும் பெறுதல் வேண்டத் தகுவது. பொருள் அழுத்தமும் சொல் வன்மையும் நடை மிடுக்கும் உடைய கவிகள் சீரிய கவிகளது உள்ளத்தினின்றும் உதிப்பதில்லை; சொல்வன்மை இன்றிப் பொருள் எளிதில் விளங்குவதான செய்யுள் நடையே எந்நாட்டிலும் எல்லாராலும் சிறந்ததெனக் கொண்டாடப் பெறுகிறது. ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் கருதிய பொருள் தெளிவாக இருத்தல் வேண்டும்; தான் கூறப் புகுவதனை உலக நடை பிறழாமலும் சொல்லுதல் தகும். சொல்லணி பொருளணி முதலியவற்றை எற்ற பெற்றி அறிந்து வரம்பு இகவாமல் அமைப்பதே அழ

கிறது. இவ்வகைச் சிறப்பியல்புகள் எல்லாம் பாரதி நூல்களில் பல்லாற்றானும் இனிய முறையில் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது என்பது கூறவேண்டாமலே யாவரும் அறிகுவர். எனினும் இதனை அடுத்து வரும் பகுதியில் அவை விளக்கிக் காட்டப்பெறும்.

கற்பனை சக்தியும் கவிச் சிறப்பிற்கு ஓர் இன்றியமையாக் காரணமேயாம். கற்பனைத் திறமை இல்லார் கண்டவை 'கவிதை' என்னும் பெயருக்கே ஏற்ற பொருளுடையதாகா. பிறரிடத்தில் இல்லாத கற்பனைத்திறனும் உய்த்துணரும் ஆற்றலும் எவனிடம் சிறப்பு முறையில் காணப்படுகின்றனவோ, அவனிடத்தில் மட்டும் சிறந்த கவி இயற்றும் வன்மையும் பொருட்பொலிவும் சொல் நடையும் வாக்கு வல்லமையும் தாமே பணிசெய்து நிற்கக் காண்கிறோம்.

"பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்கு உடல்போல்
பலசொல்லால் பொருட்டு இடனாகி உணர்வினின்
வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்" இது செய்யுளியல்.

'உணர்வினின் வல்லோர்' என்றது ஈண்டு மன உணர்வாகிய கற்பனைத் திறனில் வல்ல கவிஞர் என்றபடி. இதற்கும் எடுத்துக் காட்டாக நமது தேசிய கவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரையே கோடல் சாலும். பொய்யும் புனைந்துரையுமே கவி கற்பனை எனக் கொண்டு மனம்போன போக்கிலே பாடல்களை இயற்றி முடிக்கும் பிறகவிகளைப் போலாது, தனது சாதுரியத்தால் தான் கண்ட பொருளில் முன்னில்லாத சுவையைப் பிறப்பித்துப் புகுக்கிச் சிறப்புறுத்தியவர் இவர் என்பது மன்றேறியும் வழக்கிடல் ஆகும். உதாரணமாக பழம் தமிழ் நூல்களில் முன் உள்ள கருத்துக்களைத் தவிரப் புதியதாய் ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் அமைத்தனவாயுள்ள புதிய கற்பனைகள் என ஒரு சிலவற்றைத் தவிரப் பெரும்பாலும் இடைக்காலக் காவியங்களில் காணவே முடியாது. காலத்திற்குக் காலம் மனிதரது பாவனை கருத்தின் போக்கு வாழ்வின் இலட்சியம் முதலியன மாறுபட்டுச் செல்வதையுணர்ந்து, அவைகளைத் தரும் முறையில் தமது சீரிய கூரிய மதிவன்மையால் நுனித்தறிந்து, அவைகளில் தமது கற்பனை சக்தியை உபயோகித்து நவநவமான பாவங்களை அமைத்து வெளியிட்ட பாரதியாரது நூல்களே பிற்காலத்து 'கவி' என்னும் சொல்லுக்குச் சிறந்த இலக்கியமாகத் திகழ்பவை; அவரே பிற்காலக் கவிகளில் முதன்மை பெறுபவரும் ஆவர். இது பொய் இல்லை; வெறும் புகழ்ச்சியும் அன்று.

இன்னும் இறுதியாகக் கவிகட்கு உரிய சிறப்பிலக்கணங்களில், 'மெய்ப்பாடு' பயக்கவல்லதாய் இருத்தல்வேண்டும் என்பதும் ஒன்று. "மெய்ப்பாடு என்பது புறத்துக் கண்டதோர் பொருள் காரணமாக நெஞ்சின்கண் தோன்றிய விகாரத்தின் விளைவு" என்பர் பேராசிரியர். அதாவது பாடலைப் பயின்று அதனிடத்துள்ள பொருளை உணர்ந்த வழி அதிற் கூறப்பட்டுள்ள சுகதுக்கங்களைத் தமவாகப் பாவிக்கக் கண்ணீர் அரும்பல் மெய் சிலிர்த்தல் முதலிய நிகழ்ச்சியை உண்டாக்குமது. சுதந்திர உணர்ச்சியற்ற தமிழ் நாட்டையும் ஒரு விநாடியில் தட்டி யெழுப்பியது நம் பாரதி பாடல் என்று நாம் கண்டது உண்மையானால், மெய்ப்பாடு விளக்கும் வகையிலும் இதற்கு ஒப்பு வேறு உண்டெனக் கருதுதல் அறிவின்மையின் பாலதே என்க.

முற் கூறியவாறு கற்பனைத் திறன் காவிய அமைதி பொருளாழம் ஓசை

தமிழின் வளர்ச்சி நெறிகள்

(பண்டித-இராம சுப்பிரமணிய நாவலர்.)

தமிழ் முன்னர் ஏட்டுச் சுவடிகளினடங்கிக் கிடந்தது. இப்போழ்து அச்சுப் பொறி உதவி பெற்று உலாவும் பேற்றைச் சிறிது பெற்று மிளிர்கின்றது. அச்சுப் பொறிகள் எம்மொழிக்கும் நலம் பயப்பது ஆகலின், தமிழ் மொழியும் அப் பயனைத் துய்ப்பதாயிற்று. நம் நாட்டில் போதிய அச்சுப் பொறிகள் உளவாயினும், அவற்றின் தொழிலாளருடைய பயிற்சிக் குறைவால் வெளியீடுகள் இழிதக்கன வாகின்றன. மேனாட்டாருடை நூற்சுவடிகள் அறியாரும் பயிறற்கு அவாவுமாறு ஒளிர்கின்றன. தமிழ் நாட்டாரும் நூனயம் விளங்க நூல்களை வெளியிடுவரேல், தமிழ்மொழி மென்மேலும் சிறப்பு எய்துமென்க.

தமிழின் தொல்கலைகள் பல மாய்ந்து மேனாட்டாரது புகழொடு நிறீஇய கலை நூல்கள் இக் காலத்துக் காட்சிதரலாயின. பிறரது கலையியல்புங் காணத்தக்க தாகலின், தமிழ்மக்கள் அறிதற்பொருட்டு மேனாட்டுக் கலைநூல்கள் செவ்விய தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்படல் வேண்டும். பிறகலை நூனடைக் கேற்ற சொற்கள் தமிழிற் கிடைத்திலவேல், புதியவாய் ஆக்கப்படுதல் இன்றியமையாதது. புதியனவாய் ஆக்கப்படுஞ் சொற்கள் தாமும் பலராற் பல உருவின் ஆக்கப்பட்டு ஒரு பொருளே மயங்குதல் ஒண்ணாது. சொல்லாக்கத்தின் பொருட்டுத் தக்க புலவர்கள் குழுவொன்று நிறுவப்படுதல் வேண்டும். அவரான் ஆக்கப்படும் சொற்கள் ஆராய்ச்சிப் பின்னர் நிலைப்பட்டு வழங்குதல் வேண்டும். கணிதம், விஞ்ஞானம், தத்துவம், ஓவியம், இயற்பொருள் முதலியன பற்றிய மேனாட்டுக் கலை நூல்களுக்கு நேரான தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள் மிக அரிய. ஆங்கிலமும் தமிழும் அறிய வல்லார் சொல்லாக்கத்தின் பொருட்டு வேண்டப்படுவர்.

நீதிமன்றங்களில் தமிழ் மொழிக்கு இக் காலத்து இடனில்லாதாயிற்று. மலையாள நாட்டில் சிறிது காலத்திற்கு முன்னர்த் தமிழ் மொழியிலே வழக்குக்கள் ஆராயப்பட்டன. வழக்குத் தீர்ப்பு இதழ்களும் தமிழில் வரையப்பட்டன. இப்போழ்து நீதிமன்ற வாயில்களிலும் தமிழ் மொழியின் நறுமணம் உறலரிதாயிற்று. பாழ்ங் குகைகளிலும் ஆங்கிலந் தலையெடுத்து நிலைகுலைக்கின்றது. நீதி மன்றங்களில் வழக்குக்கள் தமிழில் ஆராயப் படுதற்

யின்பம் மெய்ப்பாடுடைமை முதலிய எல்லா இலக்கணங்களையும் ஒருசேரப் பெற்று, சிறந்த கவிக்கு இலக்கியமாகத் திகழ்வதினால் தான் நம் பாரதி பாடல்கள் பண்டிதர்களது அநாதரவுக்கிடையிலும் கூட இன்றும் பொது மக்கள் பலராலும் பாராட்டிப் போற்றப் பெற்று வருகிறது.

கும் முடிபு எழுதப்படுதற்கு மெனத் தமிழ் மக்கள் அரசியலாரிடத்துப் போராடற்கு உரிய காலம் முன்னரே எதிர்ந்து விட்டது. தமிழர் துயில்கின்றனர், தம் உயிரனைய மொழி புறக்கணிக்கப் படுகின்றது!

தமிழர் தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்து பேசுதல் மதிப்புடைத்தாக எண்ணப்படுகின்றது. தமிழ்ப் பெண்மணிகளும் ஆங்கில மொழி வழங்குவது பெருமைத்தென எண்ணி வாய் வந்த கூறுகின்றனர். தமிழை ஒரீஇ ஆங்கிலத்தை அடைக்கலம் புகும் அவாது வேட்கைக்கு இது ஓர் அறிகுறியாக நிற்கின்றது. தமிழ்மொழி தூய்மையுற வழங்கப்படல் வேண்டும். சிலர் தமிழ்ப் பத்திரிகை, கடிதங்களிலும் ஆங்கிலங் கலந்த தமிழ்த் தொடர்களை எழுதிவிடுகின்றனர். மேற்கோள்களாக வருமிடத்தன்றி இவ் வழக்குத் தழுவப் படுவது சீரிதன்றாம்.

பெண்கல்வி செழுமையுறல் வேண்டும். தமிழ்ப் பெண்கள் கற்றல் இழுக்கெனச் சிறிது காலம் கருதப் பட்டு வந்தது. அக் காலமே தமிழரிடை 'அநாகரிகம்' பிறந்த காலம் போலும்! பண்டைத் தமிழ்மக்களுள் பெண்களும் சீரிய கல்வியுடையரா யிருந்தனர். ஔவையார், நச்செள்ளையார், வெண்ணிக் குயத்தியார், காரைக் காலம்மையார் முதலிய தமிழ் மணிகள் தமிழ்ப் புலவராய்ச் சிறப்புற்றனர். இக் காலத்துப் பெண்'மணிகள்' தமிழ்ப் பிணிகளாயினர். புறவணியன்றி அவர் மொழியணி உணரார். பெண்கள் தமிழ் கற்பராயின், பிற்றோன்றல்கட்கு அது ஆண்மக்கள் கல்வியினும் நலம் பயக்கும். தாய்வழி வரும் தாய் மொழி தாய்மாரால் சிறப்புறு மன்றோ? தாய்மார் கல்வியுடையராமிடத்து மக்களும் புலவராவ ரல்லரோ? தம் மக்களை ஒரு படியாப் படியாராக்குவாரும் தமிழறியாத் தாய்மாரே யாவர். தமிழ் நாட்டு நலனைத்திற்கும் பெண்கல்வி இன்றியமையாதது.

பத்திரிகைகள் நூல்கள் ஏனைய வெளியீடுகளனைத்தும் மாசற்ற நடையில் இயற்றப் படல் வேண்டுப். பத்திரிகைகளைப் பேணுவோர் ஒரு சிலரே காணப்படுகின்றனர். நூல்கள் பல்வகை நடையில் இயற்றப் படல் வேண்டும். தமிழ்த் திரிசொற்கள் மலிந்து கவின் செறிந்து இலகும் நடை நன்கு கற்றார்க்கு மட்டுமே பயன்படும். சிறிது கற்றாரும் பயனடைதற்குரிய நடையினும் நூல்கள் வேண்டற்பால. அந் நடை வெளிறுபட்டுக் கிடப்பிற் பயன் பெரிதுளதாத லின்றாகலின், முன்னை ஆசிரியர்களுடைய நூல்களை ஆராய்தற்குரிய கல்வி கைவரற்கு உதவி புரியத்தக்க நடைகளே விழையப் படுவனவாம்.

தனித் தமிழ்க் கலாசாலைகள் பல வேண்டற் பாலன. அரசாங்கத்தார் ஆங்கிலக் கலாசாலைகளோடும் தமிழ்க் கல்வியை இணைத்து வருதலையே நோக்கமாக உடையர். அதனால், தமிழ்ப் பயிற்சி குன்றித் தமிழ் மக்கள் பிறமொழி வயத்தராகின்றனர். தனித் தமிழ்க் கலாசாலைகளில், ஆங்கிலக் கலாசாலைகளிற் போலக் கணித நூல், விஞ்ஞான நூல், உலகாராய்ச்சி நூல், ஒளிநூல் முதலியன கற்பிக்கப்படல் வேண்டும். வகுப்புக்களைப் பல்குவித்தல் பேணத்தக்கது. பன்னிரண்டு யாண்டுகளேனும் பயில்வதற்குரிய தனி வகுப்புக்கள் கலாசாலைகளி லிருத்தல் வேண்டும். உயர்தர வகுப்புக்களிற் றேர்ச்சி எய்தும் மாணவர்க்குச் சிறப்புப் பெயர்கள் அளிப்பது தமிழ்க் கல்வியை வளம்

படுத்துவதாம். உயர்தரத் தமிழ்த் தேர்வுகளில் தேர்ந்தவர்கட்கு ஆங்கில பட்டதாரிகட்குப் போல எல்லா வகையானும் சிறப்பு அளித்தல் எல்லாவற்றினும் இன்றியமையாதது. அவ்வாறு புரியின், அரசியலார் தமிழர்க்குத் தனிப்பெரு நன்மை இழைத்தவராவர், அது வொன்றே தமிழை முன்னையினும் பன்மடங்கு வளம்படுத்தற்கு இன்றியமையாக் கருவியாக வுள்ளது. அஃதொன்று செய்வது காறும், அரசியலார் தமிழரை வேண்டு மென்று தாழ்ப்பதாகவே பொருள்பட நிற்குமென்பது ஒருதலை.

தனித் தமிழ்ச் சங்கங்கள், பயிற்சி நிலையங்கள் முதலிய நிறுவுதற்குச் செல்வர் உதவி யாற்றுதல் வேண்டும். தமிழ்நாட்டு வறியரே மிகுந்திருத்தலின், அவர்கள் கல்வி எய்தும் நோக்குடையரா யிருந்தும், குறிக் கோளை இழக்கின்றனர். செல்வர்கள் கல்வியு மெய்தா ராகித் தம் செல்வத்திரளை அலகைகளெனக் காவல் நன்கு ஆற்றி வருகின்றனர். தமிழ் ஒருவாறு மறைய நிற்கும் இக் காலத்திலும் இவர் மடமை என்னோ? அன்னோ! சிலரிடத்துப் பொருள், தமிழ் மடந்தையின் வாழ்நாளைச் சிதைக்குங் கருவியாகவும் இருப்பது நோக்க, யார்தாம் வருந்தார்? அம்மம்ம! இவர் தம் செல்வத்துப் பயனைப் பல்கத் தீட்ட எம் எழுதுகோல் இயல்கின்றிலது.

சொற்பொழிவாளர் ஆண்டாண்டுச் சென்று தமிழ்மொழிச் சிறப்பையும் வளர்ச்சி நெறிகளையும் பற்றிய சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுதல் வேண்டும். சிற்றூர்களில் வாழுந் தமிழர் சூதாட்டம், பயனில பாராட்டல் முதலியவற்றை யொழித்துத் தமிழ்ப் பயிற்சியாகிய விளையாட்டில் ஈடுபடுமாறு செய்தல் சொற்பொழிவாளர் கடனாமென்க. தம் வாழ்வைக் கடைபோக்குதற்கு உரிய முயற்சிகளினன்றிப் பயன்றராத உஞற்றல்களினின்றும் தமிழ்மக்கள் அகலுதல் வேண்டும்.

இன்னன நிற்பப், புலவர் தமிழுக்குச் செய்யற்பாலதாகிய இன்றியமையாக் கடப்பாடு ஒன்று இதுகாறும் முடிவுறாது நிற்கின்றது. அஃதாவது சிறந்ததோ ரகராதி இயற்றுதலாம். இது காறும் வெளிவந்த அகராதிகள் எடுத்துக் காட்டுக்களின்றிக் கிடக்கின்றன. ஆங்கில மொழியாளர் அருஞ்சொற்கள், குறிப்புத் தொடர்கள், பொருட் குறிப்புக்கள் முதலியவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டுகளுடன் அகராதிகள் இயற்றியுள்ளார். தமிழ்ப் புலவர் பிங்கலந்தை சூடாமணி திவாகர முதலிய நிகண்டுகளினளவு கடந்திலர். புலவர்க்கு அவை ஒருவாறு பயன்படினும், மாணாக்கர்கள் அவற்றால் என்பயன் எய்துகின்றனர்? ஆதலால், தொடக்கப் பயிற்சிக்கு இன்றியமையாத அகராதி எவ்வாற்றானும் அகத்தியமாயுள்ளது. சொற்கள், குறிப்புத் தொடர்கள், பொருட் குறிப்பு முதலியன சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களுடன் அதிற் பொறிக்கப்படல் வேண்டும். தமிழுக்குரிய அகராதி பிறநாட்டாரால் இயற்றப் பட்டுள்ளது கண்டும் நாணிலிகளாகிய தமிழர்க்கு உணர்ச்சி உண்டாக வில்லை போலும்!

தமிழிலக்கணம் இன்னும் தொன்னெறியினின்றும் அகற்சிப்படாது ஒடுங்கியுள்ளது. தொடர்க்குறி (வாக்கியக்குறி,; முதலிய) இலக்கணம் கூட இன்னும் செவ்வனம் தமிழில் நிலை நாட்டப் படவில்லை. ஆயினும், நூலாசிரியர் முதலியோர் அவற்றைக் கையாண்டு வருதல் சால விழைதக்கதே. முற்காலத்து, ஏடுகளில் எழுதப்பட்டு வந்தமையின், இன்னாமை கருதி

தொடர்க்குறிகள் கருதப்பட்டில வேனூர், இக்காலத்து அவை தழுவப் படல் வேண்டாவோ ?

தொடர்வகை இலக்கணம் (வாக்கியப் பிரிவு இலக்கணம்) வகுக்கப்படல் வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் இவ் விலக்கணம் கற்பிக்கப் படுதலின், மாணாக்கர் நெடுந் தொடர்களையும் வருத்தமின்றி முடி பறிந்து கற்கின்றனர். தொடர் வகை இலக்கண வுணர்ச்சி இல்லாமையால், நூலாசிரியர் சிலரும் எழுவாய் பயனிலை முடி உணராது தொடர்களைத் தம் விருப்பம் போல் இறுவாய் செய் கின்றதனால் பயனிலையில்லாது போகின்றது. தமிழ்ப் புலவர் இன்னும் வினை யெச்சம் வினையை யேற்ற தென்றும் பெயரெச்சம் பெயரைக் கொண்டது என்றுமே வாளா கூறி வருகின்றனர். தமிழிற் பொதிந்து கிடக்கும் இலக்க ணம் அவர்க்கு புலனாகாக் குறைசொல் இது ?

கட்டுரை வகுத்தற்குரிய இலக்கணங்கள் ஆங்கிலத்தில் இருப்பது போலத் தமிழினும் இயற்றப்படல் வேண்டும். மாணாக்கர்கள் கட்டுரை நயம் அறி யாது முரண்பட எழுதற்குக் காரணம், புலவரும் கட்டுரைக்கட் கட்டுரைக் கும் ஆற்றல் இல்லாமை என்று அறைவேம். பண்டை நூல்களில் கட்டுரை கள் பெரும்பாலும் காணப்படா. உரை நூல்கள் பிற்காலத்தே தோன்றின வாகலின், முன்னோரை இதன்கட் பிழைப்பகர்தல் சாலாது. அவர்க் கெல் லாம் செய்யுணடையே அமைவதாயிற்று. புலவாணராய அவருடைய கால மன்று இது; எவ்வகையாலேனும் தமிழை இழவாமல் ஓம்ப வேண்டும் காலம் இது.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாதம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்

மானேஜர்.

"மணிமேகலை" ஆராய்ச்சி

R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், சேலம். (Rights Reserved.)

பழந்தமிழ் மக்களின் பழக்க வழக்கம்

(கள் குடித்தல்)

அக்காலத்தில் கள்ளாட் டயர்தலும் வழக்காக இருந்தது. (6) மேம்பாடடைய விரும்புவோர் இவ்வழக்கை ஒழித்திடல் வேண்டுமெனப் பௌத்தமதம் கூறுதல் காண்க. கள்ளையுண்டு, நல்லறம் விரும்பாது வாழும் மக்களை மடவோரென்றே அறிந்தோர் கருதி வந்தனர். நாகர்கள் கட்குடியராக இருந்ததும், சாதுவன் அவர்களுக்கு நல்லவை பல கூறிக் குடிப்பேயை ஓட்டுமாறு செய்வித்ததையும் மணிமேகலையில் சாத்தனார் செவ்வனே கூறியுள்ளனர்.

(பலியிடல்)

தமது நன்மையைக் கருதியோ, அன்றித் தெய்வங்களிடத்தில் ஊதியம் பெற விரும்பியோ மக்கள் உயிர்களை, அத் தெய்வங்களுக்குப் பலியிட்டு வந்தனர். இதற்கென்றே பல பலிபீடங்க ளிருந்தனவென்பது, சக்கரவாளக் கோட்ட முரைத்த காதையால் விளங்கும். பலி கொடுப்போர் சிகையை மரத்தில் முடிந்துவிட்டுத் தலையை யரிந்து, துர்க்கைக்குப் பலி கொடுத்தல் மரபாதலால் சாத்தனார், "தலைதூங்கு நெடுமரந் தாழ்ந்து புறஞ்சுற்றிப், பீடிகை யோங்கிய பெரும்பலி முன்றிற், காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்" (6:51-3) என்றனர். இதனால் மயானத்தில் கொடிய தெய்வமாகிய துர்க்கையின் ஆலயமொன்று இருந்ததென்பதும் அறியப்படும். பலியிடும் வழக்கத்தை இந்நூலில் பல விடங்களிலும் கூறியுள்ளனர். (9: 60; 7: 21-80) திருமுருகாற்றுப்படையும், இவ்வழக்கைக் கூறுதல் நோக்குக. (6: 17) காரணம் ஏதாகிலு மொன்றுபற்றிப் பலியிடும் வழக்கு இருந்ததென்பது புறநானூறும் கூறுதல் காண்க. (செ. 52-143-363) மக்களைப் பேய் பிடித்திடுமென்பதும், அதற்குப் பலி யிட்டால் அப்பலியை உண்டு மக்களை, ஒன்றும் செய்யாது பேய்கள் போய்விடுமென்பதும், "பலிகொண்டு பெயரும் பாசம்போல" (பதிற். 71: 23) என்ற அடியாலும் தெரிய வருகின்றது.

(பிணங்களை அடக்கம் செய்தல்)

இறந்த பிணங்களை அக்காலத்தில் பலவிதமாகப் பக்குவம் செய்து வந்தனரென்பது,

"சுடுவோ ரிடுவோர் தொடுகுழிப் படுவோர்
தாழ்வாயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்."

என வந்துள்ள அடிகளால் விளங்குகின்றன. புறநானூறு, சுடும் வழக்கையும் (231), தாழியிற் புகுத்துப் புதைக்கும் வழக்கையும் (238) குறித்திடுதல் நோக்குக. மற்றும், மயானத்தில் அருந்தவர்க்கும், அரசர்க்கும் ஒருங்குடன்

மாய்ந்த கற்புடைய பெண்டிருக்கும், நால் வேறு வருணத்தோருக்கும், சுடுமணல் செய்யப்பட்ட கோட்டங்கள், இவ்விவர் இவ்வில் விடங்களில் புதைக்கப்பட்டுள்ளன ரென்பது தோன்றுமாறு, குறியவும் நெடியவுமாகிய குன்றுகளைப்போலக் கட்டப்பட்டிருக்கும். புறங்காட்டிடையில் பந்தல்கள் போடப்பட்டிருக்கும். அங்கு அழலைக்கொண்ட (பானை) குழிசிகள், பாடைகள், பரிந்த மாலைகள், உடைந்த கும்பங்கள் முதலியன கிடக்கும். நெல்லும் பொரியும் அரிசியும் எங்கும் கீழே காணப்படும். இவற்றால், அக்காலத்தவர் ஈமக்கடன் கழிக்கு மிடத்துக் கொண்டிருந்த பொருள்கள் இன்னவை யென்பது புலப்படும். ''நாற்கால் பந்தலி''ட்டு மக்கள் அதனில் குடி யிருந்தும் வருவரென்று புறநானூறு கூறும். (29.)

(பேய்கள்)

இந்திரவிழாவை, விதிப்படி செய்திருப்பின், நாளங்காடிப் பூதம் இடும்பை பல செய்திடுமென்றும், நாகரைப்புடைத் துண்பதாகிய சதுக்கப் பூதம், நகரைவிட்டு நீங்குமென்றும் அறிந்து, விழாவறை காதையில், நகரின் பெரியோர் விழாவியற்ற முடிவு செய்திடுதல் காண்க. இதனால், அக்காலத்தவர் பூதங்க ளுண்டென்று நம்பியிருந்ததும், அவை பிழைத்தோருக்குத் தீங்கு புரிந்திடும் கொடிய செயலினதென்று அவர் தாம் கருதி வந்ததும் அறிந்திடலாம். காய் பசிகொண்ட கடும்பேய்க் கூட்டங்கள் பொருந்திய வாகைமரங்கள் நிற்கும் மன்றங்கள் சக்கரவாளக் கோட்டத்திலுள்ளதாகக் கூறப்பட்டதும், கோரமாகக் குதித்தாடிய பேய் மகளின் கூத்தைக்கண்டு அஞ்சித் தாயிடம் வந்து சார்ங்கலன் "காடலையிலுள்ள பேய்க்கு என்னுயிரைக் கொடுத்தேன்" என்று கூறி இறந்த செய்தியும் நோக்குக.

இங்கு கூறியவாறே, பேய்கள் பெண்ணென்றும் ஆணென்று மிருந்தன வென்பது நச்சினார்க்கினியர் "கணங்கொள் கூளியொடு'' என்ற பட்டினப்பாலை அடிக்கு, "திரட்சிகொண்ட ஆண் பேய்களுடன்'' என்று உரை கூறுவதாலும் விளங்கும். "அஞ்சுவரு பேய்மகள்'' என்ற திருமுருகாற்றுப்படை அடியும் (1: 51.), "பேய்மகளிர் பெயர்பாட'' என்ற மதுரைக்காஞ்சி (163) அடியும் நோக்குக. கந்தபுராணத்திலும், குமரனது படையில் பூதகணங்களிருந்தனவென்று கூறும். அப்புராணம், "சித்திர வயப்பரி சேயங்கூளிகள்'' என்றும் (செ. 15), "கொடியொடு கொடிநிரை துதைந்த கூளியர்'' என்றும் (செ. 23) "சீற்றவெம் பூதரும்'' என்றும் (செ. 25) தாரகன்வதைப் படலத்திலும்; மற்றும் பலவிடங்களிலும் பூதங்களைக் குறிப்பது நோக்குக.

சதுக்கப் பூதம் மனிதர்களோடு பேசி வந்தது. அரசர்களால் வாட்டப்படாது விட்ட கொடியோர்களை, எழு தினங்களுக்குப் பிறகு கண்டிப்பது தனது கடமை யென்பதை அப்பூதமே,

"மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழூஉம்
பின்முறையல்ல தென்ன முறையில்லை.'' (22:72-3)

என்று கூறுதல் காண்க.

(பேயின் பகைகள்)

பேய்கள், ஐந்தும் இரண்டு அறியாத குழவிகளுக்குத் தீங்குகள் இழையாதிருக்கவேண்டிப் பெற்றோர்கள், அக் குழந்தைகளுக்குப் பேய்களுக்குப் பகையான பொருள்களைக்கொண்டு, மந்திரமோதி ரக்ஷை கட்டி வந்தனர். வெண்சிறு கடுகு பேய்களுக்குப் பகையெனப் பட்டுள்ளது. இளங்குழந்தைகளின் மயிர் முடியில், நெய்யணிந்த வெண்சிறு கடுகை அப்புதல் மரபென்பது, ''ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி'' (3: 134) என்ற அடி கூறும். "நெய்யோ டையவி யப்பி'' என்ற திருமுருகாற்றுப்படை யடியும் நோக்குக. (6: 11) அரம் போன்ற வாயினையுடைய வேப்பிலையும் கடுகும் பேய் பிடியாதிருக்கப் பயன் படுத்தப்பட்டு வந்தனவென்பது,

''............குறுநடைப் புதல்வர்க்குக்
காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து
தூபங்காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும்'' (7:57-9)

எனவும்

"அரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை'' (7. 73)

எனவும் கூறப்பட்டுள்ள அடிகளால் தெரிய வருகின்றன. ஐயவி யென்பது வெண்சிறு கடுகென்பது புறநானூற்று உரையால் விளங்குகின்றது.

மற்றும், ''சிந்தபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப'' எனப் பின்னுங் கூறியுள்ளதால் (3: 138, 7: 56) ஐம்படைத் தாலி யென்றதொரு ஆபரணமும் கட்டுவரென்பதும் பெறப்படுகின்றன. இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும் அழைப்பர். ஐம்படையாவது, அளித்தற் கடவுளாகிய திருமாலின், பாஞ்சசன்னியமென்றும் சங்கு, சுதரிசன மென்னும் சக்கரம், கௌமேதகீ யென்னும் கதை, சார்ங்கமென்னும் வில், நந்தகமென்னும் வாள் ஆகிய இவ்வைந்து ஆயுதங்களின் வடிவோ டமைந்தது. குழந்தைகள் பிறந்த ஐந்தாம் தினத்தில் இதனைக் கட்டுவது மரபென வடநூற்கள் கூறுமென்பர்.

"தண்டு தனுவாள் பணிலநேமி எனு நாமத்தைப்
படைகளான விறலைம்படை தரித்தே'' (கலி.பரணி.10. அவதாரம்)

என வருதல் காண்க.

இதனைத் "தார்பூண்டு, தாலி களைந்தன்று'' எனப் புறநானூறும் (77)

"பொன்னுடைத் தாலி யென்மகன்''

என அகநானூறும் (54),

"தாலிஐம்படை தழுவு மார்பிடை''

எனக் கம்பராமாயணமும் (காடு. 58),

"ஐம்படை மார்பிற் காணேன்''

எனத் திருவிளையாடற் புராணத்திலும் (39: 25),

"அழகிய வைம்படையு மாரமுங்கொண்டு''

எனப் பெரியாழ்வார் திருமொழியிலும் (1. 5) விளங்கக் கூறுதல் கவனித்தற்குரியது. அரிய பெரிய தமிழ்நூற்களில், இளங் குழவிகளை வருணிக்கு மிடங்களில், புலவர்கள் கூறுவது காண்க.

கலிங்கத்துப் பரணியில்

"பண்டு வசுதேவன் மகனாகி நிலமாதின்
படர்களையும் மாயனிவன் என்று தெளிவெய்தத்
தண்டுதனு வாள்பணில நேமியெனும் நாமத்
தன் படைகளான திருவைம் படைதரித்தே"

(10. அவதாரம். செ. 9) என வந்துள்ள செய்யுளும் இதனை விளக்கும். பேய்கள் உண்டென அக்காலத்தவர் கொண்டிருந்த எண்ணத்திற்கேற்ப, அவற்றின் தீயகுணங்கள் பெறப்படுமாறு, மணிமேகலா தெய்வமும் சுதமதிக்குச் சுடுகாட்டு கோட்டத்தின் வரலாறு கூறுமிடத்து, அங்கு "நெடுநிலை மண்ணீடு நின்றவாயி" லொன்று (6: 47) உள்ளதாகக் கூறுகிற்கின்றது.

(சாபமும் சபதமும்)

பிழைத்த விடத்து மனமொவ்வாதவருக்குச் சாபம் கொடுத்தலும்; தாம் துணிந்து கைக்கொண்ட காரியங்களை "நிறைவேற்றுவேன்" என்று சபதம் செய்து கொள்வதும் பழக்கத்தில் இருந்ததென்பது "மணிமேகலை"யில் காணப்படுகின்றன. முறைப்படி இந்திரவிழாவைச் செய்யத் தவறினால், "காவன்மா நகர்கடல் வயிறு புகூஉம்" எனக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கு இந்திரன் சாபமிட்டனன். (24. 63) மற்றும், காயசண்டிகைக்கு முனிவர், ஆகாய வழியே செல்லும் மந்திரத்தை மறந்து, வெம்பசி வேட்கையொடு பன்னிரு வருடங்கள் திரிகவெனக் கொடுஞ் சாபமிட்டனர். (17-83-6) தனது கணவன் சங்கமன் "பகைவரின் ஒற்ற" னென்று வீணாகக் கொல்லப்பட, அவன் மனைவி நீலி மறுபிறப்பில் இத்துன்ப மியற்றியோர் இவ்வாறே வருந்தக் கடவரென்று பெருந்துயரத்தோடும் சாபமிட்டனள். (காதை. 26). நீலி சாபமிட்ட வரலாறு சிலப்பதிகாரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது. (பதிகம், 46-49; 23: 138-49.)

தன் குலவொழுக்கத்திற்கு மாறாகத் துறவுகொண்ட மணிமேகலையைப் 'பொற்றோர் கொண்டுபோகே னாகில்,

"சுடும ணேற்றி யாங்குசூழ் போகி
வடுவொடு வாழு மடந்தையர் தம்மோ
ரனையே னாயரங்கக் கூத்தியர்
மனையகம்புகா அமரபின னென்றே."

எனச் சித்திராபதி வஞ்சினஞ் சாற்றினள். (18: 33-7) இங்ஙனம் சபதஞ் செய்தலைக் குறித்து, அடியார்க்கு நல்லார், சிலப்பதிகாரத்தில் ஊர்காண் காதையில் விளங்க எழுதியுள்ளன நோக்குக. (146. அடியும், அதன் விசேட உரையும்). உதயகுமரன் சம்பாபதியை வணங்கிப் "பிச்சை பாத்திரத்தோடு உன்னே மறைந்து மாயையி னொளித்த மணிமேகலைதனைக் காட்டாயாயின் பன்னாளாயினும் பாடுகிடப்பேன். இமையோர் பாவாய்! இன்னுங் கேளாய். உந்தனது கோட்டம் புகுந்த மதிவாண் முகத்து மணிமேகலையை இங்கு விட்டு நான் ஒருகாலும் போகேன். என் குறை தீர்ப்பாய். உன்னடி தொட்டேன்" என்று அம்பலத்தே சம்பாபதி தெய்வமிடத்து சபத மிடுவதும் காண்க. இவற்றோடன்றி மணிமேகலையை, வஞ்சித்து வருத்துவே

னென்று அரசி சூழ்ச்சியாக வஞ்சம் பல செய்து, வாய்மையைத் துறந்து, செல்வமிழந்து, முடிவில் பெற்றதொன்று மின்றிப் போனதும் நோக்குக.

(தேற்றலும் தேறுதலும்)

துன்ப முற்றோரை வயது நிறைந்த பெரியோர்கள், அத்துன்பம் துடைக்க உபசாரமொழிகள் கூறிச் சமாதானம் செய்து வருவது எக்காலத்தும் நிகழ்ந்திடும் வழக்கமாகும். அங்ஙனமே, புத்திரசோகத்தால் ஏங்கி வாடி வருந்திய அரசிக்கு வாசந்தவை யென்னும், "நன்னெடுங் கூந்தல் நரை முதாட்டி, கட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகர்ந்தும் "இனிய மொழிகளால் பட்டவை துடைக்கலாயினள். இவள் அரசற்காயினும், குமரற்காயினும், அவர்களின் தேவியர்க்காயினும் உற்ற துயரைத் துடைப்பவளாக இருந்தாள். மனைவியர் இருவரும் இறந்திட வருத்தமுற்றிருந்த துச்சயராசனை அறவணர் 'ஊழ்வினைப் பயனாகுமது' வென்று தேற்றிய விதமும் காண்க.

(சுகாதார முறைகள்)

பிணியகற்றி நல்வாழ்வு பெற்றிடச் சுகாதார முறைகளை அனுசரித்து, நகரெங்கும் சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. முரசறைவிப்போன் முதற் காதையில், வீதிகளிலும், மன்றங்களிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலிடுமாறு செப்புதல் காண்க. நகர் முழுதும் ஒருங்குகூடி இயற்றவேண்டிய விழாவாகலின், பலரும் கூடுமிடங்களாகிய வீதிகளிலும், மன்றங்களிலும் அசுத்தம் நிறைந்த பழமணலைப் போக்கிப் புதுமணலை இடுமாறு கூறப்பட்டது. இவ்வாறு செய்தல் இக்காலத்தும் நிகழ்தலுண்டு.

ஒழுங்காக அமைத்துக் கட்டப்பட்ட வீடுகளில் காற்றின் பொருட்டுச் சாளரங்க ளமைத்துக் கட்டுவர். (காதை. 5) நகரில் அசுத்த நீரும் பிறவும் அவ்வப்போது விலக்கப்பட்டு வந்தது. மனைகளில் வசிக்கும், பெண்டிர்கள் தமது கருங்குழலைக் கழுவிய கலவைநீரும், யந்திரங்களையுடைய பொய்கைகளில் இளைஞரும் மகளிரும் ஆடிய சாந்து கழிநீரும், அறஞ் செய்மாக்கள் பந்தற்களில் நீர்க்குடமிட்டு வார்க்கப்பெருகும் நீரும், வாசனைப் பண்டங்களை அரைப்போர் தஞ்செழுமனை நீரும்; ஆகிய இந்நீர்கள் கருங்கைத் தூம்பின் வாயிலாக நகரெங்கும் பாய்க்கப்பட்டதென்பது குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்காலத்திலுள்ளவாறு அக்காலத்தில் நீர் செல்லுதற்கென சலதாரைகளிருந்தனவென்பது இதனால் விளங்கும். நகரில் வேண்டும்பொழுது நீரை விடுதற்கும், வேண்டா வமயத்து அதை நிறுத்தற்கு முரிய, யந்திரங்களையுடைய பொய்கைக ளிருந்தன. (28-7-8) இதனை இலவந்திகை யென்றும் கூறுவரென்பர்.

(பலவான பிறசெய்திகள்)

தந்தை தாயரை இழந்த விடத்துப் பரிதவிப்பர் (காதை. 2) இறந்தோருக்கு அழுவர் (கா. 6), தவமேற்கொண்ட மணிமேகலையும், முன் பிறப்பில் தனது கணவனாக இருந்த, உதய குமரனிறந்திட அருகிற் சென்று அழுதது காண்க. தமது உயிரை நண்பரின் பொருட்டாக அளிக்கவல்ல உறுதி கொண்ட மனமுடையோர் அக்காலத்தில் இருந்தனர். தாம் விட்டுச் சென்ற ஆபுத்திரன் தனியனாகித் தவித்து இறந்த செய்தியைக்கேட்டு, மீண்டு அவனைக்கொண் டேகுதற்குக் கப்பலில் வந்த வணிகரும் தம் முயிரையும் விட்ட தன்மை நோக்குக. (காதை. 25) தாமறியாத பிறவிடங்களுக்குச் செல்லுங்

கால், ஆங்குள்ளோரைக் கேட்டு அவ்விடத்தைக் குறித்த பல விஷயங்களையும் விசாரித்து அறிந்து கொள்வர். (காதை. 24) பல நாட்களாகப் பழகி யிருப்போர் பிரிந்து செல்லுகையில், மக்களுக்கு இயற்கையாக உளவாகும் மன வருத்தம், புண்ணியராசனது பிரிவால் அவன் நகரினர் வாடியதால் பெறப் படும். (காதை. 25) ஒருவரை யொருவர் விட்டுப் பிரிந்து செல்லுகையில் வணங்கி விடைபெற்றுச் செல்லுவர். நன் கொடையாக, யாதாகிலும் பெற்றுச் செல்லுதலுமுண்டு. சாதுவன் குருமகனால் அளிக்கப்பட்ட அகில் துகில் சந்தனம் முதலியன பெற்றுச் சென்றது நோக்குக. மணிமேகலை "எனக்கு ஏதாகிலும் இடருண்டாகுமென்று நீங்கள் வருந்தற்க" என்று தேற்றிச் செல்லுதல் காண்க.

மணிமேகலையைச் சிறை விடுமாறு செய்தற்கு, அரசியிடம் கூற மாதவியும் சுதமதியும் அறவணர்பால் சென்று வேண்டியதும், அறவணர் அரசியிடத்து சென்று கூறியதும் நோக்குமிடத்து ஒருவர் பொருட்டாகப் பலராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்ட பெரியாரொருவர் பரிந்து கூறும் வழக்க முண்டென்பதும் விளங்குகிறது. பிறரிடம் கொடுத்திடுமாறு தம்மிடம் கொடுத்த பொருளைக் குறித்த அவரிடம் சேர்ப்பிக்கும் குணமுடையவர் பலர் இருந்தனர். (காதை. 25.)

நரியின் கூக்குரலோசையும், கூகையின் குரலும், கோட்டானின் ஒலியும்; ஆண்டலைப் பறவையின் குரலும் கெட்ட சகுனங்களாகக் கொண்டிருந்தனர். (கா. 6) இளஞ்சிறுவருக்குத் தாதியருண்டு. அத்தாதியர் சிறுவர்களைச் சிறுவண்டிகளிலேற்றித் தள்ளிச் செல்லுவர். (3) சிறிய குழந்தைகளது அழுகையைக் கேட்டுச் சகியாளுகிக் கதியற்றுக் கிடந்த சாலியின் பிள்ளையைப் பூதி வளர்த்தல் காண்க. உரிய பருவத்தில், சிறுவர்களுக்கு அவரவரது குல ஒழுக்கப்படி நாமகரணம் உபநயனம் முதலிய கருமங்களைச் செய்திடுவர். தமது குலதெய்வங்களின் பெயரைச் சிறுவருக்கு நாமமாக இடுவர். ஊரிலே பெருங்கிளர்ச்சி யேற்படுமென்பது பற்றியோ, நேரில் கண்டவர் துஷிப்ப ரென்பதாலோ, திரள் திரளாக மக்கள் வந்து கூடி விடுவ ரென்பது பற்றியோ, யாது பற்றியோ முனிவர்கள் மணிமேகலையையும், உதய குமாரனது இறந்த உடலையும் வெவ்வேறு இடங்களில் ஒளித்து வைத்துவிட்டுப் பின் அரசனிடம் சென்று நிகழ்ந்தன கூறலுற்றனர். (22.)

கொடிய காரியங்களைச் செய்தோரும், தீயோரும், தமது உண்மை நிலையைப் பிறரறியாவா ரிருந்து, வேறு வடிவங் கொள்ளுவர். இரவின் பொழுதைத் துயில்கொண்டு கழிப்பர். (13-14-20) மலரணையில் படுப்போரிலரிருக்க (காதை, 4) மரத்தடியில் படுப்போரும் இருந்தனர். (காதை. 16) பூமி நடுக்குறப் பூகம்பமேற்பட, நிலப்பாதலம் செல்லுமென்ற விடயத்தையும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். (காதை. 9.)

மணிமேகலையினின்றும், அக்காலத்தில் உபயோகப் படுத்தப்பட்டு வந்த தானியவகைகளும், உணவு, பண்டம், ஆடையாபரணங்களின் வகைகளும், பாத்திர விசேடங்களும் நன்கு தெரிய வருகின்றன. முற்காலத்திய தமிழ் மக்களது மேலான வாழ்க்கை வழிகளும், சீரான நடையுடை பாவனைகளும், நாகரிகப் போக்கும், தமிழ்நூற்களில் பரக்கக் கூறப்படுதல் ஆங்காங்கு கண்டு கொள்க. சாத்தனார், சோரின் தலை நகரைப் புகழ்ந்து கூறுமிடத்தில் இவற்றின் பலவும் கூறுதல் காண்க. (தொடரும்.)

33. காபினெட் சபையும் பிரதம மந்திரி ஸ்தானமும்

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

முந்தின தொடர்ச்சிகளில் பார்லிமெண்ட் என்ற ஜனப்பிரதிநிதிகளடங்கிய சபைக்கும் அரசனுக்கும் ஏற்பட்ட உரிமைகளைப் பொறுத்த போராட்டத்தின் முடிவையும், அம்முடிவு பொதுஜன சபையின் சார்பான வெற்றி என்பதையும், அதிருஷ்டமும் ஆங்கிலேயர் பங்கிலிருந்து பணத்தையே பெரிதென மதித்த அரசன் மூலம் மந்திரிகளான தேச நிர்வாகிகள் பொது ஜன சபையில் பெரும்பான்மைக் கட்சியினராக ஏற்பட்ட தென்பதையும் ஒருவாறு வாசகர்கள் உணர்ந்திருக்கலாம். சென்ற தொடர்ச்சியின் இறுதியில் குறிப்பிடப்பட்ட காபினெட் ஆட்சி முறையும் அனுபவ உரிமையாக மாமூலாகிவிட்டதே இங்கு கவனிக்கத்தக்க விசேஷமாகும்.

முதலாவது ஜார்ஜ் பட்டம் பெற்ற சந்தர்ப்பத்தில் விக் கட்சியினர் அவரை ஆதரித்தனர். டோரிக் கட்சியினர் தனக்கு விரோதமாக சூழ்ச்சி செய்ததையும் அரசன் அறிந்திருந்தான். அதனால் பூரா நிர்வாக வேலையையும் அரசன் அந்த விக் கக்ஷியினரிடமே ஒப்பித்து விட்டான். தவிரவும் அரசனுக்கு வயது சுமார் 5. பாலியப் பழக்கம், படிப்பு, அனுபவம் எல்லாம் ஜெர்மனிப் பிரதேசத்தில் இங்கிலீஷ் பாஷை சுத்தமாய்த் தெரியாது. பழக்க வழக்கங்களோ, சட்ட திட்டங்களோ அம்மாதிரியே. எப்பொழுதாவது இங்கிலந்து பட்டம் கிடைக்கலாம் என்ற ஸ்வப்பனக் குறியாவது இருந்திருந்தால் ஒரு வேளை உணர்ந்துகொண்டிருக்க முயன்றிருக்கலாமோ என்பதற்கும் வழியில்லை. கிழப் பருவத்தில் படிக்கவும் முடியவில்லை. ஆகவே கொஞ்சகாலம் ஒன்றும் புரியாமல் மந்திரி சபையின் ஆலோசனைக் கூட்டங்களில் சிரமப்பட்டு உட்கார்ந்து எழுந்திருக்கும் வேலையைத் தவிர அரசியல் சம்பந்தமான இதரத் தொழில் ஒன்றும் கிடையாது. இந்நிலையில் எங்ஙனிருக்க மனம் வரும்? அதையொட்டி மந்திரிகளில் ஒருவரே அரசன் ஸ்தானத்திலிருந்து தலைமை வகித்து நடவடிக்கைகளை நடத்தி ஸாராம்சத்தை யரசனிடம் தெரிவித்துவிடுவது ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த சமயத்தில் இங்கிலந்தில் அப்போது ஏற்பட்ட ஒரு பொருளாதார நிலைமை கொந்தளிப்பை அடக்கி செல்வ விருத்தியை செய்வதாக முன் வந்த வால்போல் (Walpole) என்பவர் மந்திரிகளில் ஒருவராகி; அரசன் மந்திரி சபையில் தலைமை வகிக்க கஷ்டப்பட்டதை யனுசரித்து, தலைமை வகிக்கும் வேலையில் நுழைந்து கொண்டு, அப்படி தலைமை வகிப்பதனால் பிரதானமந்திரியென மதிக்கப்பட்டு, பிரதம மந்திரியானார். அவர் இங்கிலாந்தின் முதல் பிரதம மந்திரி (The first Primier of England) என்பது சரித்திரங்களில் தெரியக்கிடக்கும்.

ஜார்ஜ் I ன் ஆரம்ப காலத்திய ஆட்சியில் விக் கக்ஷியினர் செல்வாக்குப்

பெற்றபோது, தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ள முயன்றனர் என்பது முந்திய தொடர்ச்சியில் குறிப்பிடப்பட்டது. ஆக, வால்போலும் விக் கக்ஷியினரே யாவார். அவர் வந்த சமயத்தில்தான் அரசன் மந்திரிகளின் ஆலோசனைக் கூட்டங்களில் இல்லாமல் விலகியதும் அவரே தலைமை வகித்ததும் ஏற்பட்டன என்ற முறையில் தன்னுடைய பிரதான ஸ்தானத்தை எல்லா வழிகளிலும் தொடர்ந்து அனுபவிக்க முயன்றான். அதற்காக அவர் செய்த காரியங்கள் பின்வருவன என எல்லா சரித்திரங்களிலும் காணப்படும்.

தன் அபிப்பிராயத்திற்கு இதர மந்திரிகள் இணங்கவேண்டும். அல்லது அப்படி இணங்காத மந்திரி பதவியை ராஜீநாமாச் செய்துவிடவேண்டும். அப்படி ராஜீநாமாச் செய்யாதபடி பலமுள்ள மந்திரியாக அவர் ஏற்பட்டுவிட்டால் மற்றவர்களை லஞ்சம், பட்டம் பதவி, உத்தியோகங்கள் கொடுத்து, எதிர்த்த ஆசாமிக்கு பலம் ஏற்படாமல் செய்துவிடுவது. சற்று சுமாரான பேர்வழியாக இருந்துவிட்டால் அவர்களை எவ்விதத்திலாவது மடக்கிவிடுவது. தேர்தல்களிலும் எவ்விதமாகவாவது தானும் தன் கக்ஷியையும் அபிப்பிராயங்களையும் அப்படியே ஏற்படுபவர்களும் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் வெற்றிபெறும்படி சூழ்ச்சிகள் செய்வது என்ற பல வழிகளைக் கையாளுவது. இந்த முறைகள் தவறிவிட்டால் மற்றக் கக்ஷியினரை அவதூறாகவும் ஏளனமாகவும் அலக்ஷியப்படுத்தியும் பேசுவது என்ற பல திறப்பட்ட முறைகளை சந்தர்ப்பம்போல் பிரயோகித்து 1721ல் மந்திரியாக வந்தவர் 1742 வரையில் எவ்விதமாகவோ பிரதம மந்திரியாக இருந்துவிட்டதுதான் இங்கு குறிப்பிடத் தக்க முக்கிய விஷயமாகும்.

மேலும் பொருளாதார நிலைக் கொந்தளிப்பு அடங்குவதற்கு முக்கியமாக சில சிக்கன முறைகளை அனுஷ்டித்தார். பிற தேசங்களுடன் சச்சரவே ஏற்படாதபடியும், சச்சரவு ஏற்பட்டாலும் சண்டை யுத்தம் ஒன்றும் உண்டாகாதபடி பார்த்து செலவு இல்லாமல் நிர்வகித்தார். முதல் ஜார்ஜுக்கு அடுத்து வந்த இரண்டாவது ஜார்ஜும் வால்போலினிடம் அபிமானம் வைத்திருந்தார். ஜார்ஜ் IIன் மனைவி ராணி கரோலின் (Caroline)ம் வால்போலினிடம் பற்றுவைத்திருந்தாள். விக் கக்ஷிக்குள்ளும் வெளியே தோன்றின ஒற்றுமையின் உள்ளே, பொறாமை, அபிப்பிராய பேதம் முதலிய உபத்திரவங்கள் இருந்து வந்தன. ஆக, அதற்குள்ளாகத்தான், தற்போது காபினெட் ஆட்சி முறையின் சில முக்கிய அம்சங்களை வால்போல் அஸ்திவாரமாக ஆரம்பித்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. முக்கியமாக காபினெட் சபையில் தலைமை வகிப்பது பிரதம மந்திரி. அநேகமாக மந்திரிகளுக்குள் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இருக்கவேண்டும். அந்த அபிப்பிராயம் வெகுவாக பிரதம மந்திரியின் அபிப்பிராயமாகவோ, அதற்கு மாறுபடாமலோ உள்ளதாகவேண்டும். அப்படி வித்தியாச அபிப்பிராயமுள்ள மந்திரி அல்லது மந்திரிகள் ராஜீநாமா செய்துவிடவேண்டும். சபைக் கூட்டங்களில் நடத்தப்படும் பேச்சுகள் சொல்லப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் இரகசியமாக வைக்கப்படவேண்டும். எந்த வகையிலும் வெளிவரக்கூடாது. வெளி விடவும்கூடாது. அவசியமானால் பிரதம மந்திரி ராஜீநாமாச் செய்தால் மற்ற மந்திரிகளும் ராஜீநாமாச் செய்துவிடவேண்டியது. இந்த சபையிலுள்ளவர்களுக்கு கூட்டுப் பொறுப்பு (Joint Responsibility) உண்டு. தனி மந்திரியினுடைய அபிப்பிராயம் எல்லா மந்திரிகளினுடைய அபிப்பிராயமும் ஆகவேண்டும்.

பார்லிமெண்டில் அவர்களுக்கு பெரும்பான்மையினரின் ஆதரவுள்ளவரையில் அல்லது பார்லிமெண்டின் ஸ்தாபித காலம் (3 வருஷகாலம் அல்லது 7 வருஷ காலம், அல்லது தற்போதுள்ளபடி 5 வருஷ காலம்) வரையில் காபினெட் சபை நிர்வாகம் செய்யலாம். எந்த காரணத்தினாலாவது காபினெட் அங்கத்தினர் கொண்டுவரும் தீர்மானம் பார்லிமெண்ட் சபையில் நிராகரிக்கப்பட்டால் காபினெட் சபை கலைந்துவிடவேண்டும் என்பன பிரதான முறைகளாகும். இவைகளெல்லாம் வால்போல் ஏற்படுத்த ஆரம்பித்து, தற்போது ஒவ்வொன்றாய் சேர்ந்து ஒருவாறு ஆகியிருக்கின்றன. ஆக தேச நிர்வாகம் காபினெட் சபைக்கு ஏற்பட்டு அதை எந்த வழியிலும் கட்டுப்படுத்தவோ, ஆதரிக்கவோ, அல்லது நிராகரிக்கவோ உள்ள பாத்தியதை பொது ஜனங்கள் தேர்ந்தெடுத்த பொதுஜன சபை (The House of Commons)க்கு வந்துவிட்டது.

நிற்க, பிரதம மந்திரி சபை ராஜீநாமாச் செய்வதற்குப் பதிலாக, தேச மக்கள் தன் அபிப்பிராயங்களையே ஆதரிப்பார்கள் என்ற நிச்சயமான நம்பிக்கையிருந்தால் பிரதம மந்திரி பார்லிமெண்டு சபையையே கலைத்துவிட்டு மறு தேர்தல் நடக்க ஏற்பாடு செய்யலாமாம். அப்படிச் செய்யும் காலத்தில் தான் நினைத்தபடி தன் கக்ஷியினர் பெரும்பான்மையினராக வந்துவிட்டால் சரி, இல்லாவிட்டால் அனாவசியமாக தேர்தல் நடத்தி, குழப்பத்திற்குள்ளாக்கிய குற்றத்திற்கு பிரதம மந்திரி உள்ளாக்கப்படுவாராம்! அவசியமானால் முன்பொரு வியாசத்தில் விளக்கப்பட்ட இம்பீச்மெண்டுக்கும் ஆளாகலாமாம்! ஆகவே இம்மாதிரி ஒரு சமயம் கலைக்கப்பட்டுவிடலாமே என்ற ஒரு நிலையில் பார்லிமெண்ட்டும் பிரதம மந்திரியும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்ய வேண்டிய அவசியம் வந்துவிடும். நிஷ்கண்டகமாய் எவரும் நடந்துகொள்ள முடியாது. இவ்வளவு பரஸ்பரம் பிடிப்பும், பொறுப்பும், ஹத்தும் உள்ளதொரு அரசியல் நிர்வாகமுறை இங்கிலாந்துக்குரியது. அதையே பிந்திய பொறுப்பாட்சி தேசங்கள் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஆரம்பித்தன என்பதை யொட்டி இங்கிலாந்து பார்லிமெண்டுக்கு "பார்லிமெண்டுகளின் தாய்" (The mother of Parlaiments) என்ற பெருமையும். "மாதிரி அரசியலமைப்பு" (The model Constitution) என்ற பெருமையும் உண்டு.

ஊன்றிப் பார்க்குமிடத்து, ஜனநாயக ஆட்சி என்று சொல்லப்படுவதற்கு ஹேதுவாக, "பொது ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளில், பெரும்பான்மைக் கட்சியினரால் காபினெட் சபை அமையவேண்டும். அக் கட்சித் தலைவன் பிரதம மந்திரி. காபினெட் சபைத்தலைவன். அவனுக்கு அந்தரங்கமாக உள்ள பிரதிநிதியங்கத்தினர்களிலிருந்து அவன் காபினெட் சபையை யமைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஒவ்வொரு இலாகாவுக்காவது, இரண்டு இலாகாக்களுக்காவது தலைமை நிர்வாகிகளாகச் செய்வான். அவர்களுக்கு காரியதரிசிகள் (The Secretaries of State) என்று பெயர். அவர்கள் அப் பார்லிமெண்டின் ஆயுள் காலம் வரை, அல்லது பெரும்பான்மையாதரவுள்ளவரையில் நிர்வகிக்கலாம்" என்று தோன்றும்.

ஆனால் "பிரதம மந்திரியும் அவன் சகாக்களும் ஸ்தானம் பெற்ற பிறகு; கக்ஷி கௌரவம் கெடாமலிருக்கவேண்டியும், கட்சிக் கட்டுப்பாடு (Party Discipline) குலையாமலும் இருக்க, பார்லிமெண்ட் ஆதரித்தே தீரவேண்டும். இல்லாவிட்டாலும் கலைத்துவிட்டு புதிய முறையில் பார்லிமெண்ட் தேர்ந்தெடுக்கலாம்" என்றதில், பிரதம மந்திரியே சர்வாதிகாரியாகவும்

தோன்றும். அதில் காபினெட் சபை நடத்தைக் கட்டுப்பாடுகள் இவ்வபிப்ராயத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்தும். மேலும், ஜன சபையை நம்பியே நிர்வாகம் ஏற்படவேண்டியிருந்தும், அரசன் மந்திரி சபையைக் கூட்டுவதற்கு, பிரதம மந்திரியை நியமிப்பதுபோலும், அவனைக் கொண்டே எல்லாக் காரியத்தையும் நடத்த உத்தரவு அரசன் செய்வதுபோலும் உள்ள ஒரு மாமூல் இருப்பதைக் கவனித்தால், அரசனுடைய ஆட்சிபோலத் தோன்றும். ஏனெனில், அரசன் தான் பார்லிமெண்ட் தேர்தலுக்கு உத்தரவிடுவதாகவும், பெரும்பான்மைக் கட்சித் தலைமையை பிரதம மந்திரிக்குக் கொடுப்பதாகவும், அவனை காபினெட் சபையை அமைத்து நிர்வாகம் செய்ய அனுமதிப்பதாகவும், போடப்பட்ட உத்திரவுகளும், செய்யப்பட்ட சட்டங்களும் அரசன் ஆணையிலேயே நடப்பதாகவும் ஐதீகம். அனுபவத்தில், பிரதம மந்திரி எழுதிவைத்ததில் அரசன் அனுமதியாக முத்திரை வைக்கப்படும் என்பது உண்மை. இதைக் கவனிக்கும்போது அரசன் ஆட்சி நடப்பதாக அதனால், முடியரசா அல்லது குடியரசா அல்லது யதேச்சாதிகாரமா அல்லது ஜனநாயக ஆட்சியா என்பது திட்டமாகச் சொல்லமுடியாதபடி "எல்லாம் உண்டு; ஒன்றும் இல்லை" என்றபடியான ஒரு விடுகதை போன்று இங்கிலாந்தின் அரசியல் நிர்வாக முறை இருக்கிறது ஒரு விசேஷம் என்று அரசியல் நிபுணர்கள் யாவரும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் இவ்வளவு பெருமைகளும் ஒருங்கே ஒரே சமயத்தில், ஒரே மனிதன் முயற்சியில் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. எவ்வளவோ கட்சிச் சண்டைகளும், பூசல்களும், வினை விளைவுகளும் இருந்தாலும் உள் நாட்டிற்குள்ளே இருக்கும் அதுவும் "பந்தய ஓட்டக்காரர்களின் கண்யபுத்தி" என்று பொருள்படும் (Sportsmanlike spirit) போக்கில் இருக்கும் என்பதைத்தான் நம் நாட்டு பாமரரும், பலரும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டியதாகும். வெளிநாட்டு சம்பந்தமோ, ஆபத்து வரக்கூடிய நிலையோ, இருந்தால் அவ்வளவு கட்சிகளும் ஒழிந்து, ஒருமனப்பட்டு, ஒரு முகமாய் காரியம் நடத்திப்போகும் நேர்மை மிகவும் மெச்சத்தக்கதாகும். அப்போதப்போது ஏற்படும் அனுபவங்களினால் அருமையான பாடங்களை உணர்ந்துகொள்ளுவதிலும், உணர்ந்துகொண்டவர்களை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவரும் அருமைதான், இச்சரித்திரம் படிப்பது காரணமாக நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியதாகும். மேலே சொன்ன விஷயங்கள் இந்தத் தொடர்ச்சிகளில் நானடைவிலேயே ஆங்காங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும் நேயர்கள் அறிந்திருக்கலாம். இம்மாதிரியான சர்வ பொறுப்புள்ள ஒரு அரசியல் அமைப்பைப் பெறவேண்டிதான் நம் தலைவர்கள் அவரவர்கள் முறையில் தற்போது முயன்று வருகிறார்கள் என்பதும் எல்லாரும் அறிந்ததே. ஆக, உரிமைகள், போராட்டம், பார்லிமெண்டுக்கு வெற்றியில் முடிந்து, சர்வ பொறுப்பும் பார்லிமெண்ட் அதில் அடங்கிய காபினெட் சபைக்கு வந்ததுதான் விசேஷம் என்பதை மீண்டும் வற்புறுத்தி, ஸ்டுவர்ட் அரச போராட்டகாலத்தில், ஆங்கிலேயர் குடியேற்ற நாடுகளிலும், உலக வியாபார விஷயத்திலும், செல்வாக்கிலும் வளர்வதற்கு காரணமான சில விஷயங்கள் பிறகு எழுத நினைப்பதில் முக்கியமாக குடியேற்ற நாட்டு வியாபார அபிவிருத்தி விவரம் அடுத்து எழுதப்படும். சில சில விஷயங்கள் மீண்டும் மீண்டும் இரட்டித்து வந்திருப்பதுபோல் தோன்றுவது தீராத விஷயமானதால் வாசகர்கள் மன்னிப்பை பெரிதும் வேண்டி முடிக்கிறேன்.

ஔவையார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

இனிச் "சான்றோரினத்திரு" என்றருளினர். சான்றோர் என்பவர் யாவர்?

அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம் வாய்மை ஆகிய ஐந்து குணங்களும் சால்பு என்னும் பாரத்தைத் தாங்கும் தூண்கள் என விளக்கினர் உரைவல்லுனரும். அன்பு என்பது தமக்கு உரியவர்களிடமன்றி அன்னியரிடமும் உண்டாகும் மன நெகிழ்ச்சியாம். நாண் என்பது பழிபாவங்களுக்கு வெட்கப்படுவது, ஒப்புரவு என்பது வெறுப்புடையோர், விருப்புடையார் ஆகிய இருதிறத்தார் மாட்டும் வேற்றுமை யுணர்ச்சி யின்றி உபகாரம் செய்தல். கண்ணோட்டம் என்பது தாட்சண்யம் என வழக்கில் நிலவுகின்றது. உசிதா உசிதங் கருதாமல் பிறர் மனம் குன்றப் பேசுதல் கண்ணோட்டத்திற்கு முரணானது. வாய்மை எவ்விடத்து மெய் பேசுதல் என்னும் இவ்வைந்தும் நிறைந்து நிற்கும் நிலைக்கே சால்பு என்பது பொருள். அத்தகைய சால்புக் குணம் உடையவர்களே சான்றோர் எனப்படுவர்—எனவே அத் துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த சான்றோர்களின் இனத்தில் கூட்டத்தில் இரு வென்றருளினர் மூதாட்டியார். இரு வென்ற ஏவலின் குறிப்பு எப்போதும் விலகாமல் நிற்றல் வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறது. உடலால் சான்றோர்களின் கூட்டத்தில் இருப்பதற் கியலாத போழ்தெல்லாம் அச் சான்றோர் உரைவழி யுள்ளத்தை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு ஒழுகுதல் வேண்டும் என்பது துணிபு. இத்தகைய சால்புடைமையானது அறிவு ஒழுக்கம் என்னும் இரண்டினையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு நிலை பெறும். அறிவு இயற்கையறிவு செயற்கையறிவு என இருவகையால் மலர்ச்சி பெறும். அறியும் ஆற்றல் அறிவாகும் என்றாலும் அஃது புல்லறிவு, நல்லறிவு என இரு வகைப்படும்—பாற்கடலில் அமுதம் பிறந்தப் பிறக்க விடமே முந்திப் பிறந்ததாகக் கூறும் புராணத்தையே மனிதனுடைய ஆராய்ச்சி வளர்ச்சியில் புல்லறிவே முற்படுதல் இயற்கை என்பதையுணர்த்தும் குறிப்பாகக் கொள்ளலாம். நல்லறிவை அழிக்கப் பயிர்களுக்குக் களைகள் போல அடர்ந்து வளரும் புன்மைக் குணங்களை வேரறக்களைந்து நல்லறி வோங்கப் பயன் கொள்ளும் சிலரே சால்புடையவராய்ச் சான்றோர் எனப் படுவர். அத்தகையாரைத் துணைக் கொண்டு சர்வாதிகார முடைய முடி மன்னரே ஆட்சி செலுத்திச் சுகம் பெற்றனர் என்பதற்கு எண்ணிறந்த சான்றுகள் உள. சான்றோர் மொழிப்படி நடவாது தீயோர் உறவைக் கொண்டு நாடாண்ட மன்னர் பலரும் அல்லற்பட்டு அழிந்தனர். இதற்குப்

பாண்டவரும் துரியோதனாதியர்களுமே பிரசித்த உதாரண புருஷர்களாவர். முடிதாங்கிய அரசர்க்கே சான்றோர்களின் கூட்டம் இன்றியமையாததாக வற்புறுத்துமாகில் சாதாரண மாந்தர்க்கு அச்சான்றோர் துணை எத்துணை அவசியமென்பது நன்கு சிந்திக்கத்தக்கது—சான்றோர் இல்லாத சபை உயிரில்லா உடலுக்கே சமானம். வசிட்ட பகவான் இராமனை நோக்கி முடி சூடுவதற்கு முன்னுள் நீதி புகட்டியதாகக் கவிச் சக்கிரவர்த்தி எடுத்துக் காட்டும் பகுதியில்,

"இவ்வெய்ய தீ வினையினீங்கிய மேலவர் தாளினைப்
புனையுஞ் சென்னியையாய்ப் புகழ்ந்தேத் துதி
இனிய கூறி நின்றேயின செய்தியால்"

"ஆவதற்கும் அழிவதற்கும் அவர் ஏவலிற்கும் விதியும்," என்று கூறியுள்ளார். எனில் பிறசான்றும் வேண்டுவதோ? இயற்கையறிவு எத்தன்மைத்தாயினும் சான்றோர் குழுவை அடுத்திருப்பவர்கள் தீமைகளினின்றும் விடுபடுவர், இரும்பும் பரிச வேதியால் பொன்னாகும் என்றபடி மேன்மை யெய்துதல் திண்ணம். ஆதலினால் இளமை தொட்டே அறிவு ஒழுக்கமுடைய பெரியார்களைத் தேடி அடுத்து அவருடனிருந்து பழகுதல் வேண்டும். இம் முயற்சி எல்லாப் பயன்களையும் கூட்டுவிப்ப தாதலினால் மூதாட்டியார் "இரு" எனக் கட்டளையிட்டருளினார். திருக்குறளாசிரியரும் "ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்"—என் நோய்களிலும் கொடு நோயாகிய வயாவலியால் நொந்து அயர்ந்து ஆற்றும் ஒரு பெண் அதற்குக் காரணமாக விருந்து மகவு வெளிப்பட்டதும் எத்தகைய உவகையை அடைவாளோ, அத்தகைய உவகையைத் தனது அம்மைந்தனைச் சான்றோன் எனப் பிறர் சொல்லக் கேட்ட போது அடைவாள் என விதந்து கூறியிருக்கின்றார். எனவே சால்புடையராதலைவிடச் சிறப்பு வேறில்லை—சான்றோர் இல்லாவிடத்திற் கடவுளரும் பொலிவுற்றுப் பொருந்தார் என்பதைக் காட்டுதற்கே எழுந்த உதாரணங்களாகவே, மதுரையம்பதியில் இடைக்காடருடன் சோமசுந்திரக் கடவுள் அங்கயற் கண்ணியோடும் புறம் போந்தார் என்றும், கச்சிப்பதிவாழ் வரதரும் கணிகண்ணனைக் தொடர்ந்து நகரை விட்டுச் சென்றாரென்றும், எழுந்தனவோ? என்று எண்ணுவதும் இழுக்கன்று. சிறு காலையறியாமையினாற் சிற்றினத்தைச் சேர்ந்து முறையில் பிழைபாடுகள் செய்தாலும், பின்னர் திருந்திச் சான்றாரை யடுத்து நல்வழிப் பட்டாலும் போற்றப்படுவர். இதனை,

"அறியாப்பருவத் தடங்கா ரோடொன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகியவ்வு—நெறியறிந்த
நற்சார்வுசாரக் கெடுமே வெயின் முறுகப்
புற்பனிப் பற்றுவிட்டாங்கு" என்றும்,
"பாலோடளாய நீர் பாலாகு மல்லது
நீராய் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதால்—தேரிற்
சிறியார் சிறுமையும் தோன்றாதா நல்ல
பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து"

என்றும் வகுத்துள்ள அறநூலோர் வாக்கும் கவனிக்கத்தக்கது.

ஆற்றோரங்களில் ஊற்று வற்றாதது போல சான்றோர்களின் இனத்தில் சார்ந்து இருந்து வந்தாலும் இயல்பாகவே தீக்குணமாய்ந்து நன்னடை

தானே தழைத்து வளரும். ஆதலினால் ஔவையார் சான்றோரிடம் எதனையும் கேட்டறிக என்றும் புகலாமல் இனத்திலே மட்டில் இருந்தாலும் போதும் என்றருளினார். இனி,

சித்திரம் பேசேல் என்ற நீதித் தொடர் இதற்கு மெய்போலத் தோன்றும்படி இல்லாதவைகளைப் புனைந்து பேசுதல். இது கேவலம் பொய்யேயன்றி வேறில்லை—என்றாலும் சொல்வோனுடைய திறமையினால் பொய்யுடையொருவன் சொல் வன்மையினால் மெய்போலும்மே மெய்போலும்மே என்ற வாக்குப்படி திறமையாகப் பேசுவோர்களைப் பாராட்டிப் புகழும் ஒரு சிலரும் உளர். சிலர் என்பதென்ன? பலர் என்றே பகரலாம். தற்காலம் கதாகாலட்சேபம் என்னும் துறைகளில் புனைந்து புகுத்தப் பட்டிருக்கும் பொய்யான வரலாறுகளைச் சித்திரம் என்று அழைக்காமல் வேறு என்னென்றழைப்பது?—சித்திரம் என்பதே புதிய தோற்றத்தை சிருட்டிப்பதென்று பொருள்படும். அத்தகைய வரையப்பட்ட சித்திரங்களினால் வருந்தீமை ஒன்றுமில்லை. சித்திரங்களின் பரிசுத்தத்திற் கேற்ப மனதைக் கவர்ந்து குவியச் செய்யும் தன்மையும் அவைகளுக் குண்டு. பிரணவாதி வரி வடிவங்களும் சித்திரங்களே யாகும்—எல்லா எழுத்துக்களின் வரி வடிவங்களும் சித்திரங்களே யாகும். மக்களை அறியாமையாகிற இருளிலிருந்து அறிவு விளக்கத்திற் கழைத்துவருவது சித்திரமே யாகும். அதுபற்றியே சித்திரத்தினை அறுபத்து நான்கு கலைகளில் ஒன்றாக எடுத்தனர் ஆன்றோர். அது பற்றியே ஔவையார் சித்திரம் வரையேல் என்று கூறாமல் பேசேல் என்று அறிவுறுத்தினார். இப்படி விளையாட்டாகப் பொய் பேசுவதால் சில சமையம் விபரீதமான தீங்கு விளையவும் கூடும். ஒரு காலத்தில் ஒரு தந்தையும் மைந்தனும் காட்டு வழிச் சென்றனர். அக் காட்டைக் கடந்து செல்லுகையில் சிறுவன் விளையாட்டிற்காக முன்னே செல்லும் தகப்பனைக் கூவி, (நாயனு புலி ஒச்செனு) ஐயா புலி வருகிறது என்று கூறினான். திரும்பிப் பார்த்து ஒன்றுமில்லாமையால் விளையாட்டுக் குணத்தால் மைந்தன் புகன்றானென்றுணர்ந்து கவலையின்றி வேகமாய் நடந்தான். இளைஞன் தன் மொழியால் தந்தை ஏமாற்ற மடைந்து வெட்கினான் என்று சந்தோஷப் பட்டு பின்னும் ஒரு முறைக் கிருமுறை இவ்வாறே கூவினான். அந்தந்தத் தடவைகளும் தந்தை திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்து சிறுவன்மீது கோபங் கொண்டு இனி திரும்பிப் பார்க்கிறதில்லை யென்று உறுதிகொண்டு வேகமாய் நடந்தான். அப்பொழுது மெய்யாகவே ஒரு புதரில் பதுங்கியிருந்த ஒரு கொடிய புலி சிறுவன்மீது பாய்ந்தது. அப்போதும் அச் சிறுவன் ஐயா புலி வருகிறது என்று பெலக்கக் கத்தினான். தந்தை இதுவும் பொய்தானென்று திரும்பிப் பாராமலே காட்டைக் கடந்து சென்றான். சிறுவன் புலிக் கிரையானான் என்பதாக ஒரு கதை பால போதங்களில் வழங்கியிருந்தது. இதனை உணருங்கால் சித்திரம் பேசுதலினால் வரும் கேடு இன்னதென நன்கு விளங்கும். சிலர் இதுவும் உண்மையல்ல; புனைந்துரை உதாரணந் தானே என்று புகலலாம். புனைந்துரை கதைகளாயினும் நீதியைப் புகட்டத் தக்கதாயின் அவைகள் தான் பரிசுத்த புராண காவியங்களென்று வந்தனை வழிபாடு செய்யத் தக்கவைகளாகும். இந்திய நாட்டில் வியாஸ பகவானால் ஆதியில் வரைந்து வைக்கப் பட்ட புராண இதிகாச உபாக்கியானங்களே இல்லையாயின் இந்தியரின் ஒழுக்கமும் சமயப் பற்றும், தெய்வபக்தியும் உதார குணமும் புண்ணிய விருப்பமும் விரத சீலமும் அநுஷ்டான நியதியும் மறைந் தொழிந்து

ஏனைய நாட்டினர்போல் பொருள் செயல் வகை ஒன்றிலும் அருந்தல் பொருந்தல், கண்டது காட்சி கொண்டது கோலம் என்னும் உலகாயதக் கொள்கைகளிலும் மூழ்கிப் போயிருக்கும். சுவையடக்கம், புலனடக்கம், மனவடக்கம் என வாசாஞானம் பேசுவோர் ஒருவர் இருவருமிரார் என்பது திண்ணம். ஆதலின் நீதிகளை நிலைநாட்ட எழுந்த கதைகள் புனைந்துரைகளாயினும் இழுக்கில்லை. பொன்னே போற் போற்றுதல் கடனாகும்.

இதற்குப் பாகவதமென்னும் பவித்திரமான நூலில் சிறந்த உதாரணம் ஒன்றுளது. அதாவது பாரத யுத்தம் முடிந்த பிறகு கண்ணன் துவாரகையில் வசிக்கின்றார். அப்போது அவரைக் காணும் பொருட்டு நாரதர், கண்ணுவர், ஜமதக்கினி ஆகிய முக்காலம் உணரவல்ல முனி புங்கவர்கள் இராஜ வீதியில் வந்தனர். அவர்களைக் கண்டு செல்வச் செருக்கினால் மதங் கொண்டிருந்த யதுகுல இளைஞர்கள் கிருஷ்ண பகவான் புதல்வனாகிய சாம்பன் என்பவனுக்குப் பெண் வேடம் போட்டு கருப்பவதி போல் உடை புனைந்து அப்பெரியார் முன் கொண்டு நிறுத்தி இப் பெண் கருப்பிணியாயிருக்கின்றாள் என்ன பிள்ளை பிறக்கும் என்று கேட்டனர். அவர்கள் இப் பிள்ளைகள் எளனம் பண்ணுகின்றார்கள் என்று உணர்ந்து கடுங்கோபங்கொண்டு இந்த கருப்பம் அற்பமல்ல. எவராலும் சொல்ல முடியாததும் வெல்ல முடியாததுமான முசலம் (இரும்புலக்கை பிறக்கும். அதனால் உங்கள் யதுகுலம் முழுதும் நாசமடையும் என்று சாபமிட்டுத் திரும்பிச் சென்றனர்.

அவர்கள் சாபந் தப்புமோ? அன்றிரவே வயாவலியுற்றுப் பயங்கரமான இரும்புலக்கையைப் பெற்றான் சாம்பன். அதை சிறு அணுக்குகளாக அராவிக் கடலிற் கொண்டு போட்டு விடச் செய்தார் பலராமர். விதியை மதியினால் வெல்ல முடியாதென்னும் பழமொழி பொய்க்குமோ? அவ்வண்ணம் கொட்டப்பட்ட தூள்களெல்லாம் கோரைப் புற்களாக வளர்ந்து கடற்கரை முழுதும் அடர்ந்தன. சின்னாளில் யாதவ குலத்தினர் கடற்கரையிற் சென்று குழுமி இயற்றும் வருடவிழா சேர்ந்தது. அதனைக் கொண்டாட அரசகுலக் குமாரர்கள் அனைவரும் சென்று வருண பூசை செய்து உண்டாட்டயர்ந்து மதுபான மருந்தி மயக்குற்று மனம்போனபடி விளையாடினர். இதன் பயனாக ஒருவர்க்கொருவர் சண்டை விளைந்து கோரைப் புற்களைப் பிடுங்கி ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டு மாதவ முனிவர்களின் சாபப்படி மாண்டொழிந்தனர் என்பது பாகவத வரலாறு. இக் கதையை விடச் சித்திரம் பேசுவதால் நேரிடும் கேட்டை விவரிக்க வேறு உதாரணமே வேண்டியதில்லை என்பதை வாசகர்கள் ஏற்பார்கள் என எண்ணுகிறேன். இந்த சித்திரம் பேசேல் என்பதற்குத் தற்காலம் வெளிவந்து புற்றீசல் போல எங்கும் பரவி செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கும் ஒரு சில ஆபாசச் சிற்றின்பப் புனைகதைகளே சரியான உதாரணமாகும்.

இவ்வித நாவல்களிலெல்லாம் தகுதிவாய்ந்த பெண்மக்கள் தலை குனிந்து நாணுழக்க வரும் கற்பனைகள் பல. புலனடக்கத்தையே பூஷணமாக மதித்துத் தமது குலத்தையும் தகுதியையும் பெற்றோர் சீலத்தையும் இழக்கத் துணியாமல் சகிப்புக் குணத்துடன் வாழ்நாளைக் கழித்தவர்களும் கழித்து வருபவர்களும் இனியும் கழிக்கக்கூடியவர்களுமான கற்பரசிகள் இந்து மாதர்கள் சிலராவது இருந்தார்கள் இருக்கின்றார்கள் இருப்பார்கள் என்பதை எவரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஆண்பால் ஆசிரியர்கள் பெண்களின் இயற்கைக்

குணங்களை சில சமயம் கரைகடந்து உசிதத்தை மறந்தும் விவரிக்கத் தலைப்படுகின்றனர். அவ்வேறுபாடு ஆடவராகிய வாசகர்கட்கு இயல்பாகவே படும். அறிவுடைய உத்தமப் பெண்ணிற்கு வெறுப்பையே தருகின்ற தன்மை. எனவே சித்தரித்து எழுதப்படும் புனைவு நூல்களின் பயனாக எவ்வளவோ மனமாற்றங்கள் விளைகின்றன.

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் ஒருவன் உடுக்கும் உடைடாம்பீகமானால் அதற்குரிய படாடோப எண்ணங்களும் தவசிகளுக்குரிய உடையாயின் அதற்குரிய அடக்கம், இன்சொல் அன்பு இவ்வித குணங்கள் எழுவதியல்பென்று அருளியிருக்கின்றார். உடைகளே மன நிலைமையை மாற்றுமானால் படிக்கும் நூல்கள் எவ்வாறு வேறுபாடான எண்ணங்களை எழுப்பாதொழியும். ஆதலின் சித்திரம் பேசும் வழக்கத்தினை இளைஞர் ஒருபோதும் கைக்கொள்ளல் கூடாது.

ஸ்நானம் செய்வோர்க்குப் பத்து விதிகள்.

1. சாப்பிட்ட இரண்டுமணி நேரத்திற்குள் தலை முழுகக்கூடாது. உள் அவயங்களில் ஜீரணத்திற்காக வேண்டிய இரத்தம் வேறு வழியில் போய்விடும். 2. குறைந்தது வாரத்திற்கு மூன்றுமுறை, தேக சுத்திக்காக, ஸோப் தேய்த்துக்கொண்டு உஷ்ணஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். அந்த ஸ்நானத்திலேயே 15 முதல் 20 நிமிஷம் வரையில் இருக்கவேண்டும். நல்ல ஸோப்பை நிரம்பப் போட்டு நன்றாய்த் தேய். உடனே குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம் செய்து, நன்றாய்த் துடைத்துவிடு. 3. அதிக வெப்பமான ஸ்நானம், வைத்தியர் அனுமதியும் மேற்பார்வையுமின்றி எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது 4. சர்மம், இயற்கையில் உலர்ந்திருந்து சுளுவில் அழற்சி கொடுக்கக் கூடியதாயிருந்தால், மிருதுவான ஸோப்பை உபயோகி. நெடுநேரம் ஊறாதே. அதிக வெப்பமான ஜலத்தையும் உபயோகியாதே. தேகத்திற்கு லேசாய் பவுடர் ஒத்திக்கொள். அல்லது ஸ்நானம் ஆனவுடன் சமனப்படுத்தும் எண்ணெயைத் தேய்த்துக் கொள். 5. வயோதிகர்களுக்கு அதிக ஸ்நானம் தேவையில்லை. சீதோஷ்ண ஸ்திதியைக் கவனிக்க வேண்டும். 6. சமனமான ஸ்நானங்களை இரவிலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 20 நிமிஷம் அல்லது அரைமணி நேரமானவுடன் தூக்கம் வரும். 7. குளிர்ந்த நீர் ஸ்நானம் உஷ்ணமான அறையில் சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்குப் பலன் சரியாக விருந்தால்தான் அதைத் தினம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சரியான பலன் யாதென்றால், சர்மம் உஷ்ணமாயும் பளபளவென்றும் இருக்கவேண்டும். நபருக்கும் ஆரோக்கியமும் உத்சாகமும் இருக்கும். 8. கோடைகாலத்தில் அடிக்கடி ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். அப்போது தான் கோளங்கள் சுறுசுறுப்பாயிருக்கும். சர்மத்தின் மூலமாய் அதிகமாகக் கழிவிடைகள் வெளியாகும். 9. காற்று ஸ்நானம் உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும். சர்மத்தின் உஷ்ணத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இது உதவும். 10. தனித்தனி ஒவ்வொருவரும் ப்ளானல்களும், துவாலைகளும் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அடிக்கடி அவற்றை மாற்றவேண்டும்.—(ஆ. நீ.)

தாவரங்களின் உபயோகமும் அதன் பெருமையும்

—o—

அன்பர்களே! மரத்தடியில் தங்கி இளைப்பாறுகின்ற சிலர், ஆஹா இம்மரத்தடியில் என்ன குளிர்ந்த காற்று வீசுகிறது என்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஆயிரம் விசிறிகளைக் கொண்டு விசிறினாலும் இம்மரத்தடியின் கீழ் வீசுகின்ற குளிர்ந்த காற்றுக்கு நிகராகுமா என்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் இம்மரத்தடியின் கீழ் வீசுகின்ற குளிர்ந்த காற்றானது சத்திரம், சாவடி, மடம், மண்டபம் முதலானவைகளிலும் காணோமே என்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும் வகை கிடைத்த குளிர் தருவே என்கிறார்கள், இவ்விதம் பலர் பலவிதமாய் புகழ்ந்து பேசுவதற்கு மரமானது இடம் கொடுக்கின்றது. மரமானது மனிதர்களுக்கு மாத்திரமல்ல. ஆடு மாடுகளுக்கு நமைச்சல் எடுத்துக்கொண்டால் சொறிந்துகொள்வதற்கு ஆவுறிஞ்சுக்கல் போலவும் உதவுகிறது. ஆடு மாடுகளும் கூட்டம் கூட்டமாகத் தங்கி இளைப்பாறுகின்றன.

மரத்தின் கீழ்ப் பாகம் பலவித உபயோகமாயிருப்பதுபோலவே மேல் பாகமும் பலவித உபயோகமாயிருக்கிறது. அஃது யாதெனில்:—மரத்தின் மேல் ஆயிரக்கணக்கான பறவைகள் குடியிருக்க வீடாயிருக்கிறது. இது மாத்திரமல்ல. மரத்தில் காய்க்கிற பூ, பிஞ்சு, காய், கனி முதலானவைகள் பறவைகளுக்கும் அணில்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஆகாரமாய் உதவுகிறது. தழைகள் பட்டைகள் வேர் முதலானவைகளும் அவுஷதங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. இதனால்தான் மரங்களைப் பயிராக்கிவைப்பது புண்யம் என்றும் அம்மரங்களிலும் அரசமரம், ஆலமரம், கொன்றை மரம், தென்னமரம், புங்கமரம், மாமரம், வன்னிமரம், வில்வமரம், வேப்பமரம் முதலான மரங்களைப் பயிராக்கிவைப்பது பெரும் புண்யம் என்றும் பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

பெரும் புண்யமென்று கூறுகின்ற பெரியோர் வாக்கானது ஆராயுமளவில் உண்மையாகவே காணப்படுகிறது. இப்பொழுது இதில் கூறியுள்ள அரசமர முதல் வேப்பமரம் வரையில் நவமணிகளைப்போல் ஒன்பது வகையான மரங்களாகிறது. இந்த ஒன்பதையும் ஆராயப் புகுந்தோமானால் விஷயம் மிகவும் விரியுமாகையால் வேப்ப மரம் ஒன்றை மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்வோம். அவ்வொன்றிலும் பூ, பிஞ்சு, காய், கனி, வேர், பட்டை முதலானவைகளையும் தள்ளிவிட்டு தழை ஒன்றை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்வோம்.

வேப்பந்தழையானது நெற்பயிருக்குச் சிறந்த எருவாகிறது. ஆடு மாடுகளுக்கு இரையாகவுமாகின்றது. அம்மை, வாந்திபேதி முதலான தொத்து வியாதிகள் நடமாடுகின்ற காலத்தில் வீட்டு வாசற்படியிலோ அல்லது கூரையிலோ வேப்பந்தழையை சொருகிவிடுகிறார்கள். பிரசவித்த பெண்களும் ருதுவான பெண்களும் கையில் வேப்பந் தழையை உபயோகிக்கிறார்கள்.

வேப்பங் கொழுந்தை அரைத்து குழந்தைகளுக்கும் கொடுகிறார்கள். சொறி, சிரங்கு, நமைச்சல் படை முதலான ரோகமுடையவர்கள்கூட வேப்பந் தழையை அரைத்து உடம்பில் தடவிக் கொள்ளுகிறார்கள். வேப்பந்தழையை பிரதிதினம் காலை மாலை ஒரு மண்டலம் சாப்பிட்டால் விஷக் கடிகள் ஒன்றும் செய்யாதென்றும், உரோமம் நரைக்காதென்றும், நெடுநாள் ஜீவித்திருக்கலாமென்றும், காயகற்பமென்றும், சஞ்சீவியென்றும் பலவிதமாகப் போற்றுகிறார்கள். மந்திரிப்பவர்களுடைய கையிலிருப்பதுவும் வேப்பந்தழைதான். சுருங்கச் சொல்லின் வேப்பமரமானது குளிர்ந்த நிழல் தருவதுமல்லாமல் அதன் வேர் முதல் தழைகள் வரையில் பலர்க்கு பலவித உபயோகமாயிருக்கிறது.

இதுபோலவே மற்றை மரங்களும் அம்மரங்களில் உண்டாகும் பூ, பிஞ்சு, காய், கனி, வேர், பட்டை, தழை முதலானவைகளும் உபயோகமாகிறது. ஆனால் அவைகளை நாம் ஊன்றிப் பார்ப்பதில்லை. இப்போது ஒவ்வோர் மரங்களைப் பற்றியும் அதில் உண்டாகின்ற பூ, பிஞ்சு, காய், கனி முதலானவைகளின் குண குணங்களைப் பற்றியும் பேச வரவில்லை. மரங்களானது மடம், மண்டபம், சத்திரம், சாவடி முதலானவைகளைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு உபயோகமுள்ளதாயிருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் ஞாபகமூட்டுகிறேன். இவ்விதமிருக்க சிலர் பசுமரங்களை வெட்டிக் கீழே சாய்த்துவிடுகிறார்கள். பசுமரங்களை அடியோடு வெட்டி கீழே சாய்த்துவிடுகிறவர்கள் மண்டபமாவது கட்டி வைக்கிறார்களா? ஆயிரம் ஐந்நூறு செலவு செய்து மண்டபம் முதலானது கட்டிவைக்காவிட்டாலும் மரத்துக்குப் பதிலாக மரமாவது பயிராக்கி வைக்கிறார்களா? மரங்களைப் பயிரிட்டு வளர்க்காவிட்டாலும் பயிராக்கியிருக்கும் மரங்களை அழிக்காமலிருந்தால் போதுமே.

மரங்களை வெட்டாமலே யிருந்தால் விவகாரங்கள் நடப்பதெப்படி என்கிற கேள்விகள் பிறக்கலாம். வீட்டிலும், காட்டிலும், மலையிலும் உள்ள மரங்களைப்பற்றி பேசவரவில்லை. சாலைகளில் பலருக்கு உபயோகமாயுள்ள மரங்களை வெட்டி சாய்த்துவிடுவதைப் பற்றியே பேச்சு. மூட்டை முடிச்சுகளை தலைமேல் சுமந்து செல்லும் ஏழை ஜனங்கள் வெய்யில் காலத்தில் கால் கீழே வைக்க முடியாமல் நெருப்பில் விழுந்த புழுவைப்போல் தத்தளிக்கிறார்கள். அம்மம்மா என்கிறார்கள் அப்பப்பா என்கிறார்கள்; ஐயையோ என்கிறார்கள். இளைப்பாறுவதற்கு மரங்களும் மண்டபங்களும் இருந்தால் அம்மம்மா என்பாரும் அப்பப்பா என்பாரும் ஐயையோ என்பாரும் இரார்.

வெயில் காலத்தில் அவஸ்தைப்படுவதுபோலவே மழை காலத்திலும் ஏழை ஜனங்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். குழந்தை குட்டிகளோடு வீட்டைவிட்டு புறப்பட்டுவிட்ட பிறகு திடீரென மழை வந்துவிட்டால் என்ன கதி. அதோகதிதான். ஒவ்வொரு வீதியிலும் மரங்கள் மண்டபங்கள் இல்லாவிட்டாலும் முக்கியமான பெரியசாலைகளிலாகிலும் இருக்கவேண்டாமா! வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கும் கருணைக்கடலான ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகள் அவதாரம் செய்த இந்நாட்டிலே பிறந்த நமக்கு அதில் இலக்ஷத்தில் ஒரு பங்காகிலும் கருணையிருக்க வேண்டாமா? இதைக் கண்ணுறும் அன்பர்களெல்லாரும் இக்குறையை நீக்கியருள எல்லாம்வல்ல அருட்பெருஞ் சோதி ஆண்டவரிடம் விண்ணப்பிப்போமாக.

இராமலிங்க சுவாமிகள் பக்தர்.

உழைத்திட் டுண்பார்

(ஒக்கரை. சே. நச்சினார்க்கினியன்.)

உழைத்திட்டுண்ணலாவது, ஒவ்வொருவருந் தத்தம் ஆற்றலறிந்து தம்மியலுக் கேற்பத் தொழில்கள் செய்து, அவற்றான் வரும் ஊதியங்கொண்டு பிறர்க்குக் கொடுத்து விருந்தாற்றி உண்ணலாம். இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட எண்ணரிய உயிர்களில் யாதொரு உயிரும் சோம்பி நின்று வாழ முடியாது. எறும்பு முதல் யானை யீறாகிய யாவும் ஏதேனும் தொழில் புரியாமலிரா. சிறிய எறும்புகளுந் தம் பிற்கால வாழ்வை நினைந்து ஓயாது தொழிலியற்றி உணவுப் பொருள்களைச் சேர்த்து வைக்கின்றன. ஒவ்வொரு உயிருடல்கட்கும் உடற் கூறுகள் பணி செய்துண்ணவே இறைவனால் அமைக்கப்பட்டன என்பதை நினைதல் வேண்டும். மக்கட் பிறப்படைந்த நாம், நம்மாலியன்றவரை தொழில் செய்து, அவற்றின் பயனால் உண்ண வேண்டும். இது நன்று இது தீது என்று உணரா மனிதர்கட்கும் இழிந்த பிறவிகட்கும் வேற்றுமை இல்லையென்றே கூறி விடலாம்; ஏன்? பகுத்தறி வின்மையினால், தொழிலியற்றுவதை விட்டதனா லன்றோ நம் நாட்டில் வறுமைப்பிணி தலைகாட்டியது. இன்று நம் நாட்டைக்காணும் பிற நாட்டினரெள்ளுங் காரண மென்னை? கைத்தொழிலை விட்டமையே யாம்.

இக்கால் நம் நாட்டிற் பிச்சை யெடுத்துண்டு உயிர் வாழ்பவர் எத்தனை பேருளர்! இவர்களுக்கு இறைவனளித்த கைகால் கண்ணில்லையா! இவ்வாறு வாழ்பவர்களிற் சிலர், பகல் முழுதும் வீடுகள் தோறுஞ் சென்று உணவு உடைகளை யாசித்துப் பெற்று, அவ் வீட்டி னியல்களையும் நன்கறிந்து மீண்டும், இரவினிற் சென்று களவாடுகின்றனர். இவர்கள் அடியார் வேடங்களில் மறைந்தொழுகி உண்மை யுணர்ந்த அறிவாளிகளையும் வெறுக்கும்படியாகச் செய்கின்றனர்.

இன்னும் இவர்களிற் சிலர், 'ஐயா நீங்கள் ஏதாவது வேலையைச் செய்துண்ணலாகாதா?' என வினவின், உண்பதும் உறங்குவதுமே நிலைபெற்ற வாழ்க்கை யெனக் கொண்ட சோம்பேறிகளாதலின் எமக்குத் தொழில் கிடைக்க வில்லையே! என்று விடையளிக்கின்றனர். இவர்கட்கு,

"இலமென் றசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்"

என்ற தமிழ்மறை மொழியே விடை யிறுக்கவல்லது. இச் சோம்பேறிகள் விலாப்புடைக்க உண்டு உறங்குதற்காக, பின்விளை வறியா நம் முன்னோர்கள்

சத்திரம் மடம் முதலியவற்றை உண்டாக்கி வைத்து மறைந்தனர். இச் சோம்பேறிகளும், நம்நாடு முன்னணியில் வாராததற்கு ஒரு காரணராவர்.

இப்பொழுது ஆசிரியப்பதவி கிடைக்கப் பெறாத வித்துவான்கள், நாம் தலைமேற் கொள்ளும் தமிழ்மறை யருளிய வள்ளுவப் புலவன் உணவுண்டு வாழ்ந்த முறையைச் சிறிதேனும் உன்னுவார்களா?

உலகிற் பலவகைத் தொழிற்களுள் அவற்றுள் நெய்தற் றொழிலும் உழவுத் தொழிலும் சாலச்சிறந்தன. நம்மால் எவ்விதத் தொழில் புரிய இயலுமோ அவ்விதத் தொழில் புரிந்து, வரும் ஊதியங் கொண்டு, பிறர்க்கீதல் வேண்டும். பிறர்க்கீதலும், 'பாத்திர மறிந்து பிச்சை யிடு' என்ற ஆன்றோர் வாக்கறிந்து செய்தல் வேண்டும். 'குளித்தற்குச் சென்று சேற்றைப் பூசிக் கொள்ளுதற்' கொப்ப, தகாதார்க் கீந்து தீவினை தேடிக்கொள்ளல் கூடாது. கூன், குருடு முதலிய தொழில் செய்து வாழமுடியாது துன்புறு மக்களுக்கே எதிர்சென்று கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு மாறாக, 'ஆற்றுநர்க் களிப்போர் அறவிலை பகர்வோ' ராவர் என்பதை நினைக்க.

ஈதல் பலவற்றுள்ளும் உணவு ஈதலே தலை சிறந்ததாம். வாங்குவோர் மன நிறைவளவு கொடுப்பதே, கொடையின் எல்லை. பெறுவோர் மனம் உணவு ஒன்றினான்மட்டுமே நிறைவடைகின்றது. இதற்கு,

'ஆற்றா மாக்கள் அரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகில் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர் கொடுத்தோரே'

'அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள் வைப்புழி'

எனும் ஆன்றோர் வாக்கே சான்றாம்.

இவ்வாறு தேடிய ஊதியங் கொண்டு பிறரொடு உண்ண வேண்டும். பிறராவார் விருந்தினர். இக் காலத்து விருந்தாவார் மாமன், மாமி, மருகன் முதலியோரென்ப. அவ்வாறன்று; நாம் முன் பின் அறியாத ஒருவர், நம் வீடுதேடி வருவாராயின் அவரே விருந்தெனப் படுவார். விருந்தாற்றல் என்பது வேளாளர்க்கே அணியாம். இது, 'வேளாள ரென்பார் விருந்திருக்க உண்ணாதார்' என்ற தொன் மொழியால் உணரலாம். இவற்றால்,

"இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்"

'விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டாற்பாற் றன்று'

என்ற தமிழ்மறையை உணர்ந்து நடப்பார் வேளாளரே என்பதறிந்து ஏனையரும் பின்பற்ற வேண்டும். நாம் காகங்கட்குப் பிடியுணவு வைக்குங்கால் ஒரு காகமட்டுந் தனித்துண்ணாது. உணவு கிடைத்த தென்பதைத் தான் வாய்ப்

பறை சாற்றி ஏனையவற்றையும் அழைத்தே உண்ணும். உழைப்பும், ஈகையும், விருந்தோடுண்டலும் வேளாளர்க்கு உரித்தாம். வேளாளர் பொறுமைக் குணமும், அன்பு வாய்மை மொழியும் உடையார். கடவுள் தம்மைப் பிறர் பொருள் கொண்டு துய்த்துத் துயிலப் படைத்தாரல்ல ரென்பதை உணர்ந்து அற வழியில் நிற்போர் வேளாளரென்ப. பிறர்பொருளை வஞ்சித்து வாங்கியுண்டு வயிறு வாய்த்தாற் போது மென்று கருதுவோரல்லர்.

இக்கால இளைஞர்களிற் சிலர் உழுதொழிலை இழிதொழில் எனக்கருதி, அவரைக் காணின் இகழ்ச்சையாடி வெறுக்கின்றனர். படித்தவர்களே அன்னோரை மிகுதியும் வெறுப்பவர். உண்மை யுணர்ந்த அறிஞர்களோ உழவர்களாலேதான் உலகம் நிலைபெற்று வருகின்ற தென்பதை நன்கு அறிவர். இவ்வுண்மை பழந்தமிழர் கண்ட காட்சியாம். ஆதலின் நாமும் அத் தொழில் புரிந்து, ஆற்றூர் பசிப்பிணியகற்றி வாழவேண்டும். ஏனைய நாடுகளினும் நம் நாடு பண்டைக்காலம் போலத் தலை சிறந்து விளங்கவேண்டு மெனின் நம் மக்கள் வேளாண் தொழில் புரிந்து, பொருள் ஈட்டி, வேளாண்மை என்னும் உலகு புரத்தலைச் செய்து தாமும் நன்கு வாழ்வார்களாக.

"உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்—வீணில்
உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்."

ஒரு சிறந்த நாவல் சஞ்சிகை

'மனமோகினி' என்னும் நமது இனிய நாவல் சஞ்சிகைக்கு இப்போது பிப்ரவரி முதல் பதின்மூன்ருவது ஆண்டு நடந்து வருகிறது. இதில் 'நாகபுரியின் நாகரிகம்' என்னும் புதிய நாவல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வெளியாகிவருகிறது. இந்நவீனகம் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத அமுதமாகும். இதுவே ஆங்கில நாவலாசிரியராகிய ரெயினால்ட்ஸின் கடைசி கதையாகையால் மிக்க ருசிகரமாக இருக்கும். சுமார் நான்கு ரூபாய் விலையுள்ள நாவல் ஒரு வருஷத்தில் கிடைக்கும். பிரதி மாதமும் கிரௌன் 1-க்கு 16 சைசில் 80 பக்கங்கள் வெளியாகின்றன. இதன்,

வருஷ சந்தா ரூபா 2—8—0 தான்.
அன்னிய நாடுகளுக்கு ரூபா 3—0—0.
உடனே முன்பணம் அனுப்புங்கள்.

மானேஜர் :—'ஆனந்தபோதினி' ஆபீஸ்,
தபாற்பெட்டி நெ. 167, மதாஸ்.

பொறாமை

(தென்னாப்பிரிகா-டர்பன், சாஸ்வதி சபைத் தலைவர்
திரு. ச. முனிசாமி பிள்ளை)

பொறாமையாவது ஒருவன் மற்றொருவனது கல்வி, செல்வம் முதலியன தன்னினும் பார்க்க அவனிடத்திற் பன் மடங்கதிகமா யிருத்தலைக்கண்டு அது காரணமாக அவன் உள்ளத்திலெழும் ஓர்வித தீய குணமேயாம். பொறாமை யெனினும் அழுக்கா றெனினும் பொருந்தும்.

தீய குணங்களென்று அறிவுடையோராலும் பிறராலும் எள்ளப்பட்ட வெகுளி, வன்சொல்லுரைத்தல், பேராசை புறங்கூறல் முதலியனவற்றுள் பொறாமையும் ஒன்றாய் அடங்கும். பொறாமை யென்னு மித்தீய குணமுடையா னொருவன் எத்தனைச் செல்வமுடையவனா யிருப்பினும், நீதி சாஸ்திரங்களை ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்தாராயினும், எல்லாராலும் மதிக்கத்தக்க பெரும்புகழ் படைத்தானாயினும், அவனது கலைகளும், செல்வமும், புகழும் வீரச்செயல்களும் அபரபக்கத் தம்புலியை நிகர்க்க நாளடைவிற் சிறிது சிறிதாகக் குன்றிவிடும். இதுபற்றி யன்றோ தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரும்,

"அழுக்காறெனு வொருபாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த்து விடும்" என்றார்.

அழுக்காறுடையானது, செல்வம் இம்மையிலே கேடுறுவது மாத்திரமின்றி மறுமையிலும் இத்தீய குணம் அவனை நரகத்திற் புகுத்திவிடும் என்பது அப் பெருந்தகையாரின் உள்ளக் கருத்தாம். எனவே, கிடைத்தற்கரிய மானிடப் பிறவியைப் பூர்வ புண்ணிய வசத்தினா லெடுத்த ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பகுத்தறிவினாலறிந்து பொறாமையாகிய தீக்குணம் வருங்காலத்து அதைக் கடிந்தொழித்தல் வேண்டும். இதுவே மிக மேலான செய்கையாகும். பொறாமையை மேற்கொள்ள விடுபவனொருவன் பிறர் செல்வங் கண்டவழி அது காரணமாகப் பிறர் பொருளை இச்சித்தலும், பின்னர் அவர் அறியா வகையால் அவற்றை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதலுமாகிய பாவச் செயல்களைப் புரிபவனு மாவான். அழுக்காறுடையானது செல்வமும், வீரமும், சுற்றமும், ஒருங்கே யழிந்து கேடுறு மென்பது அநுபவத்தாலும் நூன்முகத்தாலும் அறிந்த பெரியாரது உயர்ந்த கொள்கையேயாகும். பொறாமையே யோருருவாய் வந்து உற்பவித்தவனாகிய துரியோதனன், மன்னவர்க்கும் மன்னவனா யிருந்தும், பொறாமை யென்னு மித்தீய குணத்தினாலேயே எத்தனையோ இடர்க்குள் அகப்பட்டது மன்றி, ஈற்றில் யுத்தத்தில் தனது உயிரையு மிழந்தா னென்பது மகாபாரதம் படித்த நல்லறிவாளர்க்கு இனிது புலனாகும்.

நமது மூதாட்டியாராகிய ஔவையாரும் "ஔவியம் பேசுத லாக்கத்திற் கழிவு" என்பதையே வற்புறுத்திக் கூறிப் போந்தார்.

பொறாமைக்குணம் சிலரிடத்தில் தலைமுறை தலைமுறையாக ஒரே குடும்பத்தில் அதிகம் வேரூன்றி யிருப்பதைக் கண்கூடாக ஞாலத்திற் காணலாம். இதை ஊன்றி யோசிக்குமிடத்து, பொய்யா மொழியிற் கூறப்பட்டுள்ள

"தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்"

என்னுங் குறள் 'வெண்பாவே இதற்கு இலக்காயிருக்கின்றது. பொறாமையுடையான் எல்லாராலும் அவமதிக்கப் படுவானென்பது உலகறிந்த வோர் உண்மையேயாகும்.

அழுக்காறு கல்லாரிடத்து மாத்திரமன்றிக், கற்றுத்தேர்ந்த புலவனிடத்தும் கல்விபற்றி நிகழ்தலு முண்டு, மேலேகூறிய புலவர்கள் மொழியிற் புலமையும், சாதுரியமாகப் பாடுந் திறனும் உள்ளாரே யன்றிச் சன்மார்க்க நெறியைக் கைவிட்டவராவர். சன்மார்க்க முடையவரென்று கருதப்படுபவ ரெவரும் தம்மிடத்துப் பொறாமை குணம் சில சமயங்களில் உண்டாயின், காற்றின் முன் வீசிய பஞ்சை யொக்க அறவே அகற்றிவிடுவர். பொறாமையுடையானது நெஞ்சம் என்றும் கலங்கிய வண்ணமாகவே யிருக்கும். சிற்றறிவும் சிறு தொழிலு முடையவராகிய மக்களிடத்தில் நற்குணங்களும், தீய குணங்களும் மாறி மாறி வருதல் இயற்கையேயாகும். தீய குணங்களை காணுந்தோறும் அவைகளை அகற்றி அக் குணத்தின் பயனாய தீச்செயல்களைச் செய்ய வொட்டாமற் தடுத்தலைப் பெரியோர் வியந்து பாராட்டுவர். பிறனொருவனுக்குக் கேடு விளைப்பது ஒரு பொழுதும் ஆகாது.

ஒரு காலத்தில் மிடியினாலும், பிணியினாலும் வருந்திய வொருவன் முன்செய் நல்வினைப் பயனாய் இன்னொரு காலத்தில் இல்லச் சிறப்பும் வண்டி வாகனங்களும், ஆபரணாதிகளும் நிதிப்பெருக்கு முடையவனாய் நல்வாழ்க்கையெய்தின் மற்றவர்கள் இவனைக் கண்டு புறங்கூறிப் பொறாமைப்படுதல் ஒருபோதும் உசிதமல்ல. "தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பர்." என்னும் நல்வாக்கை உய்த்துணர்ந்து பொறாமை யென்னுங் கொடிய பாவியை ஒருபோதும் அணுக வொட்டாமல் தடுப்பதே நம் மெல்லாருக்குமுரிய முக்கிய கடனாகும்.

"ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்."

ஒழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும் எனச் சிறப்பித்துக்கூறிய திருவள்ளுவரே "அழுக்காறாமை" என்னும் அதிகாரத்தில்,

"ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் நெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு"

என மனத்தில் அழுக்காறில்லாத வியல்பையே நல்லொழுக்கமாகக் கொள்கவென உணர்த்தி யிருக்கின்றார். பிறரது ஆக்கத்தைக்கண்டு மறந்து பொறாமைபடலாகாது. பொறாமைக்குணம் வருங்காலத்து கசடறக்கற்ற பெரியாரின் அரும்பெரும் உறுதி மொழிகளை ஞாபகப்படுத்தி யுடனே அது வாராமல் தடுத்துக்கொள்ள முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.

எல்லாம்வல்ல இறைவன் ஆன்மாக்கள் செய்யத்தகாத பிழைகளினின்றும் ஈடேறி உய்யும் பொருட்டுத் திருவருள் பாலிப்பாராக!

கொலைக் கொடுமை

சு. அ. இராமசுவாமி

ஆடு கோழி தனையடித்து அருந்துகின்ற அன்பர்காள்!
மாடு பன்றி தனையொழித்து மாந்துகின்ற மனிதர்காள்!
வீடு வீடு என்றழிந்து விழுந்து நீவிர் புலம்பினும்
ஓடு ஓடு என்றடித்து நரகிலும்மை உய்ப்பரே. (1)

இச்சைகொண்டு மீன் குலத்தை இழுத்தருந்தும் பாவிகாள்!
அச்ச மிக்க வடையுமாறு வடைந்து நன்கு பற்றியே
இச்ச கம்விடுத்து நும்மை இழுத்து நரகிற் சேர்ப்பரால்
கச்சைகட்டு மறலிதூதர் கயிறுகொண்டு கட்டியே. (2)

உயிர்களெல்லா மொன்றதென்று ஓது நூல்கள் பலவுள
வயிறு தன்பொ ருட்டு நீவிர் வளரு நல்ல சீவரை
அயிலல் செய்து வாழ லானீர் அழுது நீவிர் மாண்ட பின்
வெயில தன்கண் புழுவ தென்ன வெய்ய நரகம் எய்துவீர். (3)

முட்டை தன்னை உடைத்தருந்தும் மூதன்மையான மூடனே!
கெட்ட செய்கை யீதுவென்று கிளத்தி யுன்னைப் பற்றியே
மட்டி லாத நரகி லெல்லாம் மாட்டி நன்கு வாட்டுவார்
அட்டி யின்றி மறலிதூதர் அறிந்து நீயி ழைத்திடே. (4)

மனித! வுன்றன் வயிற்றினுக்கு மற்றைச் சீவ கோடியைப்
புனித மான உடல்க டம்மைப் புசித்து மிக்க துள்ளினாய்
கனித நீர்மை தனை யடைந்து கடவுள் தன்னைப் போற்றிலாய்
இனிது மிக்க இனிது மிக்க இழிந்த உன்றன் புத்தியே. (5)

முட்கள் குத்தி யிரத்தம் வந்தால் முட்டி யேபு லம்புவாய்
அக்க ணிந்த யீச னுக்கு மரிய நல்ல ஜந்துவை
உட்கு மாறு பிடித்த டித்து உரித்தெடுத்து உண்ணுவாய்
நிட்க ளங்க மற்ற வுன்றன் நீதி யென்ன நீதியே. (6)

பூசை யாரி என்னு மோரு புத்தி யற்ற பேயனால்
ஆசை கொண்டு ஆடு கோழி அறுத்து நீவிர் வீழ்த்துவீர்
பேச மர்தக் கடவு ளுக்குப் பிரிய மென்ப துன்னதேல்
வாசல் செல்லு மாடு கோழி வாரி யுண்ணு தோதுவீர். (7)

நரக லுண்ணுங் கோழி தன்னை நச்சு கின்ற தெய்வமும்
அரக ராவிவ் வுலக மீதில் உள்ள தென்று அறைவரோ
கரைக டந்த புரட்ட னான கடிய பூசை யாரியால்
அரிய சீவர் தமைய ரிந்து அள்ளி யுண்ண லாயினீர். (8)

சைவ மென்ப தின்ன வென்று சற்று மறியாப் பேதையீர்!
தெய்வ மென்ப தின்ன தென்று தெளிகி லாத மாக்களீர்!
உய்வதற்கு வழியெ தென்று உற்று நீவிர் பார்ப்பிரேல்
பொய்வ ரும்பு லாலொ ழித்துப் புனித மாதல் காண்மினே. (9)

உதிரங் கேட்குங் கட வு ளெந்த உலகி லேயும் இல்லையால்
புதிய தாகப் பூசை யாரி புலம்பல் தன்னைக் கேட்டுநீர்
கதற மாறு கத்தி கொண்டு கழுத்த றுத்துக் கொல்விரேல்
கதிய தில்லை நரக மல்லால் காணு மீது உண்மையே. (10)

காலமும், நதியும்

(கே. பஞ்சாபகேசம்.)

மலையிலேபி றந்துவீழ்ந்த மாநதியின் ஓட்டமும்
நிலையிலாம லேகுங்காலப் போக்குமென்ற தாகுமே
அலைகள்போல சென்றுசென்று மீளவுந் திரும்பிடா!
இலையிலைந மக்கவைகள் செய்வதில்லை செல்வதே. (1)

செல்வதும் தெரிந்திலை சென்றபின் திரும்பிலை
செல்வமே கொடுப்பினும் சென்றகாலம் மீளுமோ?
பல்விதப் புகழ்ச்சிகள் பறையினுஞ் செவிக்கொளா
மெல்லமெல்ல கள்வர்போல நின்றிடாமற் செல்லுமே. (2)

நின்றிடாம லோடிடும் நீணதியு மார்கடற்
சென்றுகூடு மாறுபோற், சேருங்கால வாரிதி
ஒன்றுபோலத் தோன்றுமிந்த வுவமையுட் கருத்திலே
நின்றவுண்மை தன்னைநீர் நெஞ்சகத் துணர்விரே. (3)

உண்மையில்ந தியுமே ஊடுருவிச் செல்லவே
அண்மையின்பு லன்களோ அணிவளம்பெற் றோங்குமே
வண்மையான காலமோ வளர்த்திடாநம் புத்தியை
நுண்மையாக வேதெரிந்து நன்மையைப் பெறுவிரே. (4)

பாரதி சித்திரம்

—(0)—

"கண்ணன்—என் காதலன்."

(ஆரியூர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

I

எங்கணும் அமைதி குடிகொண்ட நள்ளிரவு. பகற்பொழுதில் அலைந்து திரிந்த அயர்வு தீர, ஆயர்களெல்லோரும் மெய் மறந்த தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். தொழுவங்களிலுள்ள பசுக்களும் அயர்ந்து உறங்கிக்கொண் டிருக்கின்றன. எல்லா வீடுகளிலும் அமைதி குடிகொண் டிருக்க, ஒரே ஒரு வீட்டின் மாடியில் மட்டும் ஐந்தாறு பெண்மணிகள் அமர்ந்துகொண்டு உரையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் நடுவில் அமர்ந்துள்ள சுமார் பதினாறு வயது மதிப்புடைய ஒரு நங்கை, அழகிலும் அலங்காரங்களிலும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் பெரிதும் சிறந்து விளங்குகிறாள். அப்பெண்களிடையில் அச்சுந்தரி அமர்ந்திருப்பது, நீலவானில் விண் மீன்களின் கூட்டத்தினிடையில் தண்ணிலவு பரப்பும் வெண்மதி தனிப் பேரழகுடன் சிறந்து விளங்குவதை ஒத்திருக்கிறது. வானிலும் பூமியிலும் தனது வெள்ளிக் கிரணங்களை அள்ளிச் சொரிந்து சிரித்துக்கொண்டிருக்கும் சந்திரனும் அருகிலுள்ள பூஞ்சோலையிலிருந்து வரும் மெல்லிய பூந் தென்றற் காற்றும் அச்சுந்தரிக்கு இன்பூட்டுவதற்குப் பதிலாக, பெருந் துன்பூட்டுகின்றன. அந்த சுந்தரி, தனது சிந்தைக்கினிய தோழிகளை நோக்கிப் பின்வருமாறு பேசத் தொடங்குகிறாள்:—

"எனது சிந்தைக்கினிய இன்னுயிர்த் தோழிகளே! எனது இன்றைய மன நிலைமையை, உங்களுக்கு நான் எவ்வாறு விளக்கிக் காட்டமுடியும்? சுற்றிலும் சுடரொளி பரப்பி எரிந்து கொண்டிருக்கும் குத்து விளக்கிலே, ஒரு சின்னஞ்சிறு புழு விழுந்து மேலே எழுந்திருக்க முடியாமல் எண்ணெயில் அமிழ்ந்து இன்னுயிர் துறக்கும்போது எவ்வண்ணம் துடிதுடிக்குமோ, அவ்வண்ணமே எனது நெஞ்சம் நீண்ட நேரமாகப் பெரிதும் துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மனம்போல் உல்லாஸமாகப் பறந்து திரிந்துகொண்டிருந்த ஒரு பசுங்கிளியைப் பிடித்து ஒரு கூண்டில் அடைத்துவிட்டால் சுதந்திரமிழந்த அது எத்தகைய கொடிய துன்பத்தை அனுபவிக்குமோ, அவ்வண்ணமே நானும் மகத்தான மனவேதனையை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். முன்பெல்லாம் எவ்வெப்பொருள்கள் எனக்குப் பெரு மகிழ்வூட்டிக்கொண்டிருந்தனவோ, அவையெல்லாம் இப்பொழுது எனக்கு பெரு வெறுப்பூட்டுவனவாக மாறிவிட்டனவே! இத்தகைய துன்பங்களை, இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்குத்தான் என்னால் சகித்துக்கொண்டிருக்க முடியும்?

எனது அன்னையிடம் எனக்கு எவ்வளவு அன்பு உண்டென்பதை, நீங்களெல்லோரும் நன்கு அறிவீர்களன்றோ? இன்று மாலை, நான் எனது அறையிலே பாயின்மேல் தனியே படுத்துக்கொண்டிருந்தேன்; அப்பொழுது, என் அன்னை எதையோ தேடிக்கொண்டு நான் படுத்துக்கொண்டிருந்த இடத்தை அடைந்தாள். அவளைக் கண்டவுடன் பெரிதும் களிப்படையும் என் மனம், இன்று என்ன காரணத்தினாலோ அவளைக் கண்டவுடன் பெரிதும் சலிப்படையலாயிற்று. இவ்விபரீத மாறுபாட்டின் காரணம் என்னவென்பது, இன்னும் எனக்கு விளங்கியபாடில்லை. எனது மனமாறுதலின் காரணம் என்னவென்பதைக் கண்டுகொள்ளாமல், நீங்களெல்லோரும் என்னென்னவோ கற்பனைக் கதைகள் கட்டி வாயில் வந்தவாறெல்லாம் வம்பளந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்! நீங்களெல்லோரும் என்னிடம் பேரன்புடையவர்களென்று எவ்வளவோ உறுதியாக நம்பியிருந்தேன். இப்பொழுது உங்கள் வீண் வம்பளப்பை நினைக்கும்போது, கொடிய பிணிக்குப் பயப்படுவதைப் போல் உங்களது கூட்டுறவுக்குப் பெரிதும் பயப்படவேண்டியிருக்கிறது. எனது மனத்துயரை மாற்ற எத்தகைய முயற்சியையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் எனது தற்சமய நிலைமையைப் பரிகசிப்பதையே பொழுதுபோக்காகக் கொண்டுள்ள உங்களை, இன்னும் எனது தோழிகளாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் என்னைப் போன்ற பேதையர் இவ்வுலகில் வேறு யாரேனும் உண்டோ?"

அவளது பேச்சைக் கேட்டுப் பெரிதும் வருந்திய தோழிகளுள் ஒருத்தி உட்சென்று, பாற்சோறு நிறைந்த வெள்ளிக் கிண்ணியைக் கையில் ஏந்திக்

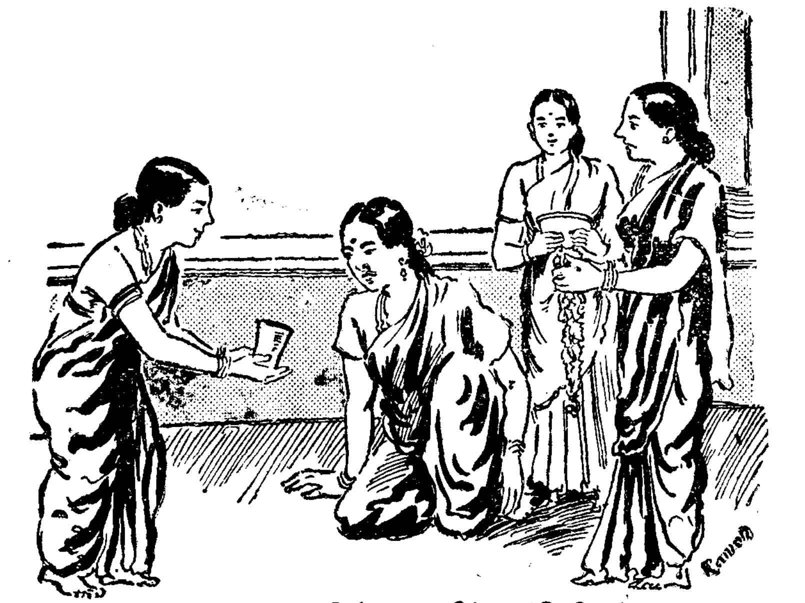

கொண்டு வந்து, அவளை நோக்கி "எனது சிந்தைக்கினிய செல்வியே! நெடு நேரமாய்விட்டது; நீ இன்னும் என்னென்ன சொல்ல எண்ணியிருந்தாலும்,

எல்லாவற்றையும் நாளை காலையில் சொல்லலாம். இப்பொழுது இந்தப் பாலன்னத்தில் இரண்டு கவளம் உண்டுவிட்டு, பேசாமல் படுத்துக்கொள். இதோ, இந்த கவளத்தை வாங்கிக்கொள்"—என்று கூறி ஒரு கவளத்தை நீட்டுகிறாள். "போடி, போ! இப்பொழுது என் மனம் இருக்கும் நிலையிலே, ஒரு கவளங்கூட எனது தொண்டைக்குள் இறங்காது. எனது மனம் மற்றொரு ஒப்புயர்வற்ற இன்னமுதத்தைப் பெற ஏங்கி நிற்கிறது; அவ்வின்னமுதம் என்னவென்பதை வெளியிட்டுக் கூற, இப்பொழுது என் மனம் துணியவில்லை. சிறிது நேரம் உறங்கியேனும் எனது மனக்கவலையை மாற்ற முயன்றால், பாழும் உறக்கமும் வந்தபாடில்லை. இதற்கு நான் என்ன செய்வேன்?"—என்று கூறுகிறாள் தலைவி.

உடனே, மற்றொரு தோழி மணம் மிகுந்ததொரு மல்லிகை மலர் மாலையைக் கொண்டு வந்து தலைவியிடம் காட்டி "இதோ, பார்! இம்மெல்லிய மல்லிகை மலர் மாலை எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது! இதன் ஒப்பற்ற நறுமணங்கூட உனது மனத்தைக் கவரவில்லையா? இம்மாலையை உனது கருங்குழற் கொண்டையில் சுற்றுகிறேன் பார்!" என்கிறாள். உடனே, தலைவி அம்மாலையைத் தனது இடது கையினால் தட்டிவிட்டு, "அடி பைத்தியமே! எனது மனத்தைக் கவரக்கூடிய மணம், இப்புல்லிய மல்லிகை மலருக்குண்டோ? தனது வெள்ளிய இதழ்களை விரித்து மலர்ந்திருள்ள இம்மல்லிகை மலர், துன்பத்தால் குவிந்துள்ள எனது உள்ளத்தை மலர்த்தக்கூடியதாகுமோ? உன் மாலையை நீயே உன் குழலில் சுற்றிக்கொண்டுவிடு; எனக்கு வேண்டாம் அந்த மலர் மாலை! எனது மனமோ இச்சமயத்தில் ஒரு நிலையிலில்லை; எதைப் பற்றி எண்ணினாலும் அது பெரிதும் குழம்பத் தொடங்கி விடுகிறது. ஒரு கண நேர இன்பத்தையும் என்னால் காண முடியவில்லை. இந்நிலையிலே, பாற்சோறும் மலர் மாலையுமா எனக்கு இன்பூட்டக்கூடியவை?"—என வினவுகிறாள்.

அதைக் கேட்ட தோழிகளுள் வேறொருத்தி உட்சென்று, பசும்பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்து தலைவியை நோக்கி, "இவ்வாறு நீ இன்னும் விழித்துக்கொண்டு பேசிக்கொண்டேயிருந்தால், இந்த வம்புக்காரிகள் உன்வாயைக் கிளறிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். பேசாமல் இந்த பாலைக் குடித்துவிட்டு, கட்டிலிற் போய் படுத்துக்கொண்டுவிடு. மற்றவற்றையெல்லாம் நாளைக்குப் பேசிக்கொள்ளலாம்."—என்கிறாள். அப்பாலில் கொஞ்சம் பருகியவுடன் அப்பாத்திரத்தைக் கீழே வைத்துவிட்ட தலைவி, "இதென்னடி இது! இப்பால் இவ்வளவு கசப்பதேன்? இதில் வேப்பம் பழங்களைப் போட்டுவிட்டாயா என்ன?"—என்று வெறுப்போடு கூறிவிட்டு, படுக்கைக்குச் சென்று படுக்கிறாள். சில நிமிஷங்களுக்குப் பின்பு, படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருந்த அவள், மீண்டும் வெளியில் வந்து அமர்கிறாள். அப்போது, மற்றொரு தோழி கூட்டிலிருந்த கிளியை எடுத்துக் கொண்டுவந்து தலைவியின் மடியின்மேல் வைக்கிறாள். அம்மோகனப் பசுங்கிளியும் தனது செம்பவள வாயைத் திறந்து தனது பாஷையில் என்னென்னவோ பேசித் தனது தலைவியின் மனத்துயரை மாற்ற முயல்கிறது. அவ்வழகிய கிளியின் இனிய மொழிகளும் தலைவியின் செவிகளுக்குப் பெரு வெறுப்பூட்டியதால், அவள் அதைத் தனது தோழிகளுள் ஒருத்தியிடம்

கொடுத்தனுப்பிவிடுகிறாள். பின்னர், அவள் தனது தோழிகளை நோக்கிப் பின்வருமாறு பேசத் தொடங்குகிறாள்:—

"தோழிகளே! என் மனம் படும் பாடு எப்படிப்பட்ட தென்பதை, உங்களுக்கு நான் எப்படி விளக்கிக் காட்ட முடியும்? கடந்த சில தினங்களாக எனது மன நிலை குழம்பியிருப்பதற் கிணங்க, உடல் நிலையும் பெரிதும் மாறுபட்டிருக்கிறது. சென்ற வாரத்தில் ஒருவர் பின் ஒருவராக இங்கு வந்து சென்ற வைத்தியர்கள் நால்வரும், "இனிமேல் இவளது உடல் பழைய நிலையை அடையும் எனும் நம்பிக்கைக்கு இடமில்லை"— என்று எனது அன்னையிடம் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டனர். குடும்பத்துச் சோதிடரோ, "தற்சமயம் இவளது கிரகநிலை திருப்திகரமாக இல்லையாதலால், அதன் பலனை இவள் அனுபவித்தே தீரவேண்டும்"—என்று தெரிவித்து விட்டுச் சென்று விட்டார். எனது நோயைத் தீர்க்கும் அருமருந்து எனக்குள்ளிருக்கிறதேயன்றி, வெளியிலில்லை யென்பதை இப்பொழுதே உணர்கிறேன்.

எனது சிந்தைக் கினிய சகிகளே! சில தினங்களுக்குமுன், ஒரு நாளிரவில் அற்புதக் கனவொன்று கண்டேன். எவனோ ஒரு வடிவழகன் திடீரென்று தோன்றி, மிகுந்த துணிவுடன் என்னைத் தொட்டுவிட்டான்; உடனே நான் திடுக்கிட்டு விழித்துக்கொண்டுவிட்டேன். நீலமேகம் போன்ற அவனது அழகிய வடிவமும் மாயமாக மறைந்துபோய்விட்டது. அது முதல், இன்னதென்று வாயினால் விளக்கிக் கூற முடியாததொரு பெரு மகிழ்ச்சி, என் மனத்தில் மட்டும் தோன்றலாயிற்று. அதை இப்பொழுது நினைத்துக் கொண்டுவிட்டாலும், எனது துன்பங்களனைத்தும் மாயமாய் மறைந்துபோய் விடுகின்றன. அதைப் பற்றியே சிந்தித்துச் சிந்தித்து ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்த ஆனந்தானுபவத்திற்கு இடையூறாக நீங்கள் செய்யும் உபசாரங்களெல்லாம் எனக்கு இன்பூட்டுவதற்குப் பதிலாக பெருந் துன்பத்தையே ஊட்டுகின்றன.

பரிவு மிகுந்த பாங்கிகளே! கனவில் கண்ட கட்டழகனைக் கருதுந்தோறும், எனது உச்சி குளிர்கிறது; உடம்பு, நேர் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. அவனோடு கூடி வாழ்வதைப்போல் பாவனை செய்யும்போது, இம்மாடியும் வீடும் மற்றவைகளும் பழையபடியே என் மனத்திற்கு இசைந்தனவாகி இன்பூட்டுகின்றன. அவனோடு கூடி வாழ்வதன் பொருட்டு, இவ்வுலக வாழ்விலும் எனது மனம் இச்சை கொள்கிறது. சுற்றிலுமுள்ள எப்பொருளிலும் திருவுருவைக் காண்பதனால், எப்பொருளும் எனக்கு இன்பூட்டுவதாகவே இருக்கிறது. இம்மாய உலக வாழ்க்கையில் கொண்டிருந்த அச்சம் முழுவதும் நீங்கிவிட்டது; எனது அழகும் இதன்முன் என்றும் இல்லாத புதிய பொலிவுடன் சிறந்து விளங்குகிறது. அவனை மகிழ்வூட்டுவதற்காகவே இவ்வுலகில் வாழ விரும்புவதில், எனக்குள்ள மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு எத்தகைய தென்பதை சொல்லி முடியாது.

அவனைப்பற்றி எண்ணும்போதெல்லாம், என் மனம் பெரிதும் குளிர்ச்சி அடைகிறது. இதன் முன் என்றும் கண்டிராத புதிய தொரு சாந்தி உதயமாகிறது. எனது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டுவிட்ட அத்தகைய உத்தமன் எவனாயிருக்கக்கூடு மென்று எண்ணி எண்ணிப் பார்த்தேன்; முடிவில்

எனது மனக்கண்ணின் முன்னே, செந்தாமரைக் கண்களும் செங்கனி வாயும் அகன்ற மார்பும் திரண்ட தோள்களும் நீல மேனியும் உடையவனான ஒப்புயர்வற்ற அற்புத வடிவழகன் ஒருவன், புன் முறுவல் பூத்த மலர் முகத்தினனாய்க் காட்சியளித்து நின்றான். அந்த சுந்தரன் யாரென்று சொல்லவா? அவனே, எனது சிந்தைக்கினிய ஆருயிர்க் காதலனாகிய கண்ணபிரான்!"

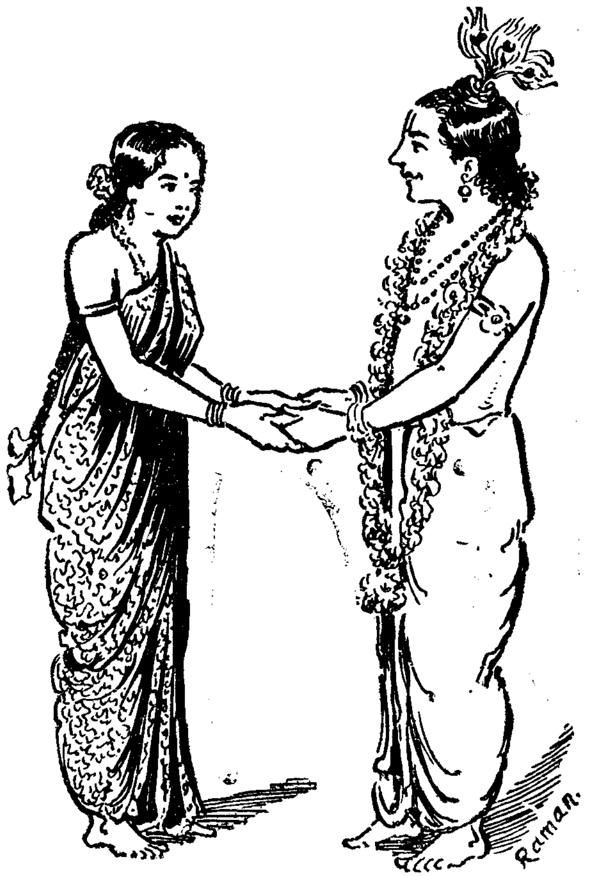

II

நள்ளிரவு ஒரு மணி இருக்கலாம். மோகன சந்திரனின் அமிர்த கிரணங்கள், எல்லாவற்றையும் பால் வண்ணமாக்கி எங்கும் குளிரொளி பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. தலைவி மாடி முற்றத்தில் அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். அவளெதிரில் ஐந்தாறு தோழிப் பெண்கள் அமர்ந்து கொண்டு என்னென்னவோ வம்பளந்துகொண்டிருக்கின்றனர். கண்ணனைப் பற்றிய எண்ணத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் தலைவிக்கு, அத்தோழிப் பெண்களின் வம்புப் பேச்சுகள் பெரு வெறுப்பூட்டுகின்றன. அப்பெண்களை நோக்கி, தலைவி பின்வருமாறு கூறுகிறாள்:—

"உங்களைத் 'தோழிகள்' என்று அழைக்கவே எனக்கு மிகுந்த வெட்கமாக இருக்கிறது. எனது மனநிலை என்னவென்பதை உணர்ந்துகொள்ளாமல்—எனது மனத்துயரை மாற்ற எத்தகைய முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளாமல்—நான் படும் பாட்டைக் கண்டு சிறிதும் இரக்கம் கொள்ளாமல், நீங்களெல்லோரும் இந்நடுச்சாம நேரத்திலே உறக்கத்தையும் துறந்துவிட்டு இவ்வாறு கூத்தடிப்பதைப் பார்க்கப் பார்க்க, எனது மனம் அனலிற் பட்ட மெழுகைப்போல் பெரிதும் உருகுகிறது. கள்ளன்கூட உறங்கிவிழும் இந்த நள்ளிரவிலே, இவ்விடத்திலே என்ன தாளிபடுகிறது! என்ன கும்மாளம்!

என்ன அட்டகாசம்!! எவ்வளவு கோலாகலத் திருக்கூத்துகள்!! நீங்கள் செய்யும் ஆரவாரத்திலே, அயர்ந்து உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆயர்களெல்லோருங்கூட விழித்தெழுந்து கொண்டு இங்கு ஓடி வந்துவிடுவார்கள்போலிருக்கிறதே! கீழே, எனது அன்னை ஒருத்தி படுத்துக்கொண்டிருக்கிறாளென்பதைக்கூட மறந்துவிட்டீர்கள் போலிருக்கிறதே! உங்களது உண்மையான நோக்கந்தான் என்ன? ஏன் இந்த ஆரவாரம்? ஏன் இந்த திருக்கூத்துகள்?

மிகுந்த ருசிகரமான விஷயங்களென்று என்னென்னவோ வம்புக் கதைகளையெல்லாம் என்னிடம் சொல்ல வருகிறீர்கள்! அவைகளைக் கேட்டுக் கேட்டு நான் எவ்வளவு சலிப்படைந்துவிட்டேனென்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? எனது துயரத் தீயை அன்புரைகளாலும் ஆறுதல் மொழிகளாலும் அணைக்க முயல்வதற்குப் பதிலாக, வம்புரைகளாலும் பொய்க் கதைகளாலும் அத்தீயை மேன்மேலும் வளர்த்துக்கொண்டிருக்கும் உங்களைத் 'தோழிகள்' என்று அழைக்கக்கூட எனது நாவு துணியவில்லையே! முன்பெல்லாம் நீங்கள் என்னிடம் கொண்டிருந்த அன்பை எண்ணி, நானும் இதுவரையில்—இத்தனை தினங்களாக—உங்களது வம்பு மொழிகளைப் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தேன்; பொறுக்கப் பொறுக்க—நாளுக்கு நாள்—அவ்வம்புகள் மேன்மேலும் பெருகிக்கொண்டே வருகின்றனவே யன்றி, சிறிதளவும் குறைந்தபாடில்லையே! கொடிய சொல்லம்புகளால் எனது மனத்தைப் புண்படுத்துவதால், நீங்கள் அடையும் லாபந்தான் என்ன? நான் சிறிது நேரம் கவலையின்றிக் களித்திருப்பது, உங்களுக்குப் பொறுக்கவில்லையா என்ன?"

அதைக் கேட்ட தோழிகளுள் ஒருத்தி, கலகலவென்று சிரித்து விட்டு தலைவியை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்:—

"உன் மனத்தைக் கவர்ந்த மகானுபாவனின் திருவிளையாடல்களை நீயே தான் மெச்சிக்கொள்ளவேண்டும்! இதோ இருக்கும் இந்த 'தாணி,' முந்தா நேற்று தயிர்க்கூடையைத் தலையில் தாங்கி தெருவழியே போய்க்கொண்டிருந்தாளாம். அப்போது, இவளறியாமல் இவளின் பின் மெல்ல மெல்ல வந்த கூனல் முதுகையுடைய சிறுவன் ஒருவன், கொண்டையில் அணிந்திருந்த அழகிய மலர்கள் சிதறி விழுமாறு இவளது பின்னலைப் பிடித்து இழுத்துச் சிரித்துவிட்டு ஓடிப்போய்விட்டானாம். அவ்வாறு அக்கூனப் பையல் குறும்புச் செயல் செய்யத் துணியுமாறு அவனைத் தூண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்த்தவன் யார் தெரியுமா? இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் நீ எவனை எண்ணி எண்ணி மனம் உருகிக்கொண்டிருக்கிறாயோ, அந்த கண்ணபிரானே அப்படிப்பட்ட மகானுபாவன்."

"இவ்வூரிலுள்ள பெண்களிடம் கண்ணபிரான் செய்துவரும் குறும்புச் செயல்களை யாரால் அளவிட்டுக் கூறமுடியும்? சென்ற வாரத்திலே, நந்தகோபரின் அரண்மனையிலுள்ள யானைக்கு மதம் பிடித்துவிட்டதால், பெரிய இரும்புச் சங்கிலியால் அதைக் கட்டிவைத்திருந்தார்களாம். குறும்பு செய்வதிலேயே குதூகலம் கொள்ளும் கோபாலன், எவரும் கவனிக்காத சமயத்தில் அந்த யானையைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுவிட்டானாம். அப்போது வீதி வழியே போய்க்கொண்டிருந்த இந்த 'அஞ்சி', மதம் பிடித்து ஓடிவந்த யானையைக் கண்டு பெரிதும் நடுநடுங்கியவளாய் திடீரென்று மூர்ச்சையடைந்து

கீழே விழுந்துவிட்டாளாம். உடனே, அங்கு வந்து சேர்ந்த பாகன், அந்த யானையை ஒருவாறு அடக்கி அரண்மனைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டானாம். அப்பாகன் மட்டும் அப்பொழுது அங்கு தோன்றியிராவிட்டால், இந்த 'அஞ்சி' அப்பொழுதே இறந்துபோயிருப்பாள். அத்தகைய குறும்புக்காரக் கண்ணனிடமா நீ காதல் கொள்ளத் துணிந்தாய்?"—என்று தலைவியை நோக்கி வினவுகிறாள் ஒரு தோழி.

"இந்த கண்ணன் செய்துவரும் குறும்புகளால், இவ்வூரில் எவ்வளவு பேர் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது தெரியுமா? நேற்று, இதோ இந்த 'ரோகிணி', தனது வீட்டில் படுத்துக்கொண்டிருந்தாளாம். தன்னையுமறியாமல் இவள் சற்று கண்ணயர நேர்ந்துவிடவே, திருட்டுக் கண்ணன் வந்து வீட்டில் வைத்திருந்த எல்லா வெண்ணெயையும் தனது தோழர்களுடன் தின்றுவிட்டுப் போய்விட்டானாம். வெளியிற் சென்றிருந்த இவள் மாமி திரும்பி வந்து, இவளே எல்லா வெண்ணெயையும் தின்றுவிட்டதாக எண்ணிக்கொண்டு இவளைக் கொடுமையாக அடித்துவிட்டாளாம். அவ்வடிகளால் இன்னும் தன்னுடம்பு வலிப்பதாக இவள் சற்று முன்புதான் என்னிடம் முறையிட்டுக்கொண்டாள். அப்படிப்பட்ட பெண்ணின் வருத்தம் உணராத வெண்ணெய்க் கள்வனிடமா நீ மோகங்கொள்ளத் துணிந்தாய்?"—என்கிறாள் மற்றொரு பாங்கி.

"இதோ இருக்கிறாளே இந்தப் 'பத்தினி', இவள் ஒருநாள் அந்தக் குறும்புக்காரக் கண்ணனின் தோழர்களிடையில் சிக்கிக்கொண்டுவிட்டாளாம். காணமற்போய்விட்ட தன் வீட்டுப் பசுவைத் தேடிக்கொண்டுபோன இவள், ஒரு பண்ணை—வெளியை அடைந்தாளாம். அங்கிருந்த பத்துப் பையல்கள் இவளிடம் வந்து, "நாங்கள்தான் உங்கள் வீட்டுப் பசுவை ஒளித்துவைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உங்கள் பசுவை உன்னிடம் திருப்பி ஒப்புவிக்க வேண்டுமானால், நீ ஒரு நிபந்தனைக்கு இணங்கவேண்டும். நாங்கள் பத்துப் பேரும் ஒருவன் பின் ஒருவனாக வந்து உன்னை முத்தமிடுவோம்; இதற்கு நீ சம்மதிக்கவேண்டும்; இணங்காவிடில், உங்கள் பசுவைக் காட்டில் துரத்திவிடுவோம்."—என்று பயமுறுத்தினார்களாம். வேறு வழியின்மையால் அந்நிபந்தனையை இவள் மறுக்க முடியாமற் போகவே, அப்பத்துப் பையல்களும் ஒருவன்பின் ஒருவனாக வந்து இவளை முத்தமிட்டுவிட்டு விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்களாம். சற்று தூரத்திலிருந்த கண்ணபிரானும், அக்காட்சியைக் கண்டு வயிறு குலுங்கச் சிரித்து மகிழ்ந்தானாம். அப்பையல்களை அவ்வாறு தூண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்த்த குறும்புக்காரனுக்கா, நீ உனது சிறிய உள்ளத்தை உரிமைப்படுத்திவிட்டாய்?"—என வினவுகிறாள் வேறொரு தோழி.

"இதோ இந்த 'கோவினி', ஒருநாள் தெரு வழியே போய்க்கொண்டிருந்தாளாம். திடீரென்று இவள்முன் தோன்றிய மூளிவாய்க் கோமாளிப் பையல் ஒருவன், இவளைக் கண்டு 'கெக்கெக்கே' 'கெக்கெக்கே' என்று கெக்கலி கொட்டிக் கொக்கரித்துப் பரிகசித்து நின்றானாம். இரண்டொரு கணங்களுக்குப் பின்பு அங்கு தோன்றிய கண்ணனும், அம்மூளிப் பையனுடன் சேர்ந்துகொண்டு இவளைப் பலவாறு பரிகசிக்கத் தொடங்கினானாம். இப்படிப்பட்ட குறும்புக்காரப் பையல்களுக்குத் தலைவனாக விளங்கும் ஒருவனிடமா, நீ காதல் கொண்டுவிட்டாய்?"—என வினவுகிறாள் மற்றொரு தோழி.

அத்தோழிகளின் பேச்சைக் கேட்டுப் பெருஞ்சினங் கொண்ட தலைவி, அவர்களை நோக்கி பின்வருமாறு கூறுகிறாள்:—

"இவ்வளவு பொய்கள் நிரம்பிய இவ்வளவு கதைகளைக் கட்டிச் சொல்ல எங்கே கற்றுக்கொண்டுவிட்டீர்கள்? உங்களது பொய்க் கதைகளை அப்படியே நம்பிக்கொண்டுவிட, நான் ஏதும் அறியாப் பேதையா என்ன? கண்டோர் கருத்தைக் கவரும் கட்டழகனாகிய கண்ணபிரானிடம், உங்களுக்கேன் இவ்வளவு பொறாமை? உங்களது மாயக்கண் வலையில் அவன் சிக்கிக்கொள்ளவில்லையென்ற வயிற்றெரிச்சலல்லவா, உங்களை இவ்வாறெல்லாம் அவன் மேல் பழி சுமத்திக் கதை கட்டச் செய்விக்கிறது! போங்கடீ, போங்கள்! மெய்யன்பின் வடிவாகிய கண்ணபிரான், கேவலம் ஊன உடலழகில் மயங்கி மையல் கொள்ளக் கூடியவனா என்ன? அவனை எளிதில் வசப்படுத்தக்கூடியது, களங்கமற்ற—ஹிருதய பூர்வமான—தூய மெய்யன்பு ஒன்றே என்பதை நீங்கள் இனியேனும் மறந்துவிடாதீர்கள்!

உங்களது வம்புரைகளைக் கேட்டுக் கேட்டு, என் மனம் பெரிதும் கொதிக்கிறது. போதும் உங்கள் சாவகாசம்! போதும் உங்கள் பிரசங்கள்!

கள்! பொழுது விடிய இன்னும் சில நாழிகைகளே இருக்கின்றன. விடிய ஐந்து நாழிகைகளுக்கு முன்னே எழுந்திருந்து, யமுனைக்கு நீராடப் போக வேண்டும். ஏன் என்னை இன்னும் தூங்கவிடாமல் தொந்தரவு செய்கிறீர்கள்? சிறிது நேரமேனும் கண்ணயர்ந்தால்தான், எனக்குச் சற்று ஆறுதலுண்டாகும். இந்நடு நிசியிலே, நீங்கள் ஊதும் குழல்களும் மீட்டும் வீணைகளும் போடும் தாளங்களும் என்னால் சகிக்கமுடியாத கர்ண-கடூரமான சப்தத்தை எழுப்புகின்றன. எனது சிந்தைக்கினிய சீரிய கண்ணபிரானது திருவருட்புகழைப் புகழ்ந்து பாடாத பாட்டுகளெல்லாம், எனக்கு பொறுக்க

முடியாத வெறுப்பையே விளைவிக்கின்றன. ஆதலால், இந்த குழல்கள் வீணைகள் தாளங்கள் முதலிய எல்லாவற்றையும் கட்டி மேலுறையால் மூடி மூலையில் வைத்துவிடுங்கள். அதோ எரிந்துகொண்டிருக்கும் அந்த ஒற்றை விளக்கை அதிக வெளிச்சமின்றிக் குறைத்து மேலண்டைச் சுவரின் மூலையில் வைத்துவிட்டு, என்னைச் சிறிது நேரம் கண்ணயரத் தனியே விட்டு விட்டு, நீங்களெல்லோரும் உங்கள் வீடுபோய்ச் சேருங்கள்."

தலைவி கட்டளையிட்டவாறே செய்துவிட்டு, தோழிகளெல்லோரும் அவரவர் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அவர்களனைவரும் அகன்ற பின்னர், சீரிய மெய்க்காதல் நிரம்பித் ததும்பும் நெஞ்சினளாகிய தலைவி, தனியேயிருந்து பின்வருமாறு கூறுகிறாள்:—

"எனது கருத்தைக் கவர்ந்த கட்டழகனாகிய கண்ணபிரானை இன்றிரவு கண்டு களிப்பதற்கு முன்னே, எனது இருகண்களும் ஒரு கணமேனும் உறங்க இசையுமோ? வம்பளந்து கொண்டிருந்த பெண்களெல்லோரும் அவரவர் வீட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள். இந்நேரம், என்னிடம் அன்பு மிகுந்த அழகனாகிய கண்ணபிரான், என் வரவை எதிர்பார்த்துப் பேரார்வத்துடன் காத்துக்கொண்டிருப்பான். இன்று காலையிலே, தண்ணீர் கொண்டு வ நான் யமுனையாற்றுக்குச் சென்றிருந்தபோது, என்னைச் சந்தித்த கண்ணன் தனியே அழைத்து, வெண்கல வாணிகரின் வீதி முனையிலுள்ள வேலிப்புறத் திலே தன்னைச் சந்திக்குமாறு கட்டளையிட்டு மறைந்தான். அச்செல்வனது கட்டளைக்கிணங்க அவ்விடத்தை அடைந்து, அவனது செல்வ மணிக்கை ளிரண்டையும் பேரன்போடு பற்றி ஆராத காதலுடன் முத்தமிட்டு மகிழ்வ தற்கு முன்னே, எனது இருகண்களும் ஒரு கணமேனும் உறங்க இண குமோ? இவ்வாய்ப்பாடியிலே, என்னிலும் சிறந்த அழகுடைய பெண்கள் எவ்வளவோ பேரிருந்தும், அவர்களையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் என் னொருத்தியிடமே கண்ணபிரான் தனிப்பட்ட பேரன்பு பாராட்டிவருவது எனது ஹிருதய பூர்வமான—களங்கமற்ற—தெய்விகக் காதலின் மகத்தா சீரிய சக்தியினாலன்றோ! வெளியழகில் மயங்காத அப்பெருமான், தூ மெய்ப் பேரன்புக்கு எவ்வளவு தூரம் கட்டுப்பட்டுப் போய்விடுகிறான்! அ பெருமானது ஒப்புயர்வற்ற அற்புத வடிவழகைத் தியானிக்கும்போதே—அ னது அருட்பெருங் குணங்களைச் சிந்திக்கும்போதே—அவனது அருள் மொழி களை எண்ணும்போதே, எனது ஆன்மா இன்னதென்று விவரிக்கவொண் ணாத ஒப்பற்ற ஆனந்தத்தில் ஆழ்ந்துவிடுகிறதே! அத்தகைய கருணைக்கடல கிய கண்ணபிரானைக் கண்ணாரக் கண்டு களிக்க, இதோ புறப்படுகிறேன்!"

கற்பரசி கண்ணகி

(பாகனேரி-தே. வீரப்பன்.)

அருந்தமிழ்க் கவிஞராகிய 'இளங்கோவடிகள்' இயற்றியுள்ள "சிலப்பதிகாரம்" எனும் காவியம் மங்கி மழுங்கி யிருளடர்ந்த நந்தமிழ் நாட்டின் முற்கால நிலையினையும், தமிழ் நாட்டினரின் நாகரீகமிகுந்த ஒழுக்கமான வாழ்வின் சீரினையும், மதப்பற்றுளோர் தெய்வப் பற்றுள்ளோரின் நெறியினையும், மரக்கல மூர்ந்து அன்னிய நாட்டாருடன் செய்துள்ள வியாபார விதியினையும், அரசன்றன் செங்கோலின் மாட்சியினையும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு நகரத்தின் பெற்றியையும், ஆங்குள்ள பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியினையும், பட்டினு மயிரினும் பருத்தி நூலினும், கட்டு நுண்வினைக் காருக ரிருக்கையும், மாசறு முத்து மணியும் பொன்னும் ஆய பல பொருட்கள் குறைந்துள தெருக்களின் மாண்பையும், கோவின் கோயிலும் அதன் வீதியும், யடையினரின் இருக்கை நிறைந்த வீதியும், வணிகர்தந் தெருவும், பார்ப்பாரிருக்கைகளும், இன்னுமநேக பண்டைப் பழக்க வழக்கங்களையும் கூறிச் செல்லாநிற்கின்றது. பண்டைக்கால இந்தியாவின் சிறப்பைக் கூறும் நூல்கள், சிலச் சில வவ்வக் காலங்களில் பேரறிஞர்களாய் பெருந்தமிழ்ப் புலவர்களாலியற்றப் பெற்றுள வெனினும், இளங்கோ வேந்தனாலாக்கப் பெற்ற தேனுமமிழ்துங் குழைத்து நிரப்பப் பெற்றாற் றெடுக்கும் "சிலப்பதிகாரம்" போன்று அவ்வளவு விரிவாகக் கூறு நூல் வேறுயா மெங்கும் கண்டிலம். இஃது பற்றி யன்றோ நந் தற்காலத் தமிழ் நாட்டின் மக்களைத் தட்டி யெழுப்பித் துயிலழித்தற்கு வந்த நவீன கவிஞர் பெருமான் "பாரதி"யாரும் 'சிலப்பதிகார மென்றோர் மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடு' என்று ஆரவாரித்துச் சென்றுளார்.

இவ்வித சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்துள விக்காவியம், கற்பரசி கண்ணகியின் றன்மையையும் கோவலன்றன் மாண்பையும் உட்கொண்டு கற்போருளத்திற் கழிபேருவகை யூட்டுவதா யிலங்குகின்றது.

பூம்புகாரிலே பழம் பெருங்குடியில் வந்தோன், எண்ணுதலற்ற ஒப்புயர்வற்ற பெருஞ் செல்வத்தோன். அவன் யாரெனின் "வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்துவான்" என்பான் புத்திரன் 'கோவலன்' என்பானுக்கும்

"போதிலார்திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றுந் தீதிலா வடமீனின் றிறமிவள் திறமென்று மாதரார் தொழுதேத்தும் பெருங் குணத்துக் காதலாள் மாநாய்கன் குலக் கொம்பர் 'கண்ணகி' என்பாளுக்கும், உறவினர் புடைசூழவும், மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடவும், மணவணி கண்டிருபெருங் குரவரும் மகிழ்ந்தனர்.

மணமான சின்னாட்களுக்குப் பின் கோவலன், அவ்வூர் அரச பெருமான் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் முன் அரங்கேற்றுவான் பொருட்டு வந்த பரத்தை "மாதவி" என்பாளின் மையலில் வீழ்ந்து அவடன்பா னின்று பெயரா தொழிந்து, கணக்கற்ற பொருட் குவைகளை யவள்பாலழித்துக் களிமகிழ் பெய்து, காமந்துய்த்து, தன் மனை மறந்து, தகைமை பெயர்ந்து, அறிவிழந்து, அவலமு மெய்தி, நாடோறு நாம் காணுந் தற்கால இழிதொழில் மைனரல்லாது, கௌரவம் பொருந்திய மைனர் விளையாட்டில் காலங் கழிக்கலானான். இதனிடையே "மணிமேகலை" யெனும் மகவு மொன்று மாதவிக்கு தோன்றிற்று.

கோவலன்றன் பிரிவிற் காற்றாது வருந்திய "கண்ணகி" தன்றோழி 'தேவந்தி' யோடு கூடிப் போதுபோக்குவளேனும் தன் வருத்தமோ சொல்லிடப் படாது. எனினும் அதை வெளிக் காட்டாது தன் தோழியிடம் சிலவேளை தன் கணவன் செய்தி கூறியும், கூறாதுமாக வாழ்ந்து வந்தாள். கோவலன் கூடிய மாதவி மகிழவும், கோவலன் பிறந்த கண்ணகி துயர் உறவும் நாட்கள் சென்று கொண்டிருந்தன. கோவலன் பிரிந்த அன்று தொட்டு நங் கண்ணகி பூமுடித்தாளா? அன்றித் தன்னை யலங்கரித்தனளா? இல்லை. இதை நம் மடிகளார்,

"அஞ்செஞ்சீ றடி யணிசிலம் பொழிய
மென்றுகி லல்குல் மேகலை நீங்கத்............
............திங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர்பிரியச்
செங்கய னெடுங்கண் அஞ்சன மறப்பப்
பவளவாள் நுதல் திலக மிழப்ப
தவளவா ணகை கோவல னிழப்ப."

என்று விலையற்ற பெரும் மாணிக்கங்கள் போன்ற வடிகளால் "தவளவாணகை கோவலனிழப்ப" எனக் கண்ணகியின் கற்பின் மகிமையையும், கணவன் றன்னைப் பிரிந்து அயலே வாழினுந் தானலங்கரித்தல் பேதமையென்ற பெருமறிவின் றகைமையையும் வியப்பவர்போல் கூறி நிற்பது நமக்குக் கண்ணகி கற்பில் அருந்ததி யொப்பாள் என்று மறைமுகமாக அந்நூலின் புறத்தே கூறுவது போற் றுலங்காநிற்கிறது. உலகில் கற்புடைய பெண்கள் மலிந்திருப்பின் எங்கும் களிபெருகும், நன்மை யுண்டாகும், வளம்வளரும், மறமறுகும், மண்பயனுறும், தொழில் விருத்தியடையும். இஃதை யோர்ந்தன்றோ தெய்வப்புலவர், திருவள்ளுவனார், "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யு மழை" என்றார். நிற்க, அடிகளும் வள்ளுவர் கூற்றை யாதரிப்பார்போல், கண்ணகியின் றுயர் கண்டிரங்

ஐய தேவந்தி யவள்பால் கூறுகின்றாள்: "பொற்றொடி கைத்தாயுமில்லை கணவற்கோர் நோன்பு பழம்பிறப்பிற் பொய்த்தாய். ஆகையால் நீ சோமகுண்டம் சூரிய குண்டந் துறைமூழ்கிக் காமவேள் கோட்டந் தொழுவாய்" என்று கூற, அதற்குக் கண்ணகி கூறுகின்றாள்:—"பீடு அன்று எனக்கு; காரணம் குலமகளாய எனக்குத் தெய்வந் தொழுதல் மரபன்று. என் கணவரிற் சிறந்த தெய்வம் வேறொன்றுண்டு கொல்?" என்பதாக. எனவே கற்பரசிகட்கு தெய்வம் கணவனே.

ஈண்டு இவ்வாறாக, மாதவிக்கும் கோவலற்கும் ஊடல் முற்ற மனவெறுப்பாக அவணின்று பிரியற்கு மனவுருப் பெற்றியன் ஊழ்வினைப் பயனாற் பிரிந்து தன்மனை வந்து ஆங்கு தன் மனையாளுடன் பள்ளியறையுட் புக்கு, "பைந்தொடி! ஐயோ!! உன்மேனி வாடி விட்டதே! என்றும் யான் வலைவின் மகளிருடன் கூடி ஒழுகியதாலே முதியோர்களீட்டிய பெருநிதிக் குன்றமென் ஒழுக்க வீனத்தாலே தொலைத்தேன். அது எனக்கு மிக நாணந் தருகின்றது" என்றும் கூற, கற்பரசி கண்ணகி யாது கூறினள்? தன் கேள்வனை தூவென்றிகழ்ந்தாளா? அலர் மொழிகள் கூறினளா? அன்றி இங்கேன் வந்தீர் என்று துடைப்பத்தை மரியாதைக்காகக் கையிலெடுத்தாளா? இல்லை. இல்லை. மாதவிக்குப் பொருள் கொடுக்க வழியில்லையே வெனத் தளர்ந்து கூறினனென வெண்ணி சந்திரன் போன்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய இனிய முகத்தினில் முட்டாட்டாமரை தன் கேள்வனாய கதிரவனைக் கண்டு முக மலர்தல் போல் கண்ணகி முகமலர்ந்து கூறுகின்றாள். "என்னிடமிரண்டு சிலம்புள; கொண்" மெனக் கோவலன், ஊழ்வினை கடைக்கூட்ட மதுரை சென்று பொருளீட்டுவோ மெனத் தன் பத்தினியையும் உடனழைத்துச் செல்கின்றான்.

இவ்வாறாக மதுரை மூதூர் வழிச் செல்லுங்கால் கவுந்தியடிகள் எனும் தவசிரேஷ்டரையும் கண்டு உடனழைத்தேக மதுரையடைந்து கவுந்தியடிகளின் உதவியால் கண்ணகியை 'மாதிரி' எனும் இடையர்குல மங்கையின்பால் பாதுகாக்குமாறு விட்டுக் கோவலன் சிலம்பைக்கொண்டு மதுரை யுட்புகுந்து வழிச் செல்லுங்கால் காவுரையும் பொன்வினைக் கொல்லனைக் கண்டு தன் சிலம்பின் செய்திகூற அதற்கப் பொற் கொல்லன் "கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம் பியாப்புறவில்லை யென முன்போந்து யான் வேந்தற்கு விளம்பி வருமளவு நீர் எனதகத்தின் புறத்தே யிரு" மெனக் கூறி யரசன்பால் விரைந்து வந்து கூறுகிறான்.

"...........கிடந்து தாழ்ந்து பல வேத்திக்
கன்னகமின்றியுங் கவைக் கோலின்றியுந்
துன்னிய மந்திரந் துணையெனக் கொண்டு
வாயி லானரை மயக்கு துயிலுறுத்துக்
கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்
கல்லன் பேரூர்க் காவலர்க் கரந்தென்
சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென

"வினைவிளை காலமாதலின்" யாவதுஞ்
சினையலர் வேம்பன் றேரானாகி
யூர்காப் பாளரைக் கூவியீங் கென்
தாள்பூங் கோதை தன்காற்சிலம்பு
கன்றிய கள்வன் கையதாகிற்
"கொன்றச் சிலம்பு" கொணர்க"

என அரசன் சிறிதும் சிந்தியாமலும், கள்வனை நேரிற் கண்டு விசாரியாமலும், பண்டை விளைவாகி வந்த வினையின் பயனால் தன்னிலைமையோராது அவசரத்தில் சினமெனு மேகமானது அறிவென்னும் பகலவனை மறைக்க கோவலனைக் கொலை செய்ய உத்தரவு கொடுத்தான். என்னே அவ்வரசனின் அதுபோதிருந்தமதி! எனவே கோவலனும் கொலைவாய்ப்பட்டான்.

இச்செய்தி யறிந்த கற்பரசி கண்ணகி பொங்கி யெழுந்தாள், அழுதாள், மாழ்கினள், அயர்ந்தாள், துடித்தாள். வெஞ்சின மவடன் மனத்திடை மூள மூள ஆற்றாளாய்க் "காய்கதிர்ச் செல்வனே! கள்வனோ வென்கணவன்?" என்று கேட்டாள். 'கள்வனோ அல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா யொள்ளெரி யுண்ணுமிவ்வூர்" என்று ஒரு குரல் எழுந்தது. அவ்வளவில் பெயர்ந்து வீதியிடைக் குழுமிய மாந்தர்க்குத் தன் கணவன் கோதிலான் என்றுகூறி யரசன் அவைக்களம் சென்று வழக்குரையாதாள் வழக்குரைத்தாள். தீதுடையேன் என்றறிந்த வரசன் "யானோ வரசன் யானே கள்வன்" என்பதாகத் தானே மாண்டு கிடந்தான். பின்னர் கண்ணகி:—

"நான்மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தரும்
வானக் கடவுளரு மாதவருங் கேட்டிமின்
யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த
கோநகர் சீறினேன் குற்றமிலேன் யானெ"ன்
றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை
வலமுறை மும்முறை வாரா வலமந்து
மட்டார் மறுகின் மணிமுலையை வட்டித்து
விட்டாள் எறிந்தாள்...........
மாலை யெரியங்கி வானவன்றான் றோன்றி"

யாது செய்ய வேண்டுமெனப் பத்தினி முன்வினவப் பார்ப்பார், அறவோர், பசு, "பத்தினிப் பெண்டிர்" மூத்தோர் (அறிவில்) குழந்தை யென்னும் இவர்கட்கு இடையூறு செய்யாது ஏனையவற்றை உண்ணுதி" யென்ன, அவ்வாறே அக்கினி யாண்டு மண்டி யென்று நிலைபெயராத பத்தினிப் பெண்டிரின் தகைமையை வலியுறுத்தி மதுரை மூதூ ரழித்தது.

"பொற்பு வழுதியுந்தன் பூவையரு மாளிகையும்
விற்பொலியுஞ் சேனையுமா வேழமுங்—கற்புணைத்
தீத்தரு வெங்கூடற் றெய்வக் கடவுளரு
மாத்துவத்தான் மறைந்தார் மற்று."

பிச்சைக்காரி:—பிச்சைக்காரி அம்மா! கொஞ்சம் பிச்சை போடுங்கள்?

வீட்டுப்பெண்:—ஏண்டி, என்ன சொன்னாய்? இதோ கம்பு எடுத்து வரேன்—என்று ஆத்திரத்துடன் சொன்னாள்.

***

தகப்பனார்:—(கோபத்துடன்) "என்னடி கமலா, உன்னுடைய புருஷனுக்கு வேலை கிடைக்காதிருப்பதால் எப்பொழுது பார்த்தாலும் படுத்துக் கொண்டிருப்பதுதானா வேலை?

மகள்:—இல்லை அப்பா அவர் எழுந்தும் கூட உட்காருகிறதுதான்.

***

பெண் :—(மரத்திலிருந்து விழுந்து காயப்பட்டிருக்கும் பையனைப் பார்த்து) "அடே அப்பா! உன் பெயரைச் சொல்லு. உன் அம்மாவிடம் போய்ச் சொல்லுகிறேன்."

பையன்:—"எங்க அம்மாவுக்குத்தான் என் பெயர் நன்றாய்த் தெரியுமே."

***

உபாத்தியாயர்:—பாத்திரமறிந்து பிச்சை இடு என்றால் என்ன?

மாணவன்:—பாத்திரத்தில் ஓட்டையிருக்கா? ஓட்டை இல்லாவிட்டால் பிச்சை இடு என்று அருத்தம் சார்.

***

கனவான்:—என்னடா! பசிக்கிறதென்றால் ஏதாவது வேலை செய்கிறதுதானே?

பிச்சைக்காரன்:—அதையும் பார்த்துவிட்டேன் சாமி! வேலை செய்தால் அதிகமாகப் பசியெடுக்கிறதே! நான் என்னசெய்வேன் எசமானே?

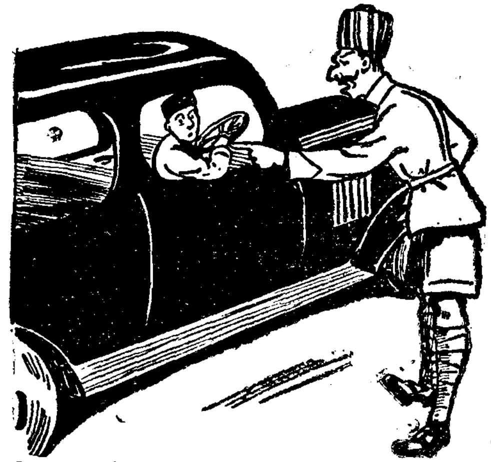

கான்ஸ்டேபிள்:—"நீ என்னைச் சுற்றி ஏன் போகவில்லை?"

மோட்டார் ஓட்டி:—"நீங்கள் நின்றதை நான் கவனிக்கவில்லை."

கான்ஸ்டேபிள் :—"இனி நான் நின்றாலும் நிற்காவிட்டாலும் என்னைச் சுற்றியேதான் போகவேண்டும் தெரியுமா?"

***

பிராமணன் :—அடுத்தாத்து சங்கரன் தன் தாய் தந்தையர்கள் தான் விரும்பிய பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்ய இசையாவிடின் நாக்கைப் பிடுங்கிக்கொண்டு செத்துவிடுவேனென்று சபதஞ் சொல்லிக்கொண்டு போயிருக்கிறான்.

மனைவி:—அப்படியாயின் கையில் எச்சில் பட்டுவிடுமே.

***

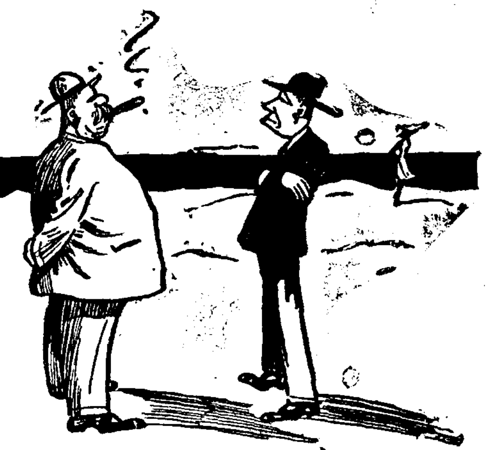

பெரியவர்:—"என்னப்பா, மூன்று வருஷமாகியும் வாங்கிய 50 ரூ. கடனில் கொஞ்சமாவது கொடுக்கக்கூடாதா?"

கடன்பட்டவர் :—"நான் போன மாதமே கொடுக்க வேண்டுமென்றுதானிருந்தேன். ஆனால் நீங்கள் பாப்பர் விண்ணப்பம் கொடுத்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு, இனி பணத்தை உங்களுக்குக் கொடுத்தால் உங்களுக்குத் தொந்திரவு ஏற்படும் என்றுதான் பேசாமலிருந்து கொண்டேன்."

***

தகப்பனார் மகனைப்பார்த்து, "தம்பி, உனக்கு இந்த கால் வருடப் பரீக்ஷையில் கிடைத்த மார்க்குகள் எத்தனை?

மகன்:—ஐயா, எனக்கு 5000 மார்க்குகள் கிடைத்தன.

தகப்பனார்:—அப்படியா? 5000 மார்க்குள் எப்படிடா கிடைத்தன?

மகன்:—எனக்குத் தமிழ்பாடத்தில் 5 மார்க்குகள் மீதி நான்கு பாடங்களுக்கு நான்கு முட்டைகள் ஆக 5000 மார்க்குகள் ஐயா.

மகள்:—அப்பா! அப் படுபாவி என்னைக் காதலிப்பதுபோல் நடித்து ஏமாற்றியதிலிருந்து, இனி இப்பூமண்டலத்தில் எவரையும் கலியாணஞ் செய்வதில்லையெனத் தீர்மானித்து விட்டேன்.

தகப்பன்:—மகளே! கவலைப்படாதே. அப்படியானால் ஆகாயாதத்தில் பறந்துகொண்டே கலியாணம் செய்து கொள்ளலாம்.

***

"என்னப்பா! நாய்க்குட்டியை ஒரு ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறாயா?"

"சுவாமி, நாய்க்குட்டியைக் கொடுத்து விட்டால் என் பெண்சாதி அழுது செத்துப் போவாள். ஆனால் நீங்கள் இரண்டுரூபாய் கொடுக்கும் பட்சத்தில், கழுதை அழுதால் அழுதுகொண்டு கிடக்கட்டும் என்று கொடுத்து விடுகிறேன்."

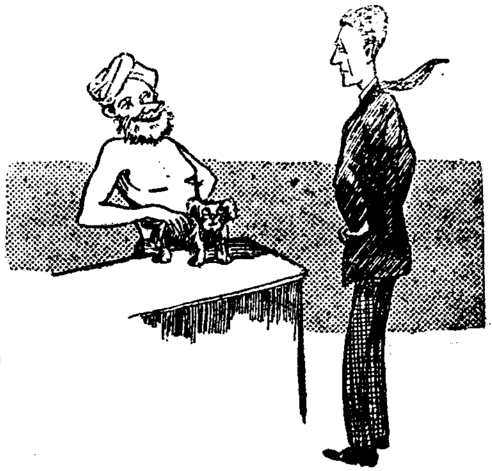

***

தாயார்:—மகனே! அந்த அலமாரியில் பக்ஷணங்கள் வைத்திருக்கிறேன். நீ அதைப்போய்த் தொட்டுவிடாதே. அதற்குள் பூச்சாண்டி இருக்கிறான். ஜாக்கிரதை!

மகன்:—அம்மா! அப்படியா சங்கதி? பக்ஷணங்கள் காணாது போய் விட்டால் நான்தான் தின்று விடுகிறேனென என்னை அடித்தாயே. இப்போது தெரிகிறதா பக்ஷணங்கள் போகிற வழி!

***

பையன்:—அம்மா இன்றைக்கு எங்கள் உபாத்தியாயர் நல்ல சாப்பாடு எனக்கு போட்டார்?

ஏழை தாயார்:—அப்படியானால் உன்னுடைய பகல் சாப்பாடு எனக்கு மிச்சம் அப்பா?

பையன்:—இல்லையம்மா, உதைதான் போட்டார் என்று அழ ஆரம்பித்தான்.

***

"குழந்தாய்! என் அழுகின்றாய்."

"அப்பா அம்மாவை 'நாயே' என்று வைதார்."

"பிறகு?"

"அம்மா அப்பாவை குட்டிச்சுவர்மாதிரி வயஸாச்சு, என்றாள்."

"உனக்கென்ன, அதைப்பற்றி?"

"அப்படியானால் நான் யாரென்று தெரியவில்லை."

நீலக்கண்களுள்ள வெள்ளைக் குரங்கு

நியூயார்க் மிருகக் காட்சியில் பால் போன்ற வெள்ளை நிறமுடைய குரங்கொன்று இருக்கிறது. இவ்வளவு வெண்ணிற முள்ள குரங்கு உலகிலேயே வேறெங்கும் கிடையாதாம். இதன் கண்கள் நீலநிறம் வாய்ந்து அழகாய் இருக்கின்றன. "பஞ்சா" என்னும் பெயருடைய இக் குரங்குக்கு ஒரே ஒரு நாய்தான் சிநேகமா யிருக்கிறதாம். அவை பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று நேசித்து இணைபிரியா திருக்கின்றனவாம்.

* * * *

நினைத்த மாத்திரத்தில் வியர்வை வெள்ளம்.

1740—வருஷத்தில் பிரான்ஸில் பெஸ்கான் என்னுமூரில் பார்னெல்லா என்னும் பெயருடைய கிறிஸ்தவ சந்நியாசி யொருவர் இருந்தார். அவர் நினைத்தமாத்திரத்தில் தேகமெங்கும் வியர்வை யரும்பி வழியுமாறு செய்வாராம். ஆனால் இந் நூதன செயலை இப்போதுள்ள டாக்டர்கள் இது ஒன்றும் பிரமாதமில்லை யென்றும், சதைகளையும், முக்கிய நரம்புகளையும் மனம் போல் ஆட்டி வைக்கும் சக்தியிருந்தால், தேகத்தை நினைத்தவாறு மாறுதலடையச் செய்யலா மென்றுங் கூறுகிறார்கள்.

* * * *

விக்கலுக்குக் கருப்பு கோழி 'சூப்'

டெக்ஸாஸ் பிரதேசத்தில் 75—வயதுள்ள டி. கிலஸ்பி என்பவருக்குத் திடீரென விக்கல் ஏற்பட்டு விடாது தொந்தரவு செய்தது. அதை நிறுத்த வேண்டி அவர் எத்தனையோ டாக்டர்கள் உதவியை நாடினார். பயனில்லை. கடைசியாக, உலகில் பல பாகங்களிலு முள்ள வைத்திய நிபுணர்களுக்குத் தந்தியடித்தார். பலவிதமாக யோசனை கூறினர். கடைசியாக ஜப்பானிலிருந்து ஒரு அறிஞர், கருப்புக் கோழி 'சூப்' செய்து சாப்பிட்டால் விக்கல் நின்று விடுமென தந்திமூலமாகத் தெரிவித்தார். அவ்வாறே டி. கிலஸ்பி கருப்புக்கோழி சூப் சாப்பிட்டதில் உடனே விக்கல் நின்று விட்டதாம்.

* * * *

6—அணாவுக்கு ஒரு பெண்.

சைனாவில் 6 அணாவுக்கு ஒரு பெண் விகிதம் 200 பெண்களை விற்றதாக லண்டன் பாதிரி யொருவர் கூறுகிறார்.

* * * *

மாத்தூளிலிருந்து மதுசாரம்

மாத்தூளிலிருந்து மதுசாரமும், சர்க்காரையும் உற்பத்தி செய்கின்ற புதுமுறை யொன்று ரஷியாவில் கண்டு பிடிக்கப்பட் டிருக்கிறது. வெண் கடலின் பக்கத்தில் இருக்கும் ஆர்ச்சஞ்சேலில் ஒரு வகையான பயிர்கள் உற்பத்தியாகின்றனவாம். இவற்றின் மாத்தூளி லிருந்து வருடந்தோறும் 40 லட்சம் காலன் மதுசாரம் எடுக்க ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றனவாம்.

அஸாம் சோசத்தியில் இருவர் வாய்ச்சண்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கையில் திடீரென இடி விழுந்ததாம். அவ்வதிர்ச்சி தாங்கமாட்டாமல் அவ்விருவரும் ஊமைகளாய்விட்டார்களாம்.

* * * *

வங்காளத்தில் மழை பெய்யாமையால் கொடிய பஞ்சம் நேர்ந்தது. அச்சமயம் ஒரு பெண்மணி 'மேகமல்லாரு' என்னும் ஒருவகை ராகத்தைப் பாடி மழை பெய்வித்தாளாம்.

* * * *

அக்பர் சக்ரவர்த்தி காலத்தில் மயன்தான்கான் என்ற சங்கீத வித்வான் இரவில் பாடவேண்டிய ராகம் ஒன்றைப் பகலில் பாடிப் பாடின இடமெல்லாம் இருள் மூடி இரவாகும்படி செய்தாராம்.

* * * *

ஜெர்மனியில் விவாகஞ் செய்துகொள்ள விரும்பும் ஆடவர்களையும், பெண்களையும் வைத்திய பரிசோதனை செய்வதற்காக ஒரு சபை ஏற்பட்டிருக்கிறதாம். தம்பதிகள் உடல் நிலை ஒழுங்காக இருக்கிறதென டாக்டர்கள் கூறினால்தான் விவாகம் நடக்குமாம்.

* * * *

டாக்டர் டமக்லோ என்பவர், பசுவின்பால் அதிகமாகச் சாப்பிடுவோருக்குப் பசுவின் குணம் ஏற்பட்டு விடுகிறதென்று கூறுகிறார். அத்துடன் அவர், இக்காரணத்தாலேயே பசுவின் பாலை நோயாளிகள் சாப்பிடக்கூடாதென்று வற்புறுத்துகிறார். அவரது புத்திமதியைக் கேட்பவர்கள் நன்மையடைந்து வருகிறார்களாம்.

* * * *

மேனாட்டுப் பெண்கள் பெரும்பாலார், தங்கள் நீண்ட கூந்தலைக் கத்திரித்துக்கொண்டு, பிடிப்பான தொப்பிகளை அணிவதனால், 30, 40 வயதுக்குள்ளேயே மயிர் உதிரப்பெற்று வழுக்கைத் தலையர்களாகிறார்கள் என்று டாக்டர் லியோனார்டு வில்லியம்ஸ் கூறுகிறார். இவர் கூறுவதிலிருந்து ஆடவர்களுக்கு வழுக்கைத் தலை யேற்படுவதற்குக் கூட அவர்கள் தலைப்பாகை, தொப்பி முதலியவைகளை எப்போதும் உபயோகிப்பதினால்தான் என்று தெரிகிறது.

* * * *

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் சற்றேறக் குறைய நான்காம் நூற்றாண்டில் அதாவது மௌரியன் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிற பௌத்தர்களின் ஸ்தூபியொன்று சாம்பரான் ஜில்லாவில் லாரியர்நந்தன்கார் என்னுமிடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* * * *

பூரி ஜில்லாவைச்சேர்ந்த பிர்ராமச்சந்திர புரத்தில் 160 வயதுள்ள கூனற் கிழவியொருத்தி இருக்கிறாள். அவள் ஐந்து தலைமுறைகளைக் கண்டவளாம்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

டாக்டர் முத்துவின் பயணம்

டாக்டர் முத்து என்பவர் க்ஷயரோக ஆராய்ச்சியில் சிறந்த நிபுணர். இவர் இக் கொடிய நோய்க் காரணங்களை ஆராய்வதிலேயே தமது வாணாளைச் செலவு செய்து வருகிறார். க்ஷயரோக நீக்கத்தின் பொருட்டுப் புதிய புதிய முறைகளைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார். தமது கருத்துக்களை நூல்கள் வாயிலாகவும் வெளியிட்டிருக்கிறார். க்ஷயரோக நிவாரணத்தின் பொருட்டுத் திறந்த வெளியில் சிகிச்சை செய்யும் முறைக்கு உலகில் ஆக்கம் அளித்த சிலருள் இவரும் ஒருவர். இவர் வெளியிட்ட சில புதிய கொள்கைகளுக்குப் பலமான எதிர்ப்புக்கள் ஏற்பட்டன. இவருடைய நூல்களை நூல் நிலையங்களில் வைக்கக் கூடாது என்று இன்னும் இங்கே தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. நானாவட்டத்தில் இவருடைய கொள்கைகளே சிறந்தவை என்று மேனாடுகளில் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. டாக்டர் முத்து சென்னைக்கு அடுத்த தாம்பரம் என்னும் இடத்தில் பெரும் பொருட் செலவில் ஒரு சிகிச்சா ஆசிரமம் நிறுவித் தொண்டாற்றி வந்தார். அதற்குப் போதிய ஆதரவு கிடைக்காமையால் அவர் மனம் வருந்தி இங்கிலாந்துக்குப் போக உறுதி செய்தார். ஷை சிகிச்சா ஆசிரமத்தை அரசாங்கத்தாரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார். அரசாங்கத்தார் அதை ஏற்றுக் கொண்டு சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். டாக்டர் முத்து தம்பதிகட்குச் சென்னை பொஸொட்டா ஓட்டலில் நண்பர்களால் ஒரு பிரிவுபசார விருந்து நடத்தப்பட்டது. உபசாரத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் முகத்தான் அவர் செய்துள்ள சொற்பொழிவு பெரிதும் கவனிக்கத் தக்கதாகும். "க்ஷயரோகம் தொத்து வியாதி அன்று. உணவுக் குறைவாலும், உணவுச் சத்துக் குறைந்து நரம்புச் சக்தியின் தளர்ச்சியாலும் இப் பிணி பீடித்துக் கொல்லும்" என்கிறார் டாக்டர் முத்து. இந் நாட்டில் சுகாதாரமின்மை, நல்ல இருப்பிடங்கள் இன்மை, குழந்தைமணம் முதலியவற்றாலும் இக் கொடிய பிணி ஏற்பட்டு தொல்லை விளைக்கிறது என்றும் கூறுகிறார். மக்கள் வாழ்க்கை நிலையை ஒழுங்குபடுத்தி உயர்த்த வேண்டும். நல்ல வீடுகளில் வசிக்க வேண்டும். பால்—பழம் முதலிய உணவுப் பொருள்களை எல்லாரும் வாங்கி உட்கொள்ளும் முறையில் அவைகளின் விலை குறைய வேண்டும்—இங்ஙனம் இருந்தால் க்ஷயரோகம் வராது என்பது டாக்டர் முத்துவின் உபதேசம். வாஸ்தவம். இதற்கு நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை செழுமை அடைய வேண்டும். இந் நாட்டில் கோடிக்கணக்கான மக்கள் உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் இருக்க வீடும் இன்றித் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந் நிலையில் டாக்டர் முத்து அவர்கள் கூறிய முறையில் வாழ்க்கையை நடத்துவது அசாத்தியம் என்பதை நாம் விரிக்க வேண்டியதில்லை. அரசாங்கத்தாரே நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கி சிறந்த நல்வாழ்க்கையை மக்கள் மேற்கொள்ளத் தூண்ட வேண்டும். இத்தகைய நன்னாளை நாம் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

எப்பொழுது ராணுவம் இந்திய மயம்?

ராணுவத்தை இந்திய மயமாக்கவேண்டும் என்பதை யாரும் ஆக்ஷேபணை செய்வதில்லை. ஆனால் நடமுறையில் ஒன்றும் இல்லை. டேராடூன் ராணுவப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆண்டுதோறும் 60 பேருக்குப் பதிலாக 120 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ராஜாங்க சபையில் ஸ்ரீமான் காளிகார் ஒரு பிரேரேபணை கொண்டு வந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது மிகவும் மிதமான கோரிக்கை என்பதில் ஐயம் இல்லை. இதையும் சேனாதிபதி ஒப்புக்கொள்ள விரும்பவில்லை. "இப்போது சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் 60 ஸ்தானங்களுக்கே சரியான—திறமை படைத்த மாணவர்கள் வருவதில்லை. பொதுவாக இந்தியாவிலிருந்தும் விசேஷமாக இந்திய சமஸ்தானங்களிலிருந்தும் பயிற்சிக்காக வரும் மாணவர்களின் தரம் உயர்ந்ததாக இல்லை" என்றார் சேனாதிபதி. இவர் கூறுகிறபடி தகுதியானவர்கள் வந்து சேரவில்லையானால் அதற்கு யார் பொறுப்பாளிகள் என்று கேட்கின்றோம். தற்போதைய கல்வி முறை சரியானதாக இல்லை என்பது தெளிவு. அதற்கு அரசாங்கத்தாரே பொறுப்பாளிகள். உண்மையில் அரசாங்கத்தாருக்கு ராணுவத்தை இந்திய மயமாக்க வேண்டும் என்பதில் சிரத்தை இருக்குமானால் வெகு விரைவில் அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் சிரத்தை தான் இல்லை. ராஜாங்க சபையில் ஸ்ரீமான் காளிகாரின் தீர்மானம் தோல்வி அடைந்ததைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியம் அடைய வில்லை.

வாழ்த்துகிறோம்

இந்தக் காலத்தில் நம்முடைய பெண்மணிகள் பொதுநல வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவது சாதாரணமாகி வருகிறது. சட்டமறுப்புக் காலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பெண்மணிகள் தியாகம் செய்ய முன் வந்தார்கள். சட்டசபை, ஜில்லாபோர்டு, நகரசபை, கல்விச் சபை முதலியவைகளில் பெண்கள் அங்கம் வகித்து வருகிறார்கள். கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாகவும் விளங்குகின்றார்கள். இவையெல்லாம் நமது பெண்ணுலகின் முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை. தனவணிகச் சமூகம் தமிழ் நாட்டில் செல்வம் படைத்தது. திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடும் உணர்ச்சியும் முயற்சியும் அச் சமூகத்திற்குச் சிறப்புரிமை என்றே சொல்லவேண்டும். ஆனால் பழைய அர்த்தமற்ற மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் அந்த உயரிய சமூகத்தை இறுகப் பிணித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சீர்திருத்த நோக்கங்கொண்ட இளைஞர்களின் நன்முயற்சியால் அது சிறிது சிறிதாக முன்னேறி வருகிறது. கடல் கடந்து வெளிநாடுகளுக்குப் பெண்களை உடனழைத்துப் போகக் கூடாது என்ற விதியும் மறைந்து வருகிறது. சீர்திருத்த முறையான திருமணங்கள்—கலப்பு மணங்கள் நடக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றன. ஆனால் அச் சமூகப் பெண்கள் இதுகாறும் பொதுநல வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டது கிடையாது. எனவே, சென்றமாதம் காரைக்குடியிலிருந்துவந்த ஒரு செய்தி எமக்குப் பெருமகிழ்ச்சி ஊட்டியது. காரைக்குடி ஸ்ரீமதி திருநெல்லையாச்சி தண்ணீர் மலையாள் என்னும் பெண்மணி காரைக்குடி பெஞ்சு கோர்ட் கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப் பெற்றார். இச் செய்தி சிறப்பாக அச் சமூகப் பெண்களுக்கும் பொதுவாக மற்றப் பெண்களுக்கும் பெருமை ஆகும் என்றே எண்ணுகின்றோம். ஸ்ரீமதி திருநெல்லை

யாச்சியார் மேன்மேலும் பொதுநலத் தொண்டில் ஈடுபட்டுத் தமது சமூகப் பெண்களைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். தனவணிக சமூகத்தில் முதன் முதலாகப் பொதுநல வாழ்வில் ஈடுபட்ட ஸ்ரீமதி திருநெல்லையாருக்கு எமது வாழ்த்தை உரிமை செய்கின்றோம்.

பொருத்தமற்ற வாதம்

ஸ்ரீமான் பண்டித ராமச்சந்திர சர்மா கல்கத்தாவில் பலியை நிறுத்த உயிர்போகும் வரை உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டிருப்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சிறு தேவதைகளுக்குப் பலி கொடுப்பது சாஸ்திரோக்தமானது என்று காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியார் கல்கத்தாவில் சொன்னதாக முதலில் செய்திகள் வந்தன. பிறகு ஒருவாறு மறுக்கப்பட்டன. இப்பொழுது ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் சொன்னது என்ன என்பதைக் கல்கத்தா சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த மகாமகோபாத்தியாய பண்டித அனந்த கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் என்பவர் ஒரு அறிக்கை மூலம் வெளியிட்டிருக்கிறார். "ஸ்வாமிகள் யக்ஞம் செய்வது சரி என்று சொன்னார். எல்லாரும் உணவைச் சீர்திருத்திக் கொண்டால் பலி நின்று விடும்என்றார்." என்பதாக அவ்வறிக்கையில் காணப்படுகிறது. உணவுக்கும் தேவதைகளுக்குப் பலி கொடுப்பதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று எமக்கு விளங்க வில்லை. உணவுக்காகவுள்ள கசாய்க் கடைகளைப்பற்றி இப்போது பிரஸ்தாபம் இல்லை. தேவதைகளின் பேரால் பலி கூடாது என்பதே ராமச்சந்திரரின் விரத நோக்கம். பலி கொடுப்பது உணவுக்காக அன்று. இது உணவுக்கானால் யக்ஞம் செய்வதும் உணவின் பொருட்டு என்று தானே அர்த்தம் ஏற்படும்? எனவே உணவுக்கும் பலிக்கும் சம்பந்தம் கற்பிப்பது மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிபோடுவதாகும் என்று அறிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

மதமாறுதல் பற்றிக் காந்தியடிகள் கருத்து

மதமாறுதல் பற்றித் தங்கள் கருத்தை ஹரிஜன் பத்திரிகையில் வெளியிட வேண்டும் என்று ஸ்ரீமான் ஏ. ஏ. பால் என்பவர் காந்தியடிகளைக் கேட்டிருந்தார். அதற்குக் காந்தியடிகள் "தாங்கள் வினாவடிவமாக எழுதிக் கேளுங்கள்; நான் பதில் அளிக்கிறேன்" என்று ஸ்ரீமான் பால் அவர்கட்குத் தெரிவித்திருந்தார். அங்ஙனமே அவர் ஒன்பது வினாக்களை விடுத்திருந்தார். காந்தியடிகள் ௸ வினாக்களை "ஹரிஜன்" பத்திரிகையில் வெளியிட்டு ஒவ்வொன்றுக்கும் சரியான விடை அளித்திருப்பது பெரிதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். சேலம் ஜில்லா மேட்டுப்பாளையம் கிராமத்தில் ஐம்பத்தொன்பது ஆதிதிராவிடக் குடும்பங்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவியதும், ஒரு ஹிந்துக் கோவில் கிறிஸ்தவப் பிரார்த்தனை ஸ்தலமாக மாற்றப்பட்டதும் ஆகிய செய்திகள் பத்திரிகைகளில் பெருங் கிளர்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்தது நேயர்களுக்குத் தெரியும். ௸ மேட்டுப்பாளைய மதமாற்ற விஷயமே காந்தியடிகளின் கருத்தையும் ஈர்த்துள்ளது என்னும் உண்மையை இங்கே அறிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றோம். மதமாற்றம் பற்றிக் காந்தியடிகள் என்ன கூறுகிறார்? "உண்மையாகச் சொல்லின் ஒரு மதத்திலிருந்து இன்னொரு மதத்திற்கு மாறுதல் என்பது ஒன்று இல்லை என்பதே எனது நம்பிக்கை. இது

அவரவர் சொந்தமாக முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம்" என்று காந்தியடிகள் கூறியிருக்கிறார். கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் குடும்பம் குடும்பமாகக் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவுவதாகச் சொல்லும்போது கிறிஸ்துவே உண்மை ரக்ஷகர் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுடைய மனங்களில் வேரூன்றியிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. உலகியல் பயன் கருதிப் பிறமதம் தழுவல் ஒரு வியாபாரமே ஆகும் என்பது நமது கருத்து. இந்நாட்டில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் அநேக கல்லூரிகள்—கலாசாலைகள்—பள்ளிக்கூடங்கள்—வைத்திய சாலைகள் முதலியவைகளை நிறுவியிருக்கின்றனர். இவைகள் எல்லாம் எந்த நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன? கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரவச் செய்யும் நோக்கத்துடன் அதற்குச் சாதனங்களாகவே இவைகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. "இந்தியாவிலுள்ள கிறிஸ்தவ மிஷன்களுக்கு மிகுந்த பணமும் செல்வாக்கும் இருக்கின்றன. இந்த மிஷனரிகள் கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பும் உத்தேசத்துடனில்லாமல் எல்லாரும் கல்வியறிவு பெற்றுச் சுகவாழ்க்கை நடத்தவேண்டும் என்ற பரோபகார சிந்தையுடன் தொண்டாற்றினால் இந்தியாவுக்கு உண்மை நலம் செய்தவர்களாவார்கள் என்று நான் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு" என்று காந்தியடிகள் தெரிவித்திருக்கிறார். இந்த உபதேசம் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுக்கு ருசிக்குமா என்று கேட்கின்றோம்.

கவிதாக் கிராமக் கொடுமை

காந்தியடிகள் அவதரித்த புண்ணிய நாட்டைச் சேர்ந்த கவிதா என்னும் கிராமத்திலுள்ள உயர் வகுப்பினர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் கடும் வைரங் கொண்டிருக்கும் செய்தியை அறிந்து பெரிதும் வருந்தவேண்டியிருக்கின்றது. எல்லாரும் ஒன்று என்னும் உணர்ச்சி மேலோங்கி வரும் இந்நாளில் கவிதா கிராமத்தார் உலகப் பழிக்குப் பாத்திரர்களாக இருக்கின்றனர். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புப் பிள்ளைகளைக் கிராமப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ப்பதில்லை என்று உறுதி பூண்டிருப்பதோடு அவ் வகுப்பாரைச் சமூக பகிஷ்காரமும் செய்திருக்கின்றனர். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரிடம் தங்கள் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவதில்லை என்று பிரமாணம் செய்து கொடுக்குமாறு நிர்ப்பந்தித்துக் கேட்கின்றனராம். இதற்கு இணங்கிப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்த பிறகும் சமூக பகிஷ்காரம் இருந்தே வருகிறதாம். குடி தண்ணீரில் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றுவது போன்ற கொடுமைகளும் நடைபெறுகின்றன. அகில இந்திய ஹரிஜனசேவா சங்கக் காரியதரிசி ஸ்ரீமான் தாக்கர் இக் கொடுமைகளையெல்லாம் நேரிற் சென்று பார்வையிட்டார். ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் திரும்பினார். சர்தார் வல்லபாய் படேலுங்கூடக் கவிதா கிராமத்தில் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்று வருத்தந் தெரிவித்திருக்கிறார். கவிதா ஜாதி ஹிந்துக்கள் கடவுள் முன்னிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பகிஷ்காரத்தைக் கண்டிப்பாய் அமல் நடத்துவதென பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்தார். இந்தப் பேய் மனப்பான்மை உயர் வகுப்பினரை விட்டு ஒழியும் நன்னாளை நாம் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஒரு கப் 'டீ' சாப்பிட்டதும் உங்கள் களைப்பு ஆறிவிடுகிறது.

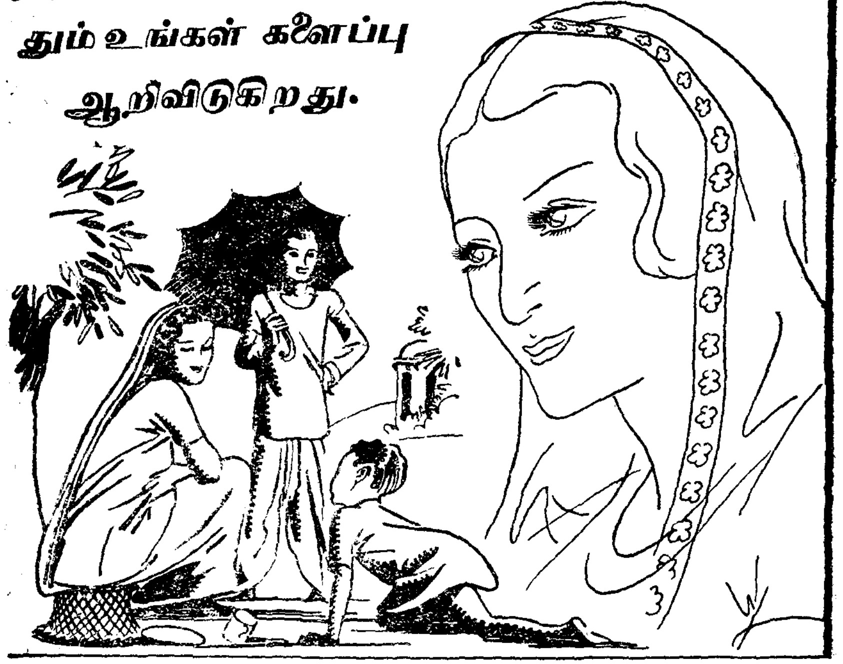

குழந்தைகளுடன் கொஞ்சி விளையாடுவதில் உங்களுக்கு ஆனந்தம்தான். ஆனால் சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் நீங்கள் களைத்தும் போய்விடுகிறீர்கள். குழந்தைகள் களைப்பதில்லை. நீங்கள் விளையாட்டின் நடுவில் நின்றுவிடும்போது அவர்களுக்கு வெகு ஏமாற்றம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு சரியான மாற்று உண்டு. நீங்களும் அவர்களும் யாருமே களைப்பு தட்டாதிருக்கலாம்.

சற்றே உட்கார்ந்து ஆளுக்கொரு கப் நல்ல இந்தியத் தேயிலைப் பானம் செய்யுங்கள். இச் சுகமான பானம் களைப்பை நிமிஷத்தில் அகற்றும். களைப்புறாதிருக்க இதற்கு ஈடு வேறில்லை. இதை ஒரு வழக்கமாகச் செய்துகொள்ளுங்கள். அதன் நன்மையைச் சில நாளில் நீங்களே உணர்வீர்கள்.

டீ செய்யும் முறை. நல்ல இந்தியத் தேயிலையை உபயோகியுங்கள். புதிய ஜலத்தைப் பொங்கவிட்டுச் சுத்தமான உலர்ந்த மண் பாண்டத்தை வெந்நீரால் அலம்பி, ஒருவருக்கு ஒரு டீ ஸ்பூன் வீதம் அதில் தேயிலையைப் போட்டு, பொங்குகிற ஜலத்தை விடுங்கள். ஐந்து நிமிஷம் கழித்து ருசிக்காக பாலையும் சர்க்கரையும் சேர்த்து அருந்தவேண்டும்.

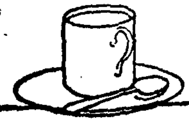

இதுவே தடும்பத்தீர்த்த ஈடற்ற பானம்-இந்தியத் தேத்தண்ணீர்.

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

யுவ௵ ஐப்பசிமீ—கலியுகாதி 5037, சாலிவாகனம் 1358,
பசலி 1345, கொல்லமாண்டு 1111, ஹிஜரி 1354,
இங்கிலீஷ் 1935௵ அக்டோபர்மீ—நவம்பர்மீ

ஐப்பசி	அக்டோபர்	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	17	வியா	சஷ்39-28	மிரு12-18	மர60	
2	18	வெள்	சப்40-48	திரு14-35	சித்60	
3	19	சனி	அஷ்44-40	புன18-55	சித்60	
4	20	ஞா	நவ49-43	பூச24-45	சித்60	
5	21	திங்	தச55-45	ஆயி31-38	சி31-38ம	
6	22	செவ்	ஏகா60	மக39-8	சித்60	
7	23	புத	ஏகா2-10	பூர46-45	அமி60	
8	24	வியா	துவா8-35	உத்54-3	ம54-3சித்	
9	25	வெள்	திர14-28	அஸ்60	அமி60	
10	26	சனி	சது19-40	அஸ்0-43	மர60	தீபாவளி பண்டிகை
11	27	ஞா	அ●24-10	சித்6-33	சித்60	சர்வத்ர அமாவாசை, கேதாரகௌரி விரதம் [மழை
12	28	திங்	பிர27-33	சுவா11-35	அ11-35ம	கார்த்திக சுத்தம், 12-க்குள்
13	29	செவ்	துதி30-8	விசா15-48	ம15-48சி	இயமத் துதிகை
14	30	புதன்	திரி31-48	அனு19-3	சித்60	ஆலோசன கௌரி விரதம்
15	31	வியா	சது32-33	கே21-28	பி21-28சி	நாக, மாச சதுர்த்தி விரதம்
16	1	வெள்	பஞ்32-8	மூல22-53	அ22-53பி	விவாகம், சீமந்தம்
17	2	சனி	சஷ்30-45	பூரா23-10	சித்60	கந்தர் சஷ்டி, சூரசம்ஹாரம்
18	3	ஞா	சப்28-3	உத்22-18	அமி60	சுபகாரியம் செய்ய
19	4	திங்	அஷ்24-13	திரு20-13	அ20-13சி	கோவாஷ்டமி, அக்ஷயநவமி
20	5	செவ்	நவ19-5	அவி17-0	சி17-0மர	கரிநாள்
21	6	புத	தச12-53	சத12-38	சி12-38அ	விசாக கார்த்திகை ந 9-25
22	7	வியா	ஏகா5-50 துவா58-13	பூர7-25	சித்60	யோகீஸ்வர துவாதசி, சர்வ, மத்வ ஏகாதசி
23	8	வெள்	திர50-15	உத்1-40 ரே55-35	சி1-40அமி	பிரதோஷம், அவமாகம், சுபமுகூர்த்தம், பிரயாணம்
24	9	சனி	சது42-18	அஸ்49-35	சித்60	வைகுந்த சதுர்த்தசி [கம்
25	10	ஞா	○35-8	பர44-18	சித்60	பௌர்ணமி, அன்னாபிஷே
26	11	திங்	பிர28-53	கி✲40-3	ம40-3அமி	கிருத்திகை, கார்த்திக பகுள
27	12	செவ்	துதி24-0	ரோ37-13	அ37-13சி	கார்த்திக சாதுர்மாஸ்ய துவி
28	13	புதன்	திரி20-43	மிரு36-3	சித்60	சீமந்தம், பும்சவனம் [தியா
29	14	வியா	சது19-23	திரு36-50	ம36-50அ	சங்காஷ்ட சதுர்த்தி
30	15	வெள்	பஞ்20-8	புன39-38	சி39-38ம	கடைமுழுக்கு ஸ்நானம், வாகனமேற, மருந்துண்ண

(Month label in the அக்டோபர் column, rows 16–30: 1935௵ நவம்பர்மீ)

Chart in the விசேஷங்கள் column, rows 1–9:

			கே
,சனி	2-தனு-செ 16-சன்-சுக்		
			சுக்
ராகு	குரு செவ்	சூரி புத	

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
NO. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

207700

புதிய நாவல்! புதிய நாவல்!!

வெளிவந்துவிட்டது! வெளிவந்துவிட்டது!!

நீங்கள் நீண்ட நாளாக எதிர்பார்த்திருந்த
ஸ்ரீமான்-ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் எழுதிய

அரகூர் இலக்ஷ்மணன்

அல்லது

அதியற்புதக் கள்ளன்

என்னும் புதிய நாவல் தயாராய்விட்டது.

இந்நாவலில் அரகூர் இலக்ஷ்மணனது சாமர்த்தியச் செயல்களும், அதிசயத் திருட்டுகளும், சாங்க என்ஜினீரும், நூதன நீர்மூழ்கிக் கப்பலைச் செய்யும் முறைகளைத் தெரிந்தவருமான லோகநாயகன் என்பவர் என்ன ஆனார் என்பதைப் போலீஸாரும், துப்பறிபவர்களும் கண்டு பிடிக்க முடியாமலிருக்க இவ்வரகூர் இலக்ஷ்மணன் அவ்வுண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதும், கொலைகாரர்களான எத்தூர் வீரண்ணனையும் அவனது சகோதரன் அழகப்பனையும் சிறையிலிருந்தவாறே ஒரு பிரபுவின் வீட்டில் வைத்து உண்மை யறிவதும், தான் செய்யும் களவுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாவாறு சொன்னே யடிப்பதும், இலக்ஷ்மணன் நல்லம்மாள் மீது துப்பறிபவர்களைத் திண்டாடவைப்பதும், இலக்ஷ்மணன் நல்லம்மாள் மீது காதல்கொண்டு மயங்குவதும், பிரசித்திபெற்ற துப்பறியுஞ் சிங்கம் ஆனந்தசிங்கின் அரிய முயற்சியும், கடைசியில் அரகூர் இலக்ஷ்மணனே கொள்ளையடிப்பதை விட்டுத் துப்பறியும் தொழிலில் ஈடுபட்டுப் பிரசித்தி பெறுவதும் படிக்கப் படிக்க இன்பத்தைப் பயக்கும். சொற்ப பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. உடனே ஆர்டருக்கு முந்துங்கள். சுமார் 600 பக்கங்கள் கொண்டது.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

கிருஷ்ணஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சிடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமார்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல பலமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான யுக்திகளும், கெடுவான் கேடு நினைப்பான் என்பதற்கிணங்க தீமைபுரிவோர் சரிதைகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளுங் கூடிய பல அத்தாட்சிகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அணா 14.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, சென்னை.

ஓர் சிறந்த தமிழ் நூல் வெளியீடு

நாலடியார் மூலமும்

விரிவான உரையும்.

இசுக்பூர் வித்வான்-வி. ஆறுமுகச் சேர்வை அவர்களைக்கொண்டு இந்நூல் மிகத் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் பழைய உரைகளையும் தழுவிப் புதிதாக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

இந் நாலடியார் என்னும் நூலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஜைன முனிவர் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அப்பாண்டியனால் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த நீதி நூலாகும். உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்படும் திருக்குறளோடு ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகப் பற்பல நீதிகளை எடுத்துரைக்கக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பயன்படத் தக்க நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் நான்கினையும் அடைதற்கு இந்நூல் நல்ல வழிகாட்டி யாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியம் படிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'பதுமனார்' என்னும் சிறந்த புலவரொருவர், பால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரை யொன்றும் இயற்றி யிருக்கின்றார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் சில உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பால்களையும், பதினொரு இயல்களையும், நாற்பது அதிகாரங்களையும், நானூறு செய்யுட்களையு முடையது.

இந்நூலுக்கு, முன் பதுமனார் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி யறிவுடையாரே படித்துணரத் தக்க பழந்தமிழ் நடையில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி யுடையாரும். ஸாமானியக் கல்வி யுடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடங்கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியனவா யிருப்பதாலும் எவரும் தாமே படித்துணரத் தக்க விதத்தில் இக்காலத்துக்கேற்ப எளிய தமிழில் தெளிவான உரை யொன்று எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்கி, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வுரை எழுதி வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும் எவர்க்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை நன்கு விளக்கிக்காட்டி மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் மிகத் தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. நூல் அமைப்பிற்கு விரோதமாகவும், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருள்பட்டுச் சந்தேகங்களை விளைவித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமான பொருள்கள் விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆங்காங்கே விரித்தெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரியான பொருள் விளங்காமல் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு நூல்களின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீங்கச் சரியான விதத்தில் அமைக்கப்பட்

டிருக்கின்றன. வேறு நூல்களில் விளங்காதிருந்த பொருள்களும் இந்நூற் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இதுவரை இந்நூலுரைகளிற் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வுரையில் நூதனமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் முழுதும் செய்யுளுரையில் ஜைனமதக் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்தெழுதப் பட்டிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஜைனர்களும் காலநடையில் சில ஐயங்களுக்குத் தெரிவித்துவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய வுரையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கணக் குறிப்புக்களும், இலக்கியக் குறிப்புக்களும், தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல் சூத்திரங்களின் உதாரணங்களாலும், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, நீலகேசி, சூளாமணி நிகண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநூற்றந்தாதி முதலிய இலக்கிய நூற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாலும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வுரையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதுவரை, நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை வெளிவந்ததில்லை என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்க்கு நன்கு விளங்கும். இது டபுள்கிரௌன் 16-பேஜ் அளவில் 51-பாரங்களுக்கு மேற்பட்டு 820 பக்கங்களுடையதாயும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கிப் படிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி. பி.ஜ., அவர்கள் இயற்றியவை

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்து நடைபெறும் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், நீதியும், உண்மையும், அன்பும் நிலைகுலைந்து, மூலை முடுக்குகளில் தேம்பிக் கிடக்க, அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடந்து பெருகி வரும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இந்நாவல் வரையப்பட்டது. இதில் உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டி இந்தியர் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் நீதிகளடங்க பலதிறத்து மனிதர்களின் சுபாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் கேடுகளும், துர்மித்திரரின் அருங்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்தரங்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இறுதியில் நாசமுறுவதும், பல அத்தாட்சிகளோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்து சந்தோஷமடைந்து இன்புறுவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, சென்னை.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புகட்டும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளவுக் கஞ்சாப் பாதகனான கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாய் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினளை அவள் ஆஸ்திக்காக மணம் புரியக்கருதி, அவளை இறந்தவள் போல யாவரும் நம்பும்படியான சூழ்செய்தது. முற்கணவே அவனுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவளால் காதலிக்கப்பட்டவனுமான மனோகரன் என்பவன் மேல் குற்றஞ்சமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ஈனமான சால்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகா வீரதீர சிங்கமும், ஆபத்துகளை அணுவளவும் மதிக்காது கோர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை சூடுபவனுமாகிய துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தனின் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்பதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகரன் கடைசியில் அவளை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்தன் வெற்றிமாலை சூடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கனவிகையை மணஞ் செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அணா 12.

இதர ஆக்ட் புஸ்தகங்கள்

	ரூ.	அ.		ரூ.	அ.
இந்தியன் பினல் கோட் சட்டம்	3	0	பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	1	4
கிரிமினல் லா	3	0	இந்துதேச சாட்சி ஆக்ட்	1	8
சிவில் லா	3	0	தேவஸ்தான சட்டம்	1	8
புது விவகார சிந்தாமணி	2	8	எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்ட்	1	4
புது பெரிய ஹிந்து லா	2	0	ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	0	12
மகம்மதியன் லா	2	0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0	10
கிராம முன்சீப் சட்டம்	1	8	டிரஸ்டிகள் சட்டம்	0	12
பாரம்பரை கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சட்டம்	1	0	கால நிர்ணயச் சட்டம்	0	8
இன்கம் டாக்ஸ் சட்டம்	1	0	நில ஆக்கிரமிப்பு என்குரோச்மென்ட் சட்டம்	0	4
லோகல்போர்ட் ஆக்ட்	2	0	கிராமச் சுகாதாரம்	0	2

ஜனகநந்தனி இன்பம் நிறைந்த நீதி பொக்கிஷம். அறிவை வளர்க்கும் அரும் புதையல் இதுவே. எளிய நடையில் எழுதப்பட்டதால் யாவரும் வாசிக்கத்தக்கது. விலை ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

புதிய பதிப்பு! நல்ல தருணம்!!

வெளிவந்து விட்டது!!!

போட்டிப் பந்தயங்களின் விடைகளுக்காகப் பல அகராதிகளைப் பார்த்து ஏமாற்றமடைந்தவர்களின் கவலையை நீக்குவது எது?

"ஜூபிலி" தமிழ்ப் பேரகராதி

ஒன்றேதான்!

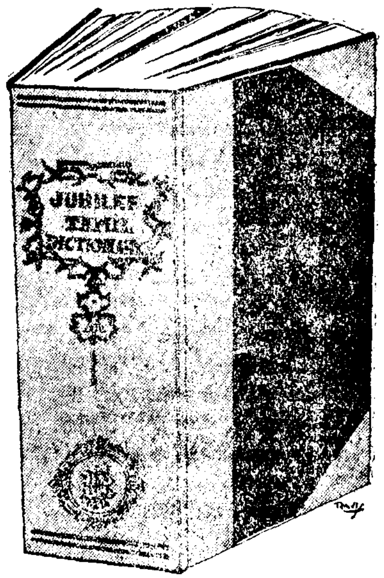

இனி நீங்கள் போட்டிப் பந்தயங்களுக்கு கவலையின்றி தக்க விடைகளை அதி சுலபமாகத் தெரிந்து விடையளிக்கலாம்.

மேலும் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாத கருவி நூல்களுள் முக்கியமானதும், கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும், வர்த்தக சாலைகளில் தக்க பதங்களை உபயோகித்து விளம்பரம் செய்வதற்கும் இது ஒரு அரிய பொக்கிஷம் போன்றது.

ராயல் 1 × 8 பெரிய அளவில் 1400 பக்கங்கள் கொண்டது. உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் ரெக்ஸின் தங்க கில்ட் பைண்டு செய்யப்பெற்றது.

சுதேசமித்திரன், ஹிந்து முதலிய பிரபல பத்திரிகைகளின் மதிப்புரை பெற்றதும், அரிய வித்வான்களின் சிறப்புப் பாயிரத்துடனும் விளங்குவது.

குறிப்பு:—இது வரையில் வெளிவந்துள்ள எல்லா அகராதிகளைக் காட்டிலும் இது மிக்க சிறப்புடையதென நாங்கள் கூறுவது மிகையாகாது. இதன் விலை ரூ. 10. தபால் சிலவு ரூ. 1-8-0.

1935ஞ நவம்பர்மீ 30உக்குள் வாங்குபவர்களுக்கு தபால் செலவு உள்பட ரூ. 8-க்கே அனுப்பப்படும். நல்ல தருணத்தைக் கை விடாதீர்கள். V. P. யில் ஆர்டர் செய்பவர்கள் ரூபா 2 முன்பணம் அனுப்பவேண்டும்.

சிங்கப்பூர், பினங்கு, நெடால், மோரீஸ் முதலிய அயல் நாடுகளுக்கு தபால் செலவு உள்பட ரூபா 10-க்கு அனுப்பப்படும். இவர்கள் முழு தொகையையும் மணியார்டர் மூலம் செலுத்தி பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

ராவ்பஹதூர்

ப. சம்பந்த முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.,

அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள் முதலியன:—

	ரூ.	அ.		ரூ.	அ.		ரூ.	அ.
அமலாதித்யன்	1	8	சாரங்கதரன்	0	12	சர்ஜன் ஜெனரல்		
பிராம்மணனும்-			நாடகத் தமிழ்	0	12	விதித்த மருந்து,		
சூத்திரனும்	1	8	பொன் விலங்குகள்	0	10	விச்சுவின் மனைவி	0	8
சிம்ஹளநாதன்	1	4	நோக்கத்தின் குறி			சிறுத்தொண்டர்	0	8
மனோஹரன்	1	4	ப்பு & இரண்டு			ரஜபுத்திர வீரன்	0	8
வாணீபுரவணிகன்	1	0	ஆத்மாக்கள்	0	10	நற்குல தெய்வம்	0	8
மகபதி	1	0	வேதாள உலகம்	0	10	கீதமஞ்சரி	0	8
விரும்பியவிதமே	1	0	மார்க்கண்டேயர்	0	10	சந்திரஹரி	0	8
புத்த அவதாரம்	1	0	விக்கிரமோர்வசி	0	10	சபாபதி 1-ம் பாகம்	0	8
ஹரிச்சந்திரன்	1	0	காலவரிஷி	0	10	பொங்கல் பண்டி		
இரண்டு நண்பர்கள்	1	0	யயாதி	0	10	கை-சபாபதி		
விஜயரங்கம்	1	0	முற்பகற் செய்யின்			2-ம் பாகம்	0	8
சத்ருஜித்	1	0	பிற்பகல் விளையும்	0	10	ஓர் ஒத்திகை-சபா		
உண்மையான			கண்டு பிடித்தல்			பதி 3-ம் பாகம்	0	8
சகோதரன்	1	0	கோனேரி அரச			மனைவியால் மீண்		
நாடகமேடை நினை			குமாரன்	0	10	டவன்	0	8
வுகள் 1-ம் பாகம்	1	0	சந்தையிற் கூட்			சஹதேவன் சூழ்ச்சி	0	8
ஷை 2-ம் பாகம்	1	0	டம்			கொடையாளி கர்		
ரத்னாவளி	1	0	பேயல்ல பெண்			ணன்	0	8
லீலாவதி-சுலோ			மணியே	0	10	இடைச்சுவர் இரு		
சனா	1	0	ஊர்வசியின் சாபம்	0	10	புறமும் & என்ன		
கள்வர் தலைவன்	0	14	சகுந்தலை	0	10	நேர்ந்திடினும்	0	8
காதலர் கண்கள்	0	14	காளப்பன் கள்ளத்			விபரீதமான முடிவு		
சுந்தரி அல்லது			தனம்	0	10	& சுல்தான் பேட்		
மெய்க்காதல்	0	12	மாளவிகாக்கினி			டை சப் அஸிஸ்		
புஷ்பவல்லி	0	12	மித்ரம்	0	10	டென்ட் மாஜிஸ்		
வள்ளி மணம்	0	12	உத்தம பத்தினி	0	10	டிரேட்	0	8
தாசிப்பெண்	0	12	குறமகன் & வைகு			சபாபதி 4-ம் பாகம்		
சுபத்திரா-			ண்ட வைத்தியர்	0	10	-ஆங்கிலமும் தமி		
அர்ஜுனா	0	12	சதி-சுலோசனா	0	10	ழும்	0	4

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அதிசயற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 10

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சென்னை.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல்.

இதனை ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த நாம் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் அவதரித்த யவர்தனை விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குணாதிசயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் உண்மை இதனைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக ஞான நூல்களைப் படித்த பலனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது; ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

சொற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோக்ஷத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாக்ஷமுண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சுத்தமான 18 காரட் கோல்டு
ரோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

3 வருஷம் உத்திரவாதமுள்ளது. இது சுத்தமான ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இமிடேஷன் வைரம், சிவப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப்பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பாடுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக் கவரக்கூடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவேயிருக்கும். யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்கலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஒரே சமயத்தில் இரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தால் தபால் செலவு இல்லை.

ரோல்டு கோல்டு
"பிடோ" லீவர் கைகெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைக்கடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்றுபோவதல்ல. கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இனாம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம். உடனே எழுதுங்கள்.

எம்பீரியர் வாட்சு கம்பெனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹா பாரதம் **விராடபர்வ வசனம்**

நமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் விராடபர்வம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சரளமான செந்தமிழ் நடை முத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு; விசித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எல்லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள்ளன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், நைனியப்பநாய்க்கன் தெ. 167, மதராஸ்

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

...முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்தூரத்தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஔஷதம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம்.

...த்தைக் கண்ணுறும் கனவான்களே!

இந்த லேகிய செந்தூரங்கள் சாமான்யமானவையல்ல. அபாரமான பலத்தைத் தரக்கூடிய சக்தி அமைந்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை நம்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவையிலேயே இவற்றின் விசேட குணம் நன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால்

நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

நடைகாலத்தில் மனிதனின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்கு
னால் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலைரோகம், குன்மரோ
கம், பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஓடுவாய்வு, பித்த எப்பம், நெஞ்சு தொண்
டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஷீணம், தேக
எரிச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல்,
நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முத
லியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்
பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நாம்புகளுக்கும் முறுக்
கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில்
இதற்கு மிஞ்சின இலேகிய பஸ்பம் வேறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச்
சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு,
கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும்
மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்
மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நீங்க
இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்
திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாள்
மருந்து வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள்
இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக்
கூறியபோதிலும் அது தகும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே சாப்
பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்
ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய
செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்
படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து அன்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்
பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கம்
பாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய
நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும்
நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கிக் குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திர
வாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை
எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக
வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன்
மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதா
பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்க
ளாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியா
யிருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம்
தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வியாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, துரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமைத்
துனலயினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரண
த்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக டீ லேகிய செந்தூரங்
களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலிய
வற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில்
தடையில்லை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் நம்
பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள்
ஆச்சரியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப்பண்
டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம், மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிக
மாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட ரூபது,
இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்
யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பல
காரதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் ஏதே
னுமாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து
எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரேயானால் இவை தேகத்தில் ஊற
ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது
வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்
கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமை
யாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜ
ஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அநா
வசியம். இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்
பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அணா 8.
ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4.

பினாங்கு, சிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள்
சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0;
சிங்கப்பூர், பினாங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்
தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

கட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அழுதவன் சிரிப்பான்!!

இதில் தவறில்லையென்று நிரூபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இனாம்.

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய ஒவ்வொரு
குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்
டிய ஓர் ஔஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனானி தமிழ்
வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்
ளது. இதை நான்பட வைத்திருப்பதால் இதன்
குணம் சற்றும் குறையாது. தேள், கட்டுவிரியன்
காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின்
விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது
அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இத
னால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவ
மானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்
டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கி
யது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு
அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு
அணா 8. தபாற்கூலி அணா 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இனாம்.

வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய இதேஞ்யமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாகேஜ்வரம், காதுநோய், தலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணும் அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இது நிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கரும்புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும், முகவசீகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது தேகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் தூள்

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சேராது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணா12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்நோய் மருந்து

இது கண்நோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலைக்கண், பீளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணாக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஔஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி வேறு.

லட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மேஹ ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்திலேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக நமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக தூர்நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதிகளுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொருமுறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருந்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கஸ்தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் சளி, இருமல், சுரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணா 12.

காப்கியூர் என்னும் க்ஷய அரி.

கப இருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான ஈழை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் [illegible]கொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊறிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், தொடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும் பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதிகளைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கூலி வேறு.

லட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடமறிந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணா 6.

யூகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அநுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறா வெட்டுக் காயங்கள், காம்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், வெந்நீர்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொடூரமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய ரோகங்களுக்குக் கைகண்ட ஔஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணா 4.
1 „ 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற சப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு சூலக்ஷணமும் வசீகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் காகிதத்தோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கோசமூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அநுபவ மருந்து இது. பத்தியம் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கூலி வேறு.

ராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளாதிருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள ரோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4.
வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய தொடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4. தபாற்கூலி வேறு.

ராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷீன்

இவ்வாச்சரியமான மெஷீன் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு சேர்த்துத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சகால அனுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு

இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் ரவுக்கள், குல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைந்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் சுளி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் அற்புத வேலைப்பாடான பலரக பூவேலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். சற்றே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் சேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப்பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இம் மெஷீனுடன் கூட பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

ஸ்ரீ ராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, தம்புசெட்டியார் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

இந்தச் சிவப்பிரகாச பல்பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல் வலி, பல்லில் சொத்தை, ஈறு வளர்ந்திருத்தல், வாய் ரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண் டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அணா 2. 6-டப்பிகள் அணா 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைகட்கு அரை பில்லையும், மற்றவர்கட்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அணா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினாலாவது வேறு எந்த காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தி செய்வதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டொரு வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

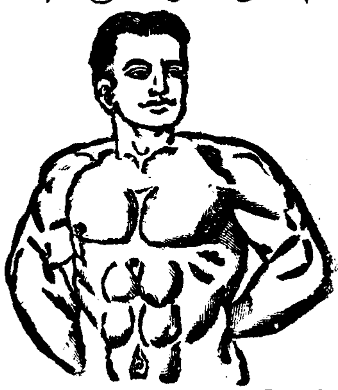

இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழுவெட்டினாலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்மெரிச்சல், கைகால் காந்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசீகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும். க்ஷயரோகத்தை க்ஷணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்துமங்களா லுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். தலைச்சுற்று மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேகத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் அவனுடைய தேகம் வஜ்ரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

புத்திர சந்தான எண்ணெ

ஆண்மலடு சொன்னாலும் சொல்ல லாகும்
அப்பனே பெண்மலடு யாது மில்லை
எண்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில்
இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்ந்தால்
வன்மிருந்தால் புழுதரித்தால் உதிரங் கெட்டால்
ஓங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்ந்தால்
தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால்
தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

ஸ்திரீகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அவைப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோரி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப்பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காசு அளவு உள்ளங்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் மேற் குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து பிறகு திரண்டு உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுளான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், அளவற்ற போக நுகர்ச்சியாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சுறுசுறுப்பையும் கொடுக்கும்.

இதுவன்றி வேறு எந்த நோயினா லுண்டான பலவீனமும் இம்மருந்தினால் நீங்கும். இரத்த விருத்தியை யுண்டாக்கி நரம்புக்கு உறுதியைக்கொடுக்கும் தன்மையில் இது கைகண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சரக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாத்திரைகொண்ட சீசா 1-க்கு விலை ரூபா 2.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பஹிஷ்டை (சூது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே நிறுத்தல், வயிற்றுவலி, ஜுரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் சூது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

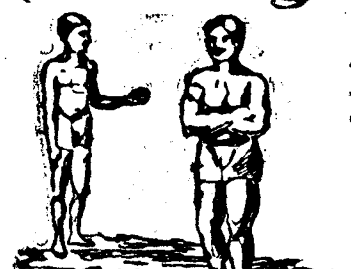

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஔஷதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஔஷதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செய்யப்பட்டு அநேக பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சாக்ஷி பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் நமது தேசத்தில் வரவுக்கு மிஞ்சிய குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலஹீனமுற்ற தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொந்து ஹீனதிசை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் மேற்படி ஔஷதம் தருவிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஔஷதத்துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2—0—0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனாம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டைம்பீஸ் இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். சூர்துங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

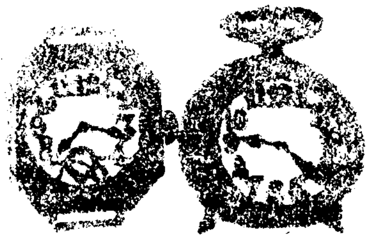

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற் பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிறு நூலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இல்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவான நடையில், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆரும்பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகின்றனரென்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புஸ்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் நூல்கள்

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	ரதி சாஸ்திரம் ...	1	4	0
இல்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம் ...	1	0	0
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2	4	மதனரதி ரஹஸ்யம் ...	2	0	0
மாதர் நீதி ...	1	0	ரதிமதனசிருங்கார ரகஸ்யம்	1	0	0
இல்லற இன்பரகசியம் ...	0	8	மாயாஜால விநோதம் ...	1	0	0
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம் ...	3	0	மனோவசிய சாஸ்திரம் ...	1	8	0
மூத்தத்தின் மர்மம் ...	1	8	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம் ...	1	8	0

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஔஷதம், விஷசுரம் முதலிய எத்தகைய ஜுரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து இளைத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டும் இளைத்துப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி நாட்டங்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம்மருந்தை உட்கொண்டதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீர்ண சக்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசீகரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, நல்ல மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துளி வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6,7—துளிகள் வரையிலும் காலைமாலை இருவேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா ஏழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

முதல்தரமான—V. H. R. A Quality

பெருங்காயம்.

அநேகர் உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் நல்ல பெருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத் தருவித்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சரசமாயும் எங்கிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டியோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராத்தல் அல்லது 1-பவுண்ட் ரூ. 2.
½-இராத்தல் ரூபா 1—1—0. } தபாற்கூலி வேறு.

மோகினி பரிமள கூந்தல் தைலம்

5 விதஇனாம் சாமான்கள் சேர்த்தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக் கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. விலை அணு 12.

இனாம் சாமான்:-1 சென்டுபுட்டி, 1 பெட்ரும் படம், 1 ஐவ்வாது பில்லை, 1 கஸ்தூரி, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி

இதன் விலை ரூபா 3-12-3 அல்ல. இதன் விலை ரூபா 2-12-0 தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காரட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய கிப்புள்ள பவுண்டன் பேனா 1; 18 காரட் ரோல்டு கோல்டு இமிடேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; ஷை சர்ட் பொத்தான்கள் செட் 12; ஷை கல்விழைத்த புரூச் 1; ஜப்பான் நூதன பொம்மைகள் 6; சேர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த சீப்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; சேர்த்தியான கத்தி 1; காம்பினேஷன் நூதன சாவி வளையமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சல்கள் 12; பென்சல் கிளிப்புடன் கூடிய கவர் 1; பலரக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த கிப்புகள் 12; மணிபர்ஸ் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; சென்ட் புட்டி 1; சிறிய டிரான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பலரக சேப்டி பின்கள் 25; ஆக 130 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2—12—0.

கருணாநிதி டிபோ. நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

மனதில் நினைத்துக்கொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலாபலன்களையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை அணா 2.

கிராமக் கோர்ட்டுகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888ஞ வருஷத்து 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராம கோர்ட்டுகளில் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டுகளிலும் கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளிலும்) நடக்கும் சட்ட திட்டத்தைக் குறித்த ஷை ஆக்டை, 1920ஞ வருஷத்திலும், 1929ஞ வருஷத்திலும் ஏற்பட்ட திருத்தங்களுடன் ஆக்டையும் அதன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமான கிராம மேஜிஸ்திரேட்டு ரெகுலேஷன்களையும், இதர சட்டங்களையும் அனுபந்தங்களுடன் சேர்த்து விரிவான உரையுடன் எளிய தமிழ் நடையில் சென்னை ஹைகோர்ட்டு அட்வோகேட்டுகள் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, K. ஜகன்னாத சாஸ்திரியார், B.A. B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A. B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த சூரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து, மயிர் போக்கவேண்டிய இடத்தில் தடவி உலர்ந்தபின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்து கழுவினால் மயிர் போய் விடும். புட்டி 1-க்கு அணா 8.

அற்புத எலக்டிரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார நிபுணரால் இப்பொழுது நூதனமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது! இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விருத்தர்வரை ஆண் பெண் இருதிறத்தார்களும் உபயோகப் படுத்தலாம் இம்மோதிரத்திற் குள்ளிருக்கும் எலெக்டிரிக் பவர் குறையாமல் எக்காலமும் நீடித்திருக்கும். தாங்கள் நோய்வராமல் தடுத்துக் கொள்வதற்கும், இருக்கும்நோயை குணப்படுத்திக்கொள்வதற்கும் இம் மோதிரத்தை உபயோகியுங்கள்! இம்மோதிரமானது 5-விதலோகம் கலந்து வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சாரசக்தி உடம்பெங்கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வயிற்றுவலி, முதலிய வியாதிகள், வைசூரி, இன்புளூயன்சா, க்ஷயம், குஷ்டம், பிளேக், இருமல், அஜீர்ணம், மூலம், அன்னத்துவேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம் முதலிய கொடூரமான வியாதிகள் அணுகாது. நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன.

மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1—8—0
மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 3—12—0

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும்

மகா சந்தனாதித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயிற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்தனாதித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான கற்க வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின் மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளி வந்திருக்கிறது.

நூற்றுக்கணக்கான பணச் செலவின் மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளையெல்லாம், இந்த சந்தனாதித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கனவான்கள் அநேகம் நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் அனுப்பி யிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்காயிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வருவதால் கண்ணெரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டைபிடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சுரம், கானற்கட்டி கைகால் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினாலுண்டான தூர்நாற்றங்கள், சொறி, சிரங்குகள், நமைச்சல், பீனிசம், கபாலசூலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; ஞாபகசக்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையின் கொதிப்பு நீங்கிக் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, துடிதுடிப்பு, தலைமயக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; வித்தத்தினால் நரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று சீதள பதார்த்தங்களையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பகல் நித்திரை, ஸ்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1—12—0

இதன் விலை ½ சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ,, 1—0—0

வாத ஜீர்ணபி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை கெச்சைக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டால் குக்ஷி மந்தம், வயிற்றுவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள் தீரும். பத்திய விவரம் மருந்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபால் செலவு வேறு.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி,

நெ. 8. வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெஸ்ஸரிகள்.

கருத்தரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புருஷர்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவிகள். யாவரும் உபயோகிக்கலாம்.

டஜன் ஒன்றுக்கு 1-க்கு ரூ. 1-12-0. நெ. 1. ரூபா 1. நெ. 2. விலை அணா 12. நெ. 3. விலை அணா 10.

ரப்பர் பெஸ்ஸரி.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்று கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெஸாரியை எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்காக உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2 8 0

போட்டோ ஆல்பம்

பிரான்சு தேசத்தில் உள்ள அழகிய பெண்களை போட்டோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது.

மனோகரமான படங்கள் 12-கொண்ட 1-ஆல்பம் விலை ரூ. 1-8-0

சந்தனாதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

வடுவூர் K. துரைசாமி ஐயங்கார் நாவல்கள்.

	பாகங்கள்	ரூ. அ.
பூர்ண சந்திரோதயம்	4	7—8
மதனகல்யாணி	3	4—8
சௌந்தரகோகிலம்	3	6—0
திகம்பரசாமியார் பால்யலீலைகள்	2	5—0
மாயாவினோதப்பரதேசி	2	5—0
மேனகா	2	3—0
கனகாம்புஜம்	2	2—12
கும்பகோணம் வக்கீல்	2	3—0
வித்தியாசாகரம்		1—4
திவான்லொடபடசிங்		0—12
நிர்லோசித்தமா		0—12
மாணிக்கவாசகர்		0—8
வசந்தமல்லிகா		1—8

	ரூ. அ.
காளிங்கராயன் கோட்டை 2 பாகங்கள்	4—0
விலாசவதி 2-பாகங்கள்	3—0
பாலாமணி	2—8
மங்கையர் பகட்டு	0—12
லீலாவினோத குதூகலம்	2—4
புன்னியூர் படாடோப [illegible] அல்லது அமயத்தைவிட [illegible] கம்	[illegible]
மிஸின் [illegible]	2—13
இராஜேந்திர [illegible]	1—4
துரைக்கண்ணம்மாள்	2—0
[illegible]த்ரி	0—12

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, [illegible] திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் இயற்றியவை.

	ரூ.	அ.
ஞானசெல்லம்மாள் 5 பாகம்	9	10
கற்பகச் சோலையின் அற்புதக் கொலை ...	1	4
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2 பாகம்	3	4
[illegible]பாள் 2-பாகம் ...	3	0
[illegible]நாயகி ...	1	0
விளையாட்டுச்சாமான் ...	1	5
[illegible] 2-பாகங்கள் ...	[illegible]	0
[illegible]கொள்ளைக்காரர்கள் ...	0	14
[illegible]திராபாய் ...	2	8
[illegible]மராவதி 2-பாகங்கள் ...	4	0
[illegible]ஞ்சள் அறையின் மர்மம் ...	1	8
[illegible]ற்கோட்டை ...	2	0
[illegible]ங்கோதை ...	0	10
[illegible]ரநாதன் ...	0	12
[illegible]னகபூஷணம் 2 பாகமும் ...	3	8
கமலசேகரன் ...	1	12
[illegible]னகரசுந்தரி ...	1	0
ரத்தினபுரிரகசியம் 8பாகமும்	16	2
சந்திராபாய் ...	2	0
இராஜாமணி ...	2	0
இரத்தினபாய் ...	1	12
மதனபூஷணம் ...	1	0
சுவர்ணம்பாள் ...	0	12
[illegible]தவசுந்தரி ...	1	4
குணசுந்தரன் ...	0	12
பத்மாவணி ...	0	14
ஆனந்தவிர் ...	2	0
மின்சார மாயவன் ...	1	8
ஆனந்தசிங்கின் அஷ்டஜயங்கள்	1	12
அர்ஜுனசிங், சுந்தர் ...	0	2
கைவல்ய நவநீத வசனம் ...	1	8
சகோதரவாஞ்சை ...	0	7
[illegible] ராமாயணம் ...	4	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1	12
[illegible]வேகானந்தர் ...	4	0
தமிழ் மெடீரியா மெடிகா ...	8	0
மாதவி மாதவன் 2 பாகம் ...	2	0
மலையாள பகவதி ...	1	0
அற்புதநவநீத ரம்பை ...	1	0
அகட விகட [illegible] விநோதம்	0	10

	ரூ.	அ.
தயாளன் கதை ...	0	1[illegible]
பூலோக லக்ஷ்மி கதை ...	0	1[illegible]
கனகரத்தினம் ...	0	[illegible]
சண்டிராஜநாடகம் ...	0	1[illegible]
நளின சுந்தரி ...	0	1[illegible]
சம்பூர்ணராமாயண சங்கிரகவசனம்	2	[illegible]
குசேலோபாக்கியான வசனம்	1	[illegible]
பூபாலன் ...	0	[illegible]
உதயணன் ...	[illegible]	[illegible]
நசக்கிரீவன ...	0	1[illegible]
போஜ சரித்திரம் ...	[illegible]	8
சதானந்தர் ...	[illegible]	[illegible]
ஜீவகன் வசனம் ...	1	[illegible]
கர்ணன் சரிதை ...	0	1[illegible]
பீஷ்ம விஜயம் ...	0	1[illegible]
கீர்த்திசிங்கன் ...	0	8
மூப்பெருந்தாசர் ...	0	1[illegible]
அரிச்சந்திரன் சரித்தை ...	0	[illegible]
சீலக்கொடி ...	0	1[illegible]
மணவாளன் ...	0	[illegible]
பரசுராமன் ...	0	[illegible]
சிசுபாலன் ...	0	[illegible]
அங்கதன் ...	0	[illegible]
தசாவதாரம் ...	0	[illegible]
கிருஷ்ணன் தூது வசனம் ...	0	[illegible]
சண்டோபாக்யானம் ...	0	[illegible]
கருணாகரரும் சத்தியசீலரும்	0	[illegible]
சத்தியவசனி ...	0	[illegible]
விமலன் ...	0	[illegible]
கண்ணபிரான் ...	0	[illegible]
செய்யுட்பாடத்திரட்டு ...	0	[illegible]
நாலுமந்திரி கதை ...	0	[illegible]
மங்களேசுவரன் ...	0	[illegible]
தக்கன் ...	0	[illegible]
சீமந்தனி ...	0	[illegible]
[illegible]குகோடி ...	0	[illegible]
மதி[illegible]விளக்கம் ...	0	[illegible]
மெய்க்காதலி ...	0	[illegible]
[illegible] கதை ...	0	[illegible]
வீ[illegible]ஞானேந்திரி ...	0	8
[illegible] கதை ...	0	8
[illegible]மனவல்லி கதை ...	0	8
[illegible]டவல்லி கதை ...	0	[illegible]
[illegible]விகட்ட மறந்த கதை ...	0	[illegible]

ஆனர் [illegible]பாதினி ஆபீஸ், [illegible]பேட்டி கே. 167, மதராஸ்